00054760

BOMBAY BRANCH
OF THE
ROYAL ASIATIC SOCIETY.
TOWN HALL, BOMBAY.

Digitized with financial assistance from
Observer Research Foundation
on 17 May, 2019

53

HORTI INDICI MALABARICI

PARS QUARTA

DE

ARBORIBUS FRUCTIFERIS REGNI MALABARICI,

Latinis, Malabaricis, Arabicis, & Brachmanum Characteribus nominibuſque expreſſis,

Unà cum Floribus, Fructibus & Seminibus, naturali magnitudine à peritiſſimis pictoribus delineatis, & ad vivum exhibitis.

Addita inſuper accuratâ earundem deſcriptione, quâ colores, odores, ſapores, facultates, & præcipuæ in Medicina vires exactiſſimè exhibentur.

ADORNATA

Per Nobiliſſimum ac Generoſiſſimum D.D.

54760

HENRICUM VAN REEDE, TOT DRAAKESTEIN,

Toparcham in Meydrecht, quondam Malabarici Regni Gubernatorem, ſupremi Conſeſſus apud Indos Belgas Senatorem Extraordinarium; nunc vero Equeſtris ordinis nomine Illuſtribus ac Præpotentibus Provinciæ Ultrajectinæ Proceribus adſcriptum,

ET

JOHANNEM MUNNICKS, M. D.

In eademque facultate Anatomes ac Botanices in Academia Ultrajectina Profeſſorem, & Reip. Ultraj. Poliatrum.

Notis adauxit, & Commentariis illuſtravit

JOANNES COMELINUS.

AMSTELODAMI,

Sumptibus Viduæ JOANNIS van SOMEREN, Hæredum JOANNIS van DYCK, HENRICI & Viduæ THEODORI BOOM.

Anno cIↄ Iↄc LXXIII.

0
580
Ace/H08
54760

00054760

GENEROSISSIMO ET NOBILISSIMO

DOMINO

D. HENRICO JACOBO DE TUYLL DE SEROSKERCKEN,

Libero Baroni Vrelandiæ oppidi, Quæque ſunt ejus juris Domino, Toparchæ in Zuylen, Sweſerengh, Weſtbroeck, Cookengen quæ eſt Lochorſtianæ ditionis, Neederhorſt, Overmeer, Horſtweert, Nichtevecht: Ex ordine equeſtri præpotentibus Reipublicæ Ultrajectinæ Proceribus, nec non conſeſſui ordinariorum delegatorum adſcripto.

SI quis hoc tempore, Dilectiſſime Cognate, gratiarum actione quempiam demereri conetur, hæſitare & ambigere eum oportebit, quum curioſum nimis, & delicatulum hoc ſeculum pretioſiſſima quæque tam vilia, tam vulgaria habeat, ut vix quicquam alicujus faciat, niſi quod novum, rarum, ac inauditum ſit; qualia non pauca Quartam Horti Malabarici partem

continere puto, quam idcirco in amicitiæ, & neceſſitudinis noſtræ, ac imprimis ad tui in me exornando enixi ſtudii memoriam, gratumque animum teſtandum Generoſitatis tuæ nomini dicare conſtitui: ſi inter graviſſima Reipublicæ hujus onera, in defeſſi animi relaxamentum, hiſce ſtirpibus remotiſſimi à nobis ſoli, ac otii mei fructibus, oculos aliquando, animumque libuerit advertere, ac meditari quam ampla, quam mirabilia ſint Creatoris noſtri opera, & quam nos ignari ſimus innumerarum rerum, quæ alibi terrarum reperiuntur; tum equidem ero voti mei compos, quo æternum tibi devinctus, uſque ero

NOBILITATIS TUÆ

Amantiſſimus

HENRICUS VAN REEDE
TOT DRAAKESTEIN.

HOR-

Maù. latin.
Malab.
Ambò. bram.
Arab.

Maü. lat.
mal.
Ambô bram.
Arab.

PARS QUARTA
HORTI MALABARICI
DE
ARBORIBUS.

MAO, ſeu MAU, vel MANGAS.

Tab. 1. 2.

ARbor hæc Indis *Mange*, Malabarenſibus *Mao* ſeu *Mau*, Brachmanis *Ambo*, Luſitanis *Manga* ſeu *Mangeira*, Belgis *Manges*, nuncupatur: Eſtque vaſtæ magnitudinis, altitudine quadraginta, craſſitie vero octodecim pedum menſuram circiter æquans, multisque ramis in orbem longè lateque diffuſis donata; qui cortice glabro, atro-viridi, ac nitente muniti, ubi inciduntur liquorem ſtillant fuſcum, ſuaveolentem, acrem, amarum: Lignum albicans, molle, ac leve, cortice obductum craſſo, ſcabro, & nigricante, iſque vulneratus itidem lachrymam fundit fuſcam, viſcidam, & tenacem, quæ radiis ſolaribus in gummi ſubſtantiam tandem ſpiſſeſcit.

Radix craſſa, albicans, cortice craſſo, purpureo, at intus croceo tecta, nec non fibris ſuis latè per terram diffuſa; ſapor amarus, odor aromaticus.

Folia bina, terna, aut quaterna ſimul ex eodem pediculo ramulis inhærent, oblongo-teretia, denſa, glabra,

longitudine ſpithamam, latitudine palmum ſuperantia, ſupernè ſplendentia colore viridi-fuſco, infernè viridi dilutiore; coſta media craſſa, flaveſcens, diviſa, & in utraque parte altè extuberans, e qua nervuli aliquot tranſverſi ſuperiora verſus excurrunt: odor ſuavis, ſapor aromaticus. Folia tamen tenella, e vertice ramorum prodeuntia plerumque ſubrubra ſunt.

Flores ramulorum extremis racematim inhærent, exigui, uvarum floſculis haud abſimiles, atque e calyce viridi in quinque lacinias ſecto prodeunt, quinque tenuibus, acuminatis, candidis foliolis, flaveſcente maculâ intus notatis, conſtantes, quinque intus albicantibus fibris, flaveſcentibus apicibus dotatis, ac ſtellæ in modum inter foliola expanſis, præditi, in quorum medio ſtylus prodit albus; odor ſuavis ac melleus, ſapor aromaticus.

Fructus oblongo-rotundi, plani, ad latus leviter ſinuati, renali formæ haud abſimiles, ovum anſerinum magnitudine ſuperantes, glabri, nitentes, primum virides, albis interſtincti punctulis, dein viridi-flaveſcentes, tandemque aurei, carne flaveſcente ac ſucculentâ (mali Perſici aut potius pruni carni haud abſimili) acidi primum, dein acido-dulcis, gratique ſaporis intus referti, ac pelliculâ tenui villoſâ ac tomentoſâ aucti. Intra carnem *oſſiculum* continetur oblongum, compreſſum, & lanuginoſum, quod *Nucleum* includit calloſum, oblongum, amygdalæ perſimilem, amaricantem, non tamen guſtui inſuavem. Cæterum fructuum horum Mangas, haud ſecus ac pomorum & pyrorum noſtratium, variæ dantur ſpecies, quæ pro regionum natura & diverſitate plurimum variant.

Creſcit ſobole aut ſeminibus ſata in multis provinciis, uti in Malabar, Goa, Guzaratte, Balagate, Bengala, Pegu, Malacca, Ormuz, aliiſque Indiæ locis. Quæ in ſylvis ſpontè provenit ſpecies, Luſitanis *Mangas dos Matos*, hoc eſt *Mangas Sylveſtris* appellatur, non *Mangas Bravas*: hæc quippe

pe adeo præſentis veneni eſt, ut Indigenæ illius fructu ſe mutuo perimant, eaque delineatur in parte prima Tab. 39. nomine *odallam*. Porro arbor hæc perpetuum frondet, ſingulisque annis ſemel aut bis maturos profert fructus, qui menſibus plerumque Aprili, Mayo, Junio, & Julio colliguntur; atque a ſationis anno ſexto vel ſeptimo ad centeſimum usque frugifera eſt.

Lignum hujus arboris cum ſantalo in uſu eſt comburendis gentilium cadaveribus, utpote huic ritui ſacrum; hinc & ex eo ciſtæ fiunt ferales, in quibus cadavera recondunt. Inſuper ad fabricam lignum hoc adhibetur, verum cum mollius ſit, ocyus teredinem ac corruptionem patitur, quapropter ad viliora opera ſolummodo uſurpatur: eam quoque ob rationem naviculæ minores, quæ ex eo fiunt, quæque *Mansjous* Indigenis dicuntur, aquæ & aëri ſine putredine diu reſiſtere nequeunt. Frondibus ædes ſuas diebus feſtis exornant Brachmanes. Foliis dentes fricant & purgant. Caules vicem Arequæ ſeu Kaungæ ſubeunt in maducatione Betel, iidemque calcinati ac in pulverem redacti verrucas tollunt. Ex foliis tenerioribus, corticibus Avanacoe *hoc eſt* Ricini, ſemine cumini, & Parpadagam decoctio fit, quæ tuſſi, aſthmati, aliisque thoracis affectibus ſummoperè prodeſt. Arboris cortex in pulverem redactus & cum juſculo gallinaceo exhibitus, ſanguinem ex caſu alicubi extravaſatum & coagulatum egregiè diſſolvit. Expreſſus e cortice ſuccus cum albumine ovi, & tantillo opii aſſumptus præſentaneum contra diarrhæam, dyſenteriam, & teneſmum remedium eſt: ſimiliter ex arboris gummi, & floribus oryzæ, addito opii & piperis pauxillo pilulæ conficiuntur, quæ cuicunque alvi fluxui medentur. Fructus denique ablato cortice comeduntur aut ſine vino, aut generoſo aliquo vino macerati, veluti perſicæ. Coquuntur etiam, & cocti ut mala & pyra uſurpantur, vel varia ciborum genera ex iis conficiuntur. Non rarò conſer-

tur melle aut ſaccharo; interdum verò aceto & muria, inſperſis in eorum meditullio alliis, ſinapi, & zinzibere, condiuntur in *Atsjaar*. Cæterum fructus hi frigidi & humidi ſunt, tametſi vulgus calidos conſtituat, & multas roſiones in eorum, qui veſcuntur, ventriculo parere affirmet: Quin & Indigenæ Medici calidos faciunt, & vituperant, cenſentque ſerpiginem, eryſipelas, febres bilioſas, phlegmones, ſcabiemque generare: At eo tempore quo colliguntur hi fructus ob immoderatum æſtum, in ſimiles morbos incidunt etiam nonnulli, qui illis abſtinent. E fructibus porro maturis ſuccus exprimitur, qui addito ſale, radiis ſolaribus inſpiſſatur, ſicque ad varios uſus per annos aſſervatur. E nucleis ſiccatis farina fit, ex eaque varia ciborum genera conficere norunt indigenæ.

TAB. I. 2.

Arbor hæc Caſparo Bauhino pin. lib. 11. ſect. 6. *Perſicæ ſimilis putamine villoſo*. Bontio lib. 6. cap. 5. *Arbor Mangifera*. Garciæ ab Horto, Acoſtæ, aliiſque *Mangas* nuncupatur. Genera fructuum horum plura proveniunt, qui tamen vix, niſi ſoli natalis ratione, inter ſeſe diſtinguuntur; eorum que aliqui duas non rarò ponderant libras.

Adám[illegible]um. latin.
mal.
Chiba.
bram.
Arab.

Terminalia catappa

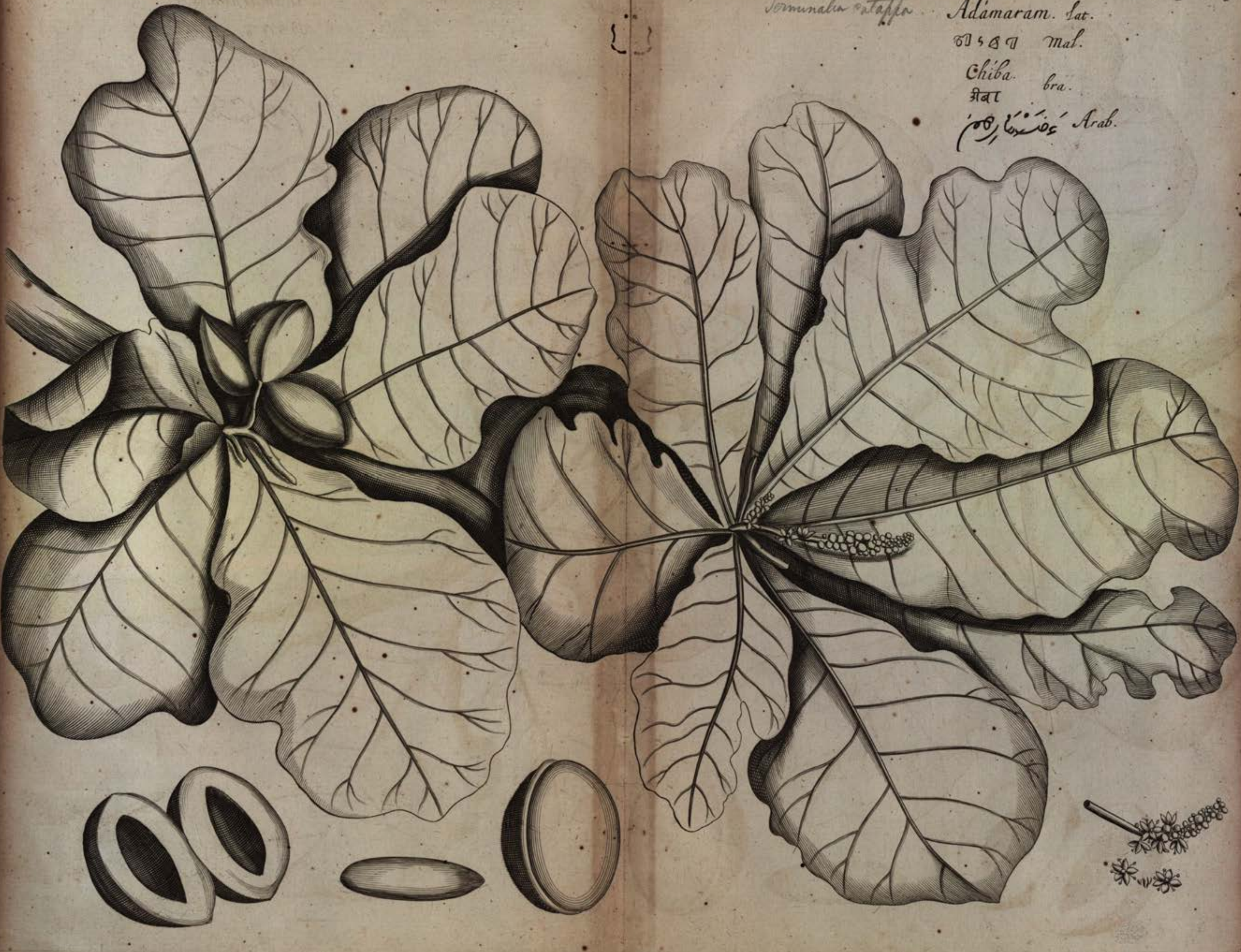
Combretaceae

Adámaram. lat.

അടമരം Mal.

Chiba. bra.
शीबा

Arab.

ADAMARAM.

Tab. 3. 4.

A*damaram* vel *Saros* Malabarenſibus, *Jibe* Brachmanis, *Pinha* Luſitanis, *Katappes* Belgis, nec non Javanis & Malaccis; Præcelſa eſt arbor, atque ſpecioſa plurimum, ramis decuſſatim in alios minores diviſis, in orbem brachiata, ita ut velut alæ expanſæ videantur, ac (uti in Abiete, Pino, & Panja, parte. 3. Tab. 49. 50. 51. deſcripta, videre eſt) ſurſum verſus magis magiſque gracileſcant frondes, donec pyramidis ferè formam attingat: Ligno eſt albo, præduro, cortice glabro, extus cinereo, intus rubicundo, munito; ramulis vero tenerioribus viridibus ac lanuginoſis.

Radix cinerea, rubicundo cortice tecta, inodora, inſipida.

Folia brevibus, rubicundis ac villoſis petiolis plura ſimul juncta, ac in orbem expanſa, ramulis utrinque inhærent, oblongo-rotunda, ſplendentia, glabra, longitudine ſeſquiſpithamam, latitudine ſpithamam circiter æquantia, ſupernè viridia, infernè e viridi flaveſcentia, ac lanuginoſa, nervis aliquot in adverſa parte eminentibus ex media coſta inordinatim in latera excurrentibus; ſapor amarus, odor nullus.

Flores exigui, inodori ac inſipidi, tenuibus, rubicundis ac hirſutis petiolis inter expanſa folia ramulis, uti ri-

bium flores, racematim cohærent, quinque acuminatis denſis, intus albicantibus, extus viridibus foliolis conſtantes, decem in medio tenuibus, albicantibus ſtaminibus, tot apicibus dotatis, mediam floris cavitatem & umbilicum occupantibus, quinque nimirum ſtellæ in modum inter foliola expanſis, quinque vero erectis inter quæ ſtylus prodit viridis, hirſutus, ipſius fructus rudimentum.

Fructus oblongo-rotundus, compreſſus & in arcum tenſus, amygdalæ perſimilis, at major, cortice primum viridi, glabro & nitente, dein rufo, ſcabro ac duro obductus; eo vero in maturitatem tendente dehiſcente, & facilè oſſiculum leve, oblongo-rotundum relinquente putamini duro *Nucleus* ineſt albicans, ſapore amygdalæ præterquam quod inter maſticandum, ſecus ac amygdala penitus diſſolvatur, nullâ remanente ipſius nuclei ſubſtantiâ. Hic autem nucleus duobus conſtat albicantibus ac rotundis foliolis ſpiraliter convolutis, quæ in medio juxta longitudinem patens foramen relinquunt uti apparet ſi nucleus in aqua calida tantiſper maceretur; tunc enim convolutione hac laxatâ & ſolutâ, Nucleus Tab. 3. Fig. 5. in duo foliola rotunda, candida, quæ pedunculo brevi albo inſident, ſe expandit Fig. 6. ut adeo totius nuclei conformatio conſpectui ſeſe manifeſtè exhibeat.

Naſcitur hæc arbor in ſylvis Malabar, locis præſertim arenoſis, plurimumque in hortis colitur. Ter ſingulis annis maturos exhibet fructus, cumque floret antiqua decidunt folia, iis præcipuè in locis ubi flores, erumpunt, atque ab anno tertio ad octogeſimum non raro frugifera manet.

Ex foliis arboris placentulas conficere norunt Indigenæ

næ, quas comedunt: foliorum ſuccus cum oryzæ infuſo mixtus & exhibitus humores bilioſos temperat, capitis dolorem ex læſa alimentorum in ventriculo fermentatione ortum ſanat, nec non acerrimis doloribus colicis medetur. E foliis tenerioribus, & ſucco lacteo nucis indicæ unguentum fit contra ſcabiem, lepram, impetiginem, ſimilesque affectus cutaneos: eademque folia oleo palmæ oblita, ac foris gutturi impoſita faucium tumores reſolvunt. Fructuum Nuclei in deliciis comeduntur, ex iiſque lac emulgetur uti ex amygdalis, nec non oleum exprimitur oleo amygdalarum perſimile, prætérquam quod nunquam rancorem contrahit.

Tab. 3. 4.

Arboris hujus meminit *Joh. Nieuhof in Itinerario* nomine *Katappers* ſeu *Amygdalæ Indicæ*: nemo tamen, quod ſciam, ante apertum hunc hortum Malabaricum exactam ejus deſcriptionem exhibuit, & iconem.

Myristica tomentosa

PANEM-PALKA

TAB. 5.

ARbor quæ Malabarenſibus *Panam-Palka*, Brachmanis *Ambadeki* & *Palka*, Luſitanis *Noz de Moluco falſo*, Belgis *wilde Mannekes Noote-boom* dicitur, procera eſt, caudice craſſo, nulliſque ramis denſis donato; qui cortice fulvo obducti, ac medullâ intus molli, haud ſecus ac in ſambuco obſervatur, referti ſunt: Lignum albicans, ponderoſum, inodorum, inſipidum, cortice obductum ſpadiceo-rubro, intus albicante, qui cuticula tenui nigricante inſuper munitus eſt.

Radix itidem albicans, cortice cinereo, fragrante & ſubamaro cincta.

Folia oblongo-rotunda, acuminata, denſa, glabra, mali aurantiæ foliis haud abſimilia, exceptâ illa appendice, qua hujus arboris folia carent, brevibuſque ac rotundis petiolis ramulis inhærentia, ſupernè colore atro-viridi ſplendentia, infernè viridi-dilutiore; a medio illo, craſſoque nervo, folium per longitudinem medium ſecante, exoriuntur plures alii minores, tenuioreſque nervuli ad folii latera expanſi: ſapor ſylveſtris ac acerbus, odor ſuavis.

Flores exigui circa ramulos teneriores ubique inter folia brevibus, rotundis, ac viridibus petiolis glomeratim, non ſparſim producuntur, ſenſimque porrectis columellis umbellæ ſpecie panduntur: conſtant unico ſubflaveſcente foliolo ſeu calyce, ſed in tres quatuorve leves inciſuras aut lacinias diviſo, in cujus medio ſtylus dit albicans & brevis; odor nullus, ſapor ſylveſtris.

Fructus bini terni, aut plures conjunctim ramulis inhærent, oblongo-rotundi, ac ovo anſerino cum formâ tum magnitudine haud abſimiles, extus viridi-flaveſcentes, cortice craſſo, carnoſo, molli, ac pulvinato, ſaporis acido-adſtringentis, odoriſque ingrati, tecti, juglandis aut perſici in modum: huic ſubeſt putamen ſeu cortex lignoſus, nullo nec ſapore, nec odore, intus cinereus, foris ex nigro ſpadiceus, valleculis hinc indè depreſſis inæqualis; quas extimo & huic jam dicto cortici interjecta quædam ſubſtantia, veræ maci perquam ſimilis, explet, reticulato plexu certis locis durum illum corticem obvolvens, coloris ex rubro flaveſcentis, odoris ac ſaporis haud ita grati, ac vera macis, quo ſigno à ſe invicem diſtinguuntur: perrupto verò cortice lignoſo *Nucleus* adeſt oblongus, dactylum tam figurâ, quam magnitudine referens, coloris ferè cinerei, & rugoſus, nec non nuci moſchatæ mari perquam ſimilis, præterquam quod vix ullus ſapor odorve hoc in nucleo percipiatur.

Creſcit ubique in ſylvis Malabar: ſemel aut bis quotannis maturos profert fructus, Junio viz. aut Decembri & Januario menſibus, diuque frugifera manet.

Cæterum nuces hæ nullius ſunt uſus in re Medica: Expetuntur tamen à Mercatoribus Turcis ac Judæis, qui easdem veris nucibus moſchatis maribus, nec non ſubſtantiam hanc ex rubro flaveſcentem, ac lignoſum hujus fructus corticem obtegentem, veræ maci admiſcent, ſimulque vendunt; ſimiliter e Nucibus hiſce, earundemque maci oleum exprimunt, quo genuino nuciſtæ oleo admiſto emptores fallere haud rarò ſolent

Fructum hujus arboris ſæpius obſervare licuit, differt à *Nuce moſchata fructu oblongo. C. B.* cum magnitudine, tum duritie, & præſertim ſapore; ſpecies tamen ejus merito habetur. Hujus quoque meminit *Joh. Bauhinus hiſt. plantar Tom. 1. lib. 3. cap. 203.* ubi *Nucem Indicam oblongam, intrinſecus ſimilem nuci moſchatæ* eam appellat.

SAM-

Eugenia Racemosa
Barringtonia racemosa
Samstravari. lat.
mal.
Sadapali. bra.
Arab.

SAMSTRAVADI,

ſeu

CAIPA-TSJAMBU.

Tab. 6.

S*Amſtravadi* Malabarenſibus, *Sada-pali* Brachmanis, *Roſairo de Jambu* Luſitanis, *wilde Jamboeſen* Belgis, Arbor eſt vaſtæ magnitudinis, caudice craſſo, ramis cinereis, ſaporis amari, odoriſque ſubacidi, hinc inde in orbem diffuſis donata; Lignum ex albo flaveſcens, denſum, cortice viridi intus albicante cinctum, qui cruſtâ nigricante, ſcabrâ, ac aſperâ inſuper obductus eſt.

Radix craſſa, furva, albicante cortice munita, nec non fibris ſuis longè lateque per terram diffuſa; ſapor acris & amarus, odor ingratus ac terreſtris.

Folia ſtellæ in modum plura ſimul juncta, craſſis, brevibus, atro-purpureis petiolis, ramulorum extremis proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, craſſa, denſa in ambitu crenata, ſupernè colore atro-viridi ſplendentia, infernè viridi dilutiore, ſpithamam aut amplius longa, palmum lata; à pediculo ad apicem folii nervus decurrit conſpicuus, rotundus, viridi-albicans, infernè eminens, è quo plurimi ſuperiora verſus exoriuntur nervuli, qui in ſe invicem arcuatim deferuntur: ſapor amarus & acris, odor ſuavis ac pomum vinoſum maturum redolens.

Vetuſtiora autem hujus arboris folia vitri inſtar fragilia fiunt & decidunt, atque ſui ſtigmata in ramis & trunco relinquendo variis tuberibus eos cingunt.

Flores inodori ac amari, floribus *Nati-Tsjambou* part. 1. Tab. 18. deſcriptæ (cujus genus ſylveſtre hæc arbor eſt) haud abſimiles, itidem ramulorum extremis inter expanſa folia proveniunt, caulibus Nimirum rotundis, flexilibus, purpureis, glabris, nitentibus, ac duas, tres quatuorve ulnas Italicas longis, quibus plures hinc inde adhærent, atque è calyce craſſo, rotundo, viridi-purpureo, bipartito aut tripartito prodeunt, quatuor oblongo-rotundis, acuminatis, craſſis, ex viridi albicantibus, ac pellucidis foliis conſtantes, numeroſis ſtaminibus purpureis, flaveſcentibus apicibus dotatis, mediam floris cavitatem & umbilicum occupantibus; inter quæ ſtylus prodit oblongus, purpureus, è fructus ipſius vertice demum eminens.

Fructus pyris noſtratibus haud abſimiles, at inferius latiores, ſuperius anguſtiores, quatuor angulis craſſioribus ſulcati, & in vertice calyce florum ſurrecto coronati, cortice tenui, undique carni arctiſſimè adhærente, glabro, nitente, primum viridi, dein ex candido rubeſcente cincti; carne albicante, & ad corticem rubeſcente, denſâ, ſaporisque ingrati ac amari, intus referti; intra quam *Nucleus* locatur oblongo-rotundus, cum formâ, tum ſubſtantiâ & ſapore glandi perſimilis.

Naſcitur hæc arbor locis ſylveſtribus ac humidis in Paroe, Oediampere, aliisque provinciis Malabar, perpetuò frondet, floret, ac fructus fert, quamobrem Brachmanis *Sada-pali*, hoc eſt, *frugifera arbor*, à *Sada* frugifera & *Pala* arbor nuncupatur, diuque ſuperſtes manet.

Cæ-

Cæterum Ethnici Jogues ſeu peregrinatores ſuperſtitionibus addictiſſimi, florigeris ac fructigeris hujus arboris caulibus ſeſe exornant, eoſque de collo ſuſpendunt ac ſacros faciunt: Adhæc fructiferi hi caules ipſis ſunt ad preces numerandas, quod obſervantes Luſitani arborem ipſam *Roſairos* dicunt. Porro folia in eduliis ſunt: ſuccus è foliis expreſſus, & cum oleo palmæ in unguenti conſiſtentiam coctus, ſcabiem ſanat ſi eo pars affecta ungatur. Nuclei fructuum in pulverem rediguntur, iſque diarrhæam ſanat ſi cum fimo caprino, ſaccharo, & lacte ebutyrato mixtus exhibeatur; ſi vero cum zinzibere & ſucco limonum ſumatur, teneſmo medetur; urinæ humanæ ſi admiſceatur quibuſcunque venenis antidotum eſt; cum vino ſi propinetur, colicam paſſionem ſanat; cum aqua mixtus & exhibitus, vel foris applicatus hæmorrhoidum dolores placat; tandem cum lacte muliebri epotus vomitum excitat, nec non icterum, alioſque morbos bilioſos curat, at oculis adhibitus eorum affectibus conducit.

Tab. 6.

Malè huc refertur *Samſtravadi*, quæ ſpecies eſt *Tsjambou* part. 1. Tab. 17. & 18. deſcriptæ, ubi convenientius potuiſſet proponi.

Sjeria-ſamstravádi. lat.

ചെറിയസമ്സ്ത്രുവാദി mal.

Sadapali. bram.

सदकके

چهريا شمسطراوارية Arab.

TSJERIA SAMSTRAVADI.

Tab. 7.

ALtera hic exhibetur *Samſtravadi* ſpecies, quæ Malabarenſibus *Tsjeria Samſtravadi*, Brachmanis *Gove-ſada-pali*, Luſitanis *Roſairo Brava*, Belgis *Beedelſnoeren* nuncupatur: Eaque præcedenti perquam ſimilis eſt, nec proceritate cedit.

Radix tamen ex albo flaveſcens, fibrata, amara, inodora.

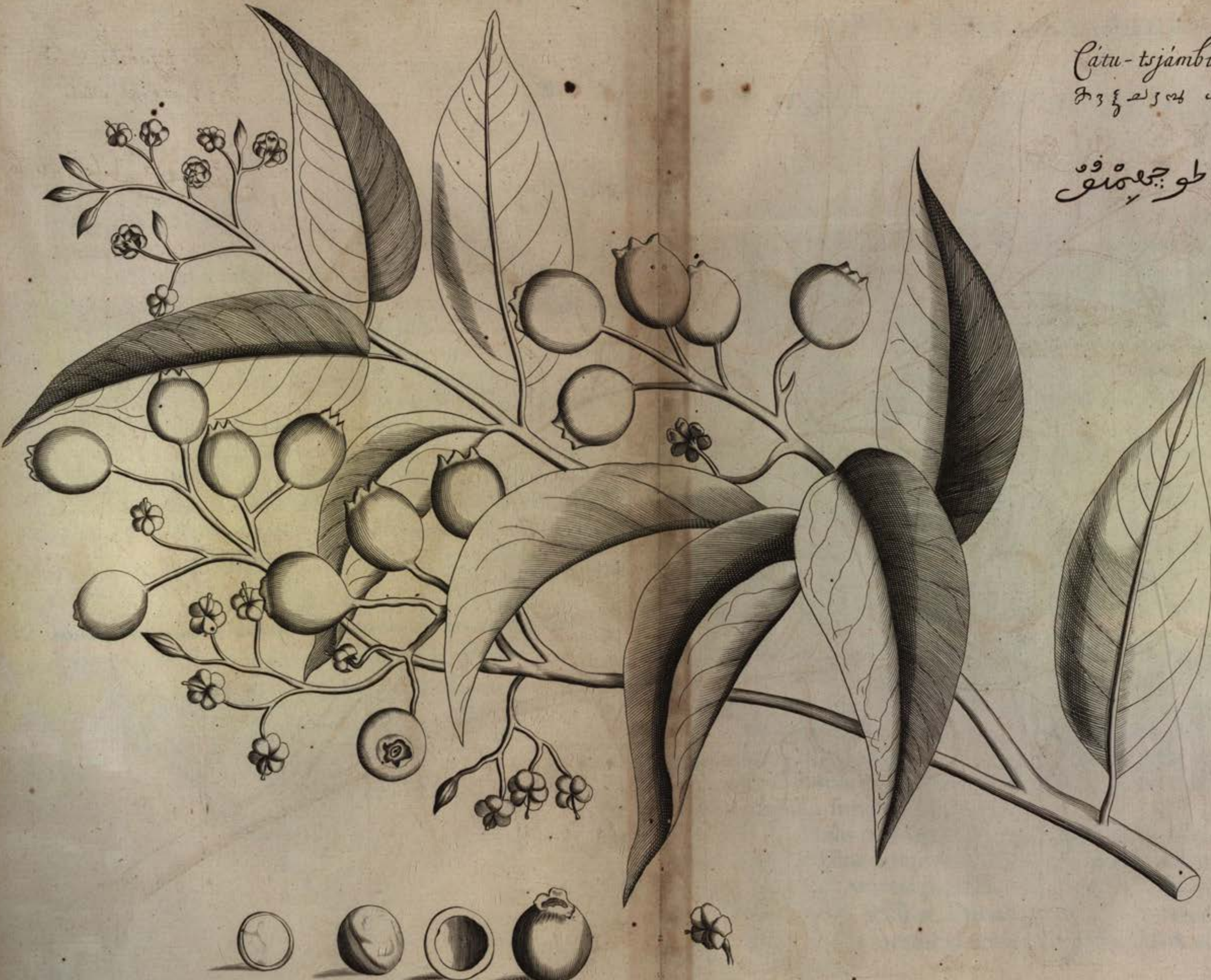
Flores purpurei. *Fructus* quadranguli, ſaporis prius dulcis, dein amari & ingrati.

Provenit in variis provinciis Malabar, locis nimirum uliginoſis ac aquoſis; ſingulis annis maturos exhibet fructus, Menſibus viz. Januario, Februario, Martio, & Aprili.

Arboris hujus lignum durum eſt, & ſolidum, atque operi fabrili accommodum: Cæteræ verò partes eundem planè uſum habent cum Samſtravadi.

TAB. 7.

Nulla, quod ſciam, inter Botanicos Arboris hujus facta eſt mentio; & quanquam ab Auctore huc referatur, vix ullam tamen cum *Tsjambou* ſimilitudinem habere videtur.

Cátu-tsjámbu. lat.
[illegible] *Mal.*
[illegible] *Arab.*

MALLA-KAIOU-TSJAMBOU.

Tab. 8.

M*Alla-Katou-Tsjambou*, hoc eſt *Tsjambou Montana*, Malabarenſibus, *Malambetti* Brachmanis, *Jambous dos Bugios* Luſitanis, *Swyne-Jamboeſen* Belgis, Arbor eſt mediocris magnitudinis, quatuordecim circiter pedes alta, caudice albicante, variis ramis in orbem diffuſis donato, qui cortice ſcabro, primum rufo, dein cinereo, ſaporis adſtringentis, odoriſque ſylveſtris obducti ſunt.

Radix flaveſcens, rufo cortice tecta, unctuoſa, inſipida, inodora.

Folia geminata brevibus petiolis ordine decuſſato ramulis inhærent, oblongo-rotunda, acuminata, craſſa, denſa, glabra, atro-viridia, ſupernè nitentia, infernè nequaquam; nervis aliquot è coſta media albicante, ac in adverſa parte altè extuberante, in latera excurrentibus: ſapor acidus & auſterus, odor nullus.

Flores exigui, Tiliæ florum magnitudine æmuli, purpurei, inodori, acidi, numeroſi ſurculis tenerioribus proveniunt, atque calyci viridi, in quinque rotunda, cochleato-cava foliola ſecto, inhærent, quinque aut ſex craſſis, mollibus, ſubrotundis, ac exteriora verſus reflexis foliolis conſtantes, in quorum medio ſtylus prodit itidem purpureus, ſuperius tripartitus.

Floſculis pari fertilitate ſuccedunt *fructus* ſubrotundi, magnitudine prunis haud abſimiles, umbilico lato quadripartito in vertice præditi, viridi cortice cincti, carneque denſâ, acidi ac ingrati ſaporis, intus referti; intra quam *Nucleus* locatur albicans, itidem acidus & auſterus.

Naſcitur frequenter locis montanis in Paroe, aliisque provinciis Malabar; quotannis maturos fert fructus, Menſe viz. Auguſto.

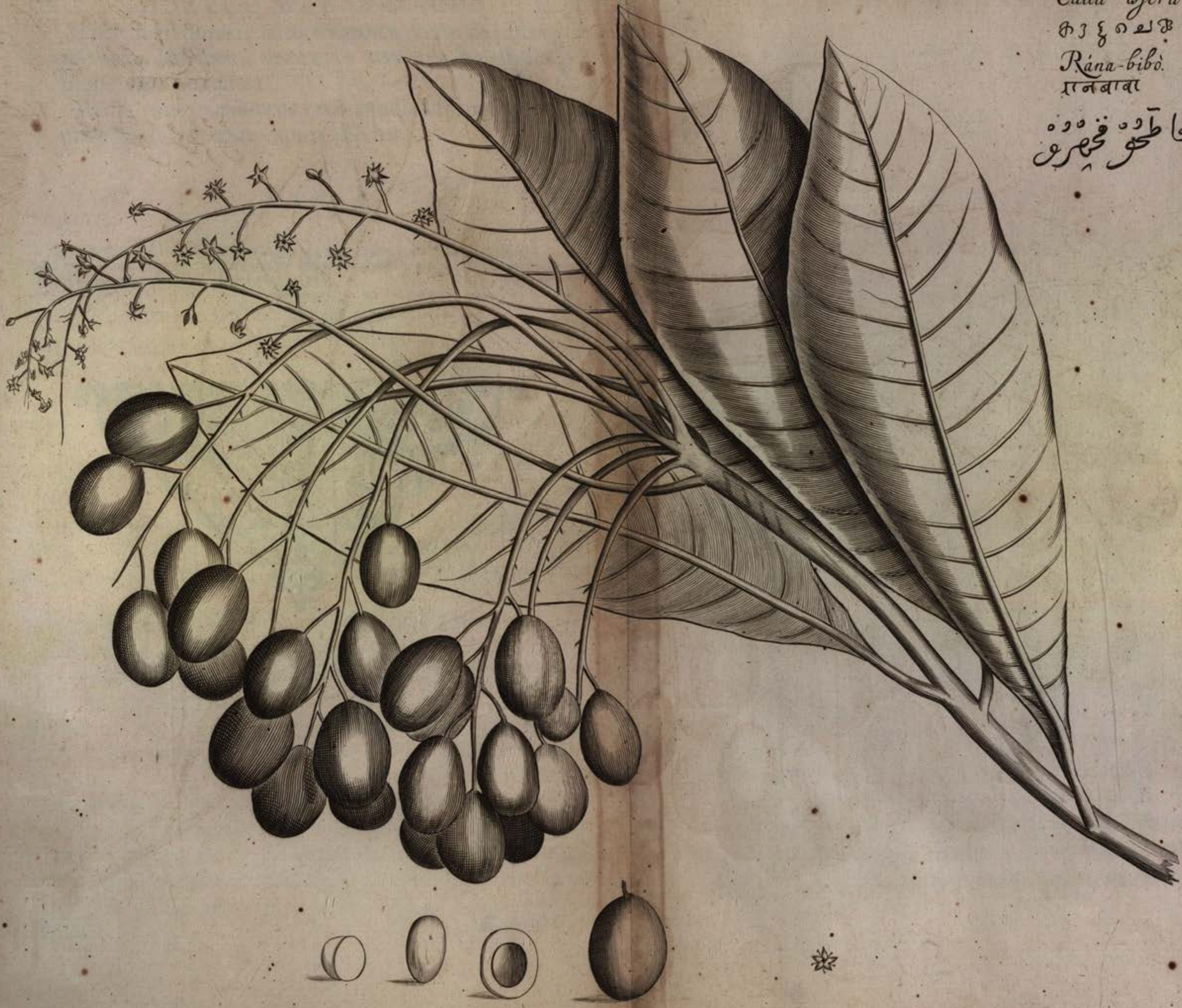
Radix vero extrinſecus variis modis uſurpatur ad Cephalalgiam, aliosque capitis affectus.

TAB. 8.

Tertia hæc *Tsjambôu ſylveſtris* ſpecies hujus Horti, haud dubiè eadem illa arbor eſt, cujus meminit *Joh. Nieuhof in Itinerario* nomine *Jambu ſylveſtris minoris*: magnam ſimilitudinem habet cum *Malacca-ſcambu* & *Nati-ſchambu* part. I. Tab. 17. & 18. deſcriptis.

KATOU-

Cáttu-tsjéru. lat.
കാട്ടുചെരു mal.
Rána-bibò. bra.
रानबावा
Arab.

KATOU-TJEROE,

ſeu

CHERU

Tab. 9.

K*Atou- tjeroe* Malabarenſibus, *Rana-bibo* Brachmanis, *Uvas d'inferno* Luſitanis, *Dulle pruymen* Belgis, præcelſa eſt arbor, atque ſpecioſa plurimum, caudice craſſo, multiſque ramis longè latéque diſperſis, ac cinereo cortice cinctis, ornato; ramulis tamen tenerioribus viridibus. Lignum albicans, denſum, furvo ac lanuginoſo cortice munitum, isque vulneratus lachrymam fundit rubicundam, glutinoſam, graveolentem, acerrimam ac urentem, quæ radiis ſolaribus tandem nigreſcit.

Radix albicans furvo cortice tecta, inodora, ſaporis unctuoſi, nec non acris & urentis.

Folia inordinatim circa ramulos proveniunt, ſpithamam circiter longa, & pollicem aut ſeſquipollicem lata, ſupernè colore atro-viridi nitentia, infernè viridi-dilutiore; à medio illo, craſſo, & in utraque parte altè extuberante nervo, folium per longitudinem medium ſecante, plures alii minores oriuntur nervuli, ad folii latera ordinato ac parallelo ductu expanſi: ſapor acris & urens, ſuccumque continent rubicundum, itidem acrem & urentem, cutemque exulcerantem uti ranunculus.

Flores ex ramulorum extremis racematim profert, petiolis nimirum oblongis, viridibus, & hirſutis, candore inſignes, teneros, ſuaveolentes ſi ſertum iis refertum offeratur, alioquin ſi ſingulares naribus admoveantur, odoris ferè expertes, ſaporis acris ac urentis, è quinque foliolis acuminatis, lanuginoſis, & in orbem expanſis compoſitos, in quorum medio fibræ albæ rubicundis & nigricantibus apicibus ornatæ, quarum nonnullæ inter foliola expanſæ, nonnullæ vero erectæ cernuntur.

Floſculis pari fertitilitate ſuccedunt *Fructus* parvi, ex rotundo oblongi, uvis cœruleis majoribus, quæ Græcis βούμαστος dicuntur, cum formâ tum magnitudine perquam ſimiles, primum virides, paulò ante maturitatem glauci ac lanuginoſi, tandem matureſcentes atro-cœrulei & glabri, intuſque carne ſubfuſcâ, ſucculentâ, nec non glutinosâ, acri ac urente referti; intra quam oſſiculum locatur oblongum, nucleum continens albicantem, unctuoſum, amariuſculum, & ſubacrem, formâ avellanæ haud abſimilem.

Inſuper arboris hujus altera datur ſpecies, Malabarenſibus *Tsjeero*, Brachmanis *Bibo* dicta, huic perquam ſimilis, præterquam quod fructus non ex rotundo oblongos ac atro-cœruleos, ſed planè rotundos ferat & nigricantes.

Naſcitur porro arbor hæc ubique in Malabar, locis tum ſylveſtribus, tum montanis, nec non in fluminum ripis; perpetuo frondet, floret, aut fructus fert, manetque ſuperſtes ad ducenteſimum non raro annum. Colitur plerumque in agris ubi oryza aut frumentum provenit, ad aviculas deleteriâ hujus arboris qualitate pellendas.

Cæterum ex ligno naviculæ fiunt minores, Indigenis

nis *Manſjous* dictæ. Lachrymâ rubicunda & fuſca; quam fundit vulneratus cortex, nec non fructuum ſucco acri & glutinoſo, admixtâ calce, pictores utuntur ad lina goſſypina variis figuris indelebili colore pingenda. Fructuum decoctio in lacte dulci pota ſcabiei, lepræ, capitis dolori è causâ frigidâ, vertigini, colicis cruciatibus, aliiſque affectibus è viſcidis, pituitoſis, & flatulentis humoribus natis, conducit. Succus è fructibus & arboris cortice expreſſus, ac dentibus admotus odontalgiam ſanat; nec non tumoribus frigidis applicatus cutem erodendo, ac veſiculas excitando (haud ſecus ac potentiale cauterium) eos aperit. At licet variis modis arbore hac, ejuſdemque partibus utantur Indigenæ, ex iiſque medelam variis affectibus quærant: nihilominus tamen inter Indos reperiuntur, quibus arbor hæc noxium eſt venenum, atque ex levi ejus attactu totum corpus mirum in modum intumeſcit; quod ſymptoma lacte, butyro, aut oleo aſſumpto, protinus mitigatur.

Tab. 9.

Nucis cujuſdam inſanæ, Belgis *malle-pruymen* dictæ, meminit *Cluſius exoticor. libr.* 2. *cap.* 26. ſed quoniam arboris non addit deſcriptionem, affirmare nequeo, illane ſit noſtra hæc *Katou-Tsjerou*,

Táni. lat.

mal.

Gottingu. bra.

Arab.

TANI.

TAB. 10.

ARbor hæc Malabarenſibus *Tani*, Brachmanis *Gottinga*, Luſitanis *Biborala*, Belgis *Heylpeeren* nuncupatur: Eſtque procera, caudice craſſo, ramis glabris, viridi-cinereis, hinc inde in orbem diffuſis donato; Lignum ex albo flaveſcens; cortice craſſo, glabro, cinereo, intus croceo tectum, cujus matrix dura, è rufo ſtriata.

Radix albicans furvo cortice cincta, inodora, inſipida, nec non fibris ſuis longè latéque per terram diffuſa.

Folia circa ramulos extremos rotundis, viridi-nitentibus, ac oblongis petiolis plura ſimul juncta proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, denſa, glabra, longitudine ſpithamam, latitudine palmum facilè ſuperantia, ſupernè colore viridi-fuſco ſplendentia, infernè viridi dilutiore; coſta media craſſa, & in adverſa parte altè extuberans, è qua nervuli aliquot tranſverſi ſuperiora verſus excurrunt: odor nullus, ſapor ſylveſtris.

Flores itidem extremis ſurculis inter folia proveniunt, caulibus nimirum ſpithamam longis, quibus racematim adhærent, exigui, ſuaveolentes, inſipidi; quinque oblongo-teretibus, viridi-albicantibus foliolis vix apertis conſtantes, adeo ut gemmis non minus, quam floribus aſſimilari queant; decem ex albo flaveſcentibus ſtaminulis, apicibus ornatis, mediam floris cavitatem occupantibus.

Floſculis pari fertilitate *fructus* ſuccedunt, pyriformes, prunis majoribus magnitudine haud abſimiles, cortice tenui undique carni adhærente, glabro, nitente, ac rubicundo cincti; carne viridi, ſucculentâ, inſipidâ, odoriſque ſylveſtris, intus referti; intra quam *oſſiculum* locatur

oblongo-rotundum, *Nucleum* continens candidum, grati ſaporis, ac nuci avellanæ haud abſimilem.

Creſcit locis arenoſis in Padinjate, Bardelle, aliisque provinciis Malabar; ſemper frondet, floret, fructusque fert, atque non raro duo frugifera manet ſecula.

Lignum porro arboris operi fabrili accommodum, ex eoque ingentes ciſtæ, & naves fabricantur: nec non ex hujusmodi arboribus excavatis naviculas Indi conficiunt, quas *Mansjous* appellant. Fructuum nuclei in eduliis ſunt: iique in pulverem redacti Endemiæ illi Cachexiæ (quæ *Pitao* Luſitanis appellatur) medentur, atque oculorum vitia emendant: adhæc expreſſum ex iisdem oleum capillos firmat capiti inunctum. Arboris cortex Antidotum habetur noxio veneno, quod ex arbore *Katou-Tsjerou* ſeu *Rana-bibo*, ejusve fructibus quocunque modo contrahitur; isque minutiſſimè contritus, addito aſæ fœtidæ pauxillo, tunc exhibetur. Inſuper corticis hujus & radicis ſuccus cum oryza & lacte decoctus & exhibitus, colicum dolorem ſanat.

Tab. 10.

Similis planè arbor deſcribitur in prima à Batavis in orientalem Indiam inſtituta navigatione eaque à *Caſparo Bauhino pinac. libr.* 11. *ſect.* 6. vocatur *Fructus in inſula S. Mariæ, pyra majora referens, intus mucculentum:* at quanquam ipſi magna cum *Tani* ſit ſimilitudo, non tamen affirmare audeo, eandem plane eſſe arborem.

TSJEM-

Tsjem-táni. lat.
ചെന്താണി *mal.*
چهن طغني *Arab.*

TSJEM-TANI.

Tab. 11.

TSjem-Tani Malabarenſibus, *Tanis-Morij* Brachmanis, Arbor eſt vaſtæ magnitudinis, caudice craſſo, cortice craſſo, ſcabro, cinereo, intus rubicundo, odoris aromatici, ſaporis acidiuſculi obducto, nec non plurimis donato ramulis viridibus, ac non rarò hirſutis; Lignum albicans, matrice virideſcente.

Radix rubicunda, cortice tenui flaveſcente tecta, amara, odorata.

Folia ſine ordine rotundis ac aſperis petiolis circa ramulos proveniunt, lata, ex rotundo in acumen deſinentia, in ambitu ſerrata & horrentia, ſupernâ parte atro-viridia, infernâ ſubviridia, tactu nonnihil aſpera, hirſuta, ſapore ſubamaro & adſtringente, odore aromatico; è coſta media craſſa nervi aliquot tranſverſi, & ex his demum plures alii nervuli ſuperiora verſus excurrunt.

Flores inter folioſos ſurculos caulibus ſpithamam longis proveniunt, quibus racematim petiolis lanuginoſis adhærent, tribus oblongo-rotundis, candidis, mollibus, ac exteriora verſus reflexis foliolis conſtantes, atque oblongo-rotundo, albicanti, hirſuto, & pediculo viridi tricuſpide ſubnixo calyci inhærentes; tribus flaveſcentibus ſtaminibus, nigricantibus apicibus ornatis, mediam floris cavitatem & umbilicum occupantibus, inter quæ ſtylus prodit itidem flaveſcens: odor nullus, ſapor amarus.

Fructus hujus arboris, haud ſecus ac præcedentis, pyriformes ſunt, tribus angulis craſſioribus ſulcati, olivarum magnitudine æmuli, exiguo in vertice præditi umbilico, cortice viridi, aſpero, & exiguis ſpinulis obſito cincti, carneque denſa, furvâ, odoratâ, amarâ intus referti; intra

quam *oſſiculum* hæret oblongo-rotundum, triquetrum; tres includens *Nucleos* candidos, amaros, ſimiliter triquetros, ex ligno membranaceis quibusdam viridi-albicantibus diſſepimentis ab invicem ſejunctos.

Provenit locis ſylveſtribus, petroſis, arenoſis, montanis in Parakaroo, aliisque provinciis Malabar; perpetuò frondet, ſemel in anno floret, fructuſque fert, Decembri viz. & Januario menſibus, diuque frugifera manet.

Cæterum hujus arboris cortex calefacit, viſcidos ac pituitoſos humores incidit, attenuat, debilitata viſcera roborat, nec non aquas hydropicorum ducit. Idem cortex cum fructus pulpa in pulverem redactus & exhibitus, febrem tertianam intermittentem tollit. Fructuum nuclei comeſti alvum laxant.

Tab. II.

Alteram hanc *Tani* ſpeciem nullus adhúcdum exhibuit Botanicus, eaque nullam cum præcedente habet ſimilitudinem.

MAL-

Cátu Tsjéru Naregam Lat.
കാട്ടുചെറുനാരകം. Mal.
Rána-nimba bra.
राननीब्राद्दा
قحاطو نَغَرْ هِنْغَامْ Arab.

MAL-NAREGAM,

ſeu

Malus limonia pumila ſylveſtris Zeylanica D^n. Hermani.

Tab. 12.

ARbor quæ Malabarenſibus *Mal-Naregam* ſeu *Nara-maram*, Brachmanis *Nani* & *Rana-nimba*, Luſitanis *Limaodo Mato*, Belgis *wilde Citroenen* dicitur, mediæ eſt magnitudinis, cortice glabro, cinereo, odoris ſaporisque aromatici & acris obducta, ligno albicanti, denſo, præduro arctiſſimè unito; ramis foliaceis è caudice erumpentibus, ſpinis rigidis, è fuſco flaveſcentibus obſitis.

Radix albicans ſubrubro cortice tecta, odoris aromatici, ſaporis amari.

Folia juxta ſpinas circa ramulos proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, denſa, glabra, cum formâ, tum colore, odore, & ſapore limonum puſillorum foliis haud abſimilia.

Flores plures ſimul juncti extremis ſurculis inhærent, exigui, candidi, odorati, quatuor oblongo-rotundis, acuminatis, craſſis, ac mollibus foliolis conſtantes, ſtaminulis multis, calycis in modum junctis, medium obſidentibus, inter quæ ſtylus prodit craſſus, albicans, ſuperius planus ac rubeſcens.

Floſculis ſuccedunt *Fructus* ovales, cum figurâ, tum magnitudine olivis haud abſimiles, at in vertice exiguâ ſpinulâ dotati, colore primum viridi, in maturitate verò aureo ſeu citrino uti limonia; cortice ambiuntur tenui, guſtu amaro, atque in mediis fructibus cavitas quædam eſt. ſucco a-

cetolo ac ſubamaro, ſuis membranulis contento plena; cui incluſus eſt *Nucleus* oblongo-rotundus, acuminatus, albicans rufâ obductus pelliculâ, odore ſaporeque limonum folia referens.

Naſcitur locis arenoſis ac montanis ubique in Malabar; Floret plerumque Junio, Julio, Auguſto, & Septembri menſibus, atque dein maturos profert fructus.

Cæterum decocta in oleo arboris hujus folia, ac capiti applicata cephalæam tollunt; eorundemque ſuccus præſtans habetur errhinum capiti purgando. Expreſſus è fructibus ſuccus Endemiæ illi Cachexiæ (*pitao*) medetur. E ſola denique radice pilulæ formantur antiſpasmodicæ.

TAB. 12.

* Arboris hujus exſiccatum ramum cum floribus in Herbario vivo collocatum vidi à Clariſſimo Paulo Hermans, Medicinæ Botanices in Academia Lugduno-Batava Profeſſore, cum in Zeylan inſula viveret; ipſique haud immeritò dicitur *Malus limonia pumila ſylveſtris Zeylanica*.

KATOU-

Rubiaceae

Cátu-Náregam. lat.

mal.

Gardenia dumetorum ?

KATOU-NAREGAM.

Tab. 13.

ARbor hæc Malabarenſibus *Katou-Naregam* hoc eſt *Naregam ſylveſtris*, Brachmanis *Rananimba* & *Coduvo-nàni*, Luſitanis *Limao Corondo*, Belgis *wilde limoenen* dicitur: Eſtque procera, caudice craſſo, candido, multiſque ramis donato; qui cortice cinereo odorato obducti, ac fungosâ intus medullâ referti, nec non ſpinis fuſcis, nitentibns & aculeatis inſuper muniti ſunt.

Radia flaveſcens, fuſco cortice tecta, amara, odorata.

Folia perſimilia ſunt foliis *Mal-Naregam*, præterquam quod nervuli è coſta media exeuntes craſſiores ſint, ac infernè magis emineant; quo fit, ut in plicas quaſi & rugas ea criſpentur.

Flores plures ſimul juncti extremis ſurculis proveniunt; haud ſecus ac in *Mal-Naregam* obſervatur, & calyci viridi, in quinque lacinias acuminatas ſecto, inhærent; viridi-flaveſcentes, odorati, ſubamari, quinqne ſubrotundis foliolis conſtantes, ſtaminulis candidis octo aut decem medium obſidentibus; inter quæ ſtylus prodit exiguus, itidem albicans, ipſius fructus rudimentum.

Fructus limones puſilli ſunt, tenuioribus ſulcis ſtriati, ac in vertice calyce florum ſurrecto coronati, atro-virides primum albis interſtincti punctulis, dein aurei ſeu citrini; cortice limonum cortici haud abſimili cincti, carneque candidâ, acidi ac vinoſi ſaporis, intus referti; intra quam numeroſa continentur *ſemina* oblongo-rotunda, plana, candida & nitentia, duplici ordine locata, ac membraneis quibuſdam pelliculis ſeu parietibus integerrimis ſejuncta, ita ut ſingula in ſingulis latitent cellulis.

Creſcit frequenter locis arenoſis & petroſis, circa Para-

karó & Kaymaál provincias Malabar; ſemel in anno maturos fert fructus, menſibus viz. Decembri & Januario.

Porro arboris hujus foliorum ſuccus egregium quoque capiti expurgando habetur errhinum. Idem ſuccus cum pipere longo, zinzibere, & ſaccharo exhibitus tuſſim ſedat, cæteroſque pulmonis affectus è cauſa frigida natos potenter ſanat. Inſuper è foliis hiſce in aqua coctis Balneum fit, quod laſſitudini, nec non artuum doloribus tollendis mirificè conducit.

Tab. 13.

Meritò arbor hæc Limoniæ genus quoque habetur.

TSJE-

Tsjéru-Catu-Náregam. lat.
mal.
Naringi. bra.
नारिगी
جِهْرُوْ فَحَاطُوْ نَارِڠَلَمْ Arab.

TSJEROU-KATOU-NAREGAM.

Tab. 14.

ARbuſculæ quæ *Tsjeria-Katou-Naregam* Malabarenſibus, *Çitt-rana-nimba* Brachmanis, *Limoins da folha Cruzado* Luſitanis, *Claver-appelkens* Belgis nuncupatur, præcedentis ſpecies eſt minor, atque humilior, ad ſex ſeptemve pedum altitudinem circiter aſſurgens, caudice tenui, ramulis ſpinoſis, cinereo cortice obductis, itidem donato; Lignum flaveſcens, prædurum, inodorum, inſipidum

Radix fibrata, flaveſcens, ſaporis amari, odoris aromatici.

Folia oblongo-rotunda, in ambitu leviter crenata, odorata, aromatica, petiolis alatis ſeu folioſis circa ramulos geminata proveniunt, duobus viz. tribusve paribus, cum ſimplici plerumque folio in extremitate; adeo ut petiolos facilè quis folia judicaret, & tria extrema folia ſimul juncta vulgare pratenſe trifolium non malè repræſentent.

Flores brevibus petiolis ad ſpinarum exortum ramulis proveniunt, & calyci viridi in quinque lacinias acuminatas ſecto inſident, candidi, ſuaveolentes, amari, quinque oblongo-teretibus, ac in orbem expanſis foliolis conſtantes, ſeptem octove in medio albicantibus ac lanuginoſis ſtaminulis, flaveſcentibus apicibus dotatis, præditi; inter quæ ſtylus emergit itidem albicans capitello flaveſcente.

Fructus quoque puſilli limones ſunt, rotundi, magnitudine uvarum æmuli, virides primum albis interſtincti punctulis, dein aurei ſeu citrini; cortice ambiuntur limonum cortici haud abſimili, atque in mediis fructibus

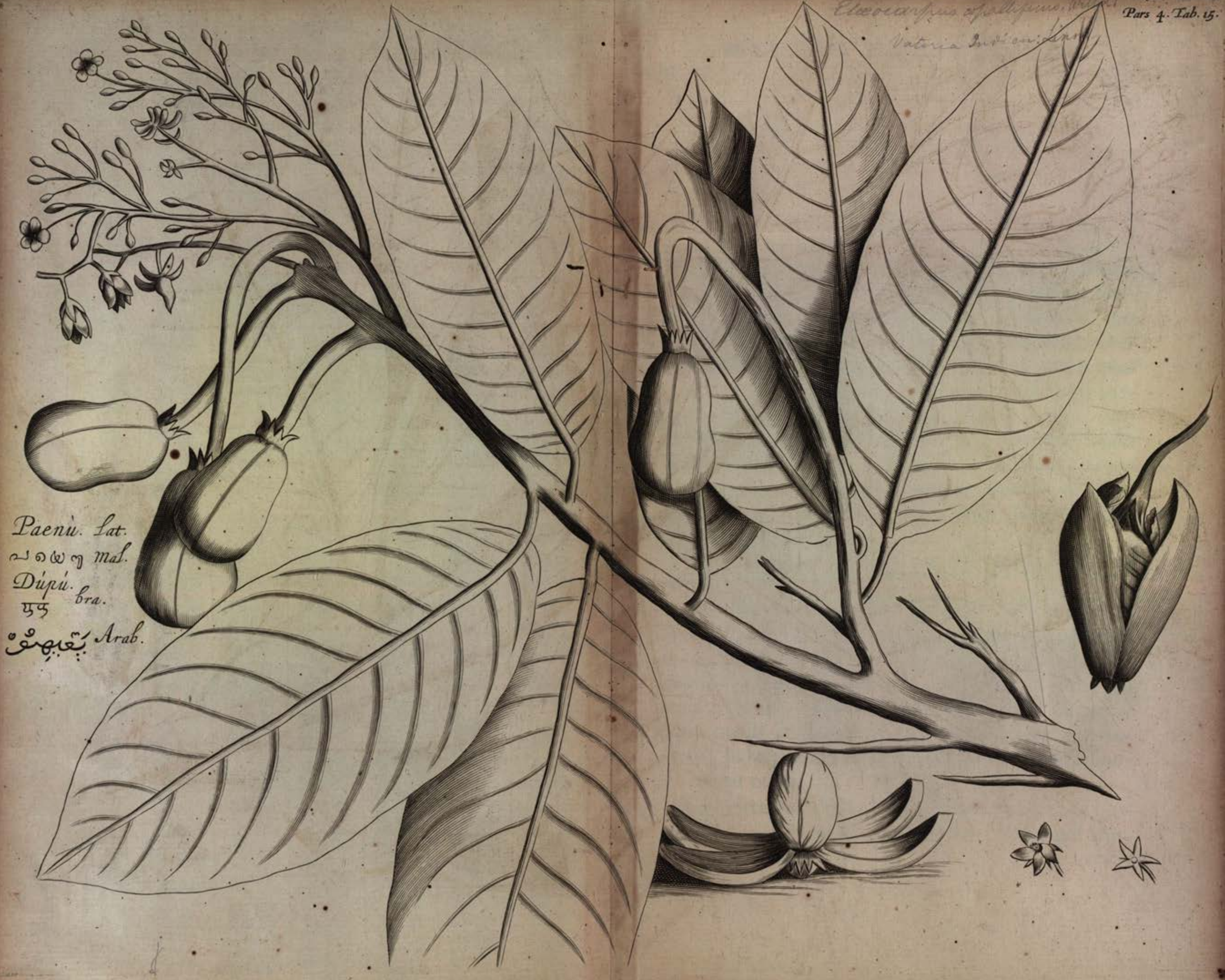
cavitas quædam eſt ſucco acetoſo, ſubamaro ac aromatico, ſuis membranulis contento plena, cui immixta ſunt tria oblongò-rotunda, acuminata, & ex albo flaveſcentia *ſemina*, membranaceis pelliculis a ſe invicem diſtincta.

Provenit locis montanis ubique in Malabar, præſertim circa Candenate; ſemper floret, fructusque fert.

Cæterum arboris hujus folia præſentaneum habentur curandæ epilepſiæ remedium. Radix alvum movet, ſudores expellit, nec non cruciatibus colicis, & Cardialgiæ medetur. Fructus ſiccati ſtomachum roborant, ac alimentorum in eo fermentationem læſam reſtituunt; adhæc aëri ex variolis, febribusque malignis & peſtilentialibus contagioſo poteriter reſiſtunt, atque variis venenis præſtantiſſimum cenſentur antidotum; quamobrem magni æſtimantur, & ab Arabibus, aliisve mercatoribus avidè expetuntur.

Tab 14.

Non florum, ſed fructus & ſeminis ratione ad Limonum genus arbor hæc referri poteſt.

Paenu. Lat.
Mal.
Dúpú.
bra.
Arab.

PAENOE.

Tab. 15.

ARbor quæ Malabarenſibus *Paënoe*, Brachmanis *Doëpoe*, Luſitanis *Arvore Enſenza*, Belgis *Hars-boom* nominatur, præcelſa eſt, atque ſpecioſa plurimum, ſexaginta circiter pedes alta, caudice ſedecim pedes plus minus craſſo, multiſque ramis longè latéque diffuſis, ac cortice craſſo, cinereo, intus ruſo obductis, donato; qui vulneratus lachrymam fundit reſinoſam, candidam, pellucidam, odoratam, acrem ac amaram, quæ radiis ſolaribus tandem flaveſcit, ſpiſſeſcit, & vitri inſtar fragilis evadit: Lignum denſum, ex albo flaveſcens.

Radix nigricans, reſinoſa, amara, graveolens, nec non fibris ſuis longè latéque per terram diffuſa.

Folia ſine ordine craſſis, rotundis, ac cinereis petiolis ramulis adhærent oblongo-rotunda, acuminata, craſſa, denſa, glabra, ſplendentia, longitudine ſpithamam, latitudine palmum ſuperantia, ſupernè viridia, infernè è viridi flaveſcentia; nervis aliquot è coſta media craſſa, & in adverſa parte altè extuberante, in latera excurrentibus: ſapor amarus ac reſinoſus, odor nullus.

Flores circa ramulos teneriores candidis petiolis glomeratim, non ſparſim producuntur, ſenſimque por-

:eƈtis columellis umbellæ ſpecie panduntur: conſtant è quinis oblongo - teretibus, craſſis, candidis folio-:is, atque calyci albicanti in quinque lacinias acumi-ıatas ſeƈto inhærent, numeroſis ſtaminulis flaveſcen-:ibus medium obſidentibus; inter quæ ſtylus prodit ılbicans, ſurreƈtus, apice rotundo ac flaveſcente: o-dor ſuavis ac liliaceus, ſapor amarus.

Fruƈtus nucum juglandium viridium magnitudine æmu-li, petiolis craſſis, longis ac rotundis proveniunt, ob-longo - rotundi, at ſuperius latiores, inferius angu-ſtiores & calyce florum verſus caulem reflexo orna-:i, quos tegit pulvinatus cortex coriaceus, atro-pur-pureus, ac tribus angulis ſulcatus, qui fruƈtu maturo dehiſcit planè, & trifariam finditur, ac *nucleum* exhibet najorem, oblongo - rotundum, candidum rufa cu-:iculâ teƈtum, uti in nuce avellana cernitur, ſaporis ſubamari ac ſubadſtringentis: hic autem pulvinatus ca-yx, qui fruƈtum ambit levibus inciſuris vulneratus, ſimilem fundit lachrymam reſinoſam uti inciſus cor-:ex, quæ aëris attaƈtu protinus ſacchari candi inſtar ſpiſ-ſeſcit, ac dein ruſeſcit.

Creſcit ubique in Malabar; perpetuo frondet, ſin-gulis annis maturos profert fruƈtus; menſe viz. A-prili, & non rarò trecentos frugifera manet annos.

Cæterum ex arborum teneriorum truncis Mali nava-les fiunt: ex iisque, cum proveƈtiores ſint, exca-vatis naviculas majores (*manſjous*) Indi conficiunt, quarum nonnullæ ſexaginta aut plures homines vehe-re poſſunt; eæque ex arboris hujus ligno conſtruƈtæ in aquis teredini haud facilè obnoxiæ ſunt.

Reſinam quam cortex, radix, fruƈtus, aliæque ar-boris

boris partes fundunt, avidè mercatores expetunt, eaque cum oleo copioſiore vel parciore excocta picis liquidæ, vel duræ loco uſurpatur: inſuper Ethnicis in ſacrificiis thuris loco adoletur. Ex foliis diſci conficiunt gentiles, in iisque arboris hujus gummi ſeu reſinam excipiunt, & ſervant.

Porro fructuum Nuclei contuſi & cum aqua calida ſuper porphyritem lævigati, & exhibiti ventriculum roborant, nauſeam & vomitum tollunt, ventris cruciatus mitigant, Choleram ſanant. Ex arboris reſina cum alba, & ſeſami oleo eliquata præſtans fit balſamum vulnerarium: Eademque reſina pulveriſata & exhibita virulentam gonorrhæam, aliaque venerea accidentia potenter ſanat.

Tab. 15.

Arboris hujus Gummi-reſina haud dubiè ſpecies eſt *Gummi Anime*, præſertim cum conſtet tum ex orientali, tum ex occidentali India varia reſinarum huc adferri genera, quæ magnam habent ſimilitudinem cum gummi Anime è nova Hiſpania, & pro eo venduntur; & certum eſt, non ex una arbore, ſed è diverſis earum generibus gummi hoc colligi. *Doctiſſ. Piſo rerum natural. Braſiliens. lib.* 4. *cap.* 9. arborem deſcribit, *Jetaiba* indigenis dictam, cujus reſina Braſilienſibus *Jetica-cica*, & Luſitanis *Gummi Anime* appellatur ob magnam cum vero gummi Anime è nova Hiſpania ſimilitudinem. Similis arboris meminit *Recchus rerum Mexicanar. lib.* 3. *cap.* 5. nomine *Copalli Montana* ſeu *Tecopalli Quahuitl.* Adhæc è Zeylan Inſula ſimile adfertur gummi; quapropter & hæc arbor non malè forſan eo referri poteſt.

Niálel. *lat.*

ഞാലെൽ *mal.*

Rána-bóri. *bra.*

जानबाव

نغرهل *Arab.*

NYALEL.

Tab. 16.

ARbor hæc Malabarenſibus *Nyalel*, Brachmanis *Laſſa*, Luſitanis *Maquinha*, Belgis *Werlingen* nuncupatur; Eſtque procera, quadraginta circiter pedes alta, caudice mediocriter craſſo, cortice cinereo obducto, multiſque ramis ruſeſcentibus in orbem diffuſis donato: Lignum albicans, inodorum, inſipidum, matrice rubicunda.

Radix ruſa, ſurvo cortice tecta.

Folia geminata ordine parallelo brevibus petiolis ramulis inhærent, oblongo-rotunda, acuminata, denſa, glabra, colore atro-viridi ſupernè nitentia, infernè viridi dilutiore, inſipida, inodora; coſta media lignoſa, viridi-albicans, rotunda, ac in adverſa parte altè extuberans, è qua plurimi ſuperiora verſus exoriuntur nervuli, qui in ſe invicem arcuatim deferuntur.

Flores exigui, candidi, numeroſi racematim circa extremos ſurculos proveniunt, & ſinguli calyci viridi in quinque lacinias ſecto inhærent, quinque tenuibus, lato-rotundis, ac in orbem expanſis foliolis conſtantes, quinque ſtaminulis albicantibus, apicibus flaveſcentibus falcatis ornatis, medium occupantibus; inter quæ ſtylus prodit ſurrectus itidem albicans, capitello flaveſcente: odor ingratus ac fœtidus; ſapor nullus.

Floſculis ſuccedunt *Fructus* globoſi, numeroſi racemis adhærentes uvarum in modum, quibus magnitudine haud abſimiles ſunt, cortice craſſo, flaveſcente, intus candido & lanuginoſo cincti, carneque ex albo cæruleâ, tranſparente, ſucculentâ, ſubacidi ac vinoſi ſaporis, intus refer-

ti; intra quam duo continentur *Nuclei* oblongo-plano-rotundi, ſubvirides, ex albo-cæruleâ cuticulâ obducti, ſaporis è dulci adſtringentis, membranaceo diſſepimento ab invicem ſejuncti.

Provenit frequenter in Inſula Baypin, nec non in Caimaal, aliisque Provinciis Malabar; perpetuò viret, quotannis bis maturos exhibet fructus, menſibus viz. Aprili & Octobri; manetque frugifera ſeptuaginta circiter annos.

Fructus vero in deliciis comeduntur. At nuclei cum zinzibere recenti contuſi, & addito ſaccharo exhibiti alvum movent. Ex fructuum immaturorum ſucco cum ſaccharo ſyrupus præparatur, tuſſi, aſthmati, aliisque thoracis affectibus præprimis conveniens.

Tab. 16.

Arbor hæc magnam cum *Sambuco Indica Bontii* habet ſimilitudinem, ſed quoniam accurata ejus apud *Bontium* deſcriptio non habetur; an eò referri debeat, certius affirmare nequeo.

ANGO-

Angólam. lat.
അങ്കോലം. Mal.
Ancólam.
आंकोला bram.
عنغُلهم Arab.

ANGOLAM.

Alangium 10. petala

Tab. 17.

ANgolam ſeu *Alangi* Malabarenſibus, *Angolam* Brachmanis; *Eſpinho ſancto* Luſitanis, *Keyſer-vreugde* Belgis, præcelſa eſt arbor atque ſpecioſa plurimum, altitudine centum; craſſitie verò duodecim pedum menſuram circiter æquans, multiſque ramis in orbem longè latéque diffuſis donata; qui cortice viridi obducti, ac ſpinis lignoſis, craſſis, longis, ac rigidis muniti ſunt: Lignum albicans, prædurum, cortice glabro, cinereo, albis interſtincto punctulis, ſaporis acri-amari; odoris aromatici, cinctum.

Radix fungoſa, rufa, flaveſcente cortice tecta, odorata, amara.

Folia brevibus petiolis circa ramorum ſpinas (quæ tandem in ramulos excreſcunt) proveniunt, oblongo-teretia, craſſa, mollia, glabra, ſupernè viridia, infernè viridi-fuſca, odorata, amara; nervis aliquot è coſta media albicante, & in adverſa parte altè extuberante, obliquè in latera excurrentibus.

Flos ad foliorum exortum itidem ſpinis provenit, plerumque unus; aliquando duo, aut plures, inſidetque calyci rotundo in decem lacinias ſecto, è decem teretibus, craſſis, denſis, ſubviridibus, intus candidis foliolis conſtans, quæ extrorſum reflexa apicibus circa caulem coëunt, prominentibus decem miniatis apicibus, quos pallida ſtamina ſuſtinent, quorum medium obtinet piſtellum ſtaminibus concolor; odor ſuavis; ſapor amarus.

Fructus globoſi, ceraſorum majorum magnitudine æmuli, exiguo in vertice umbilico præditi, cortice cincti

craſſo, purpuraſcente, qui maturo fructu ſpontè dehiſcit, carneque ſucculentâ, dulcis, gratique ſaporis, intus referti; intra quam duo, treſve atri, glabri, plano-rotundi, intus candidi continentur *Nuclei*. Hi autem fructus avidè expetuntur, & in deliciis comeduntur.

Creſcit locis petroſis; arenoſis, & montanis in Mangatti, aliisque Provinciis Malabar; perpetuò frondet, frugetque; ac diu ſuperſtes manet.

Cæterum arbor hæc varias ob cauſas Emblema Regiæ Majeſtatis Malabarenſibus habetur, quarum præcipua eſt, quod flores diademati Imperiali haud abſimiles, rigidis inhæreant ſpinis. Inſuper ſuccus ex arboris radice expreſſus, & exhibitus vermes necat, nec non bilioſos ac pituitoſos humores per alvum expurgat, & aquas hydropicorum ducit. Radicis pulvis exhibitus Antidotum habetur venenatis morſibus ſerpentum, aliorumque venenatorum animalium.

IDOU-

Idú-mulli. lat.

ഇടുമുള്ളി. mal.

بجوموللي Arab.

IDOU-MOULLI.

Tab. 18.

IDou-Moulli Malabarenſibus, *Elaticanto* Brachmanis, *Periera dos diabos* Luſitanis, *Dulle-boom* Belgis, Arbor eſt procera, ſeptuaginta circiter pedes alta, caudice craſſo, multiſque ramis longè latéque diffuſis donato; qui cortice cinereo, intus viridi obducti, nec non ſquammis numeroſis, rigidis, fuſcis, glabris, ac nitentibus ſpinis inſuper dotatis, undique ornati ſunt: Lignum albicans, fibroſum, denſum, cortice cinereo, intus ruſo ac ſubviridi, ſaporis ſubamari tectum, cujus matrix rubicunda, prædura.

Radix albicans, ruſo cortice cincta, ſaporis amari, odoris terreſtris.

Folia circa ramulos ſpinoſos brevibus ac rotundis petiolis proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, craſſa, denſa, glabra, ſupernè atro-viridia, infernè ſubviridia; nervis aliquot è coſta media rufeſcente, & in adverſa parte altè extuberante in latera excurrentibus: odor ſylveſtris, ſapor nullus.

Floſculi itidem circa ſpinoſos ramulos atro-rubentibus ac aſperis petiolis numeroſi proveniunt, purpurei, quinque oblongo-rotundis, acuminatis foliolis conſtantes, quinque in medio flaveſcentibus fibris, apicibus dotatis, præditi; inter quos ſimilis prominet ſtylus rubicundus, exiguus: ſapor ingratus, odor nullus.

Floſculis pari fertilitate ſuccedunt *Fructus* pyriformes, ſubvirides ab una parte, ab altera vero rubicundi, niten-

tes, exiguo in vertice umbilico coronati, carneque viridi, denſâ, ſucculentâ, amarâ intus referti; intra quam oſſiculum hæret rubicundum, *Nucleum* includens candidum, guſtu primum avellanæ haud abſimilem, dein tamen ingratum relinquentem ſaporem.

Provenit locis ſylveſtribus & arenoſis in Paloerti, aliisque provinciis Malabar; quotannis ſemel, nonnunquam bis maturos fert fructus, Januario viz. & Martio menſibus, diuque ſuperſtes manet.

At vero ex arboris, ejuſque radicis cortice, nec non floribus, fructibus, nucleiſve, variis modis remedia præparantur ad Maniam, phrenitidem, ſimileſque affectus cephalicos. Adhæc è cortice in aqua communi decoctio fit, quæ icterum, hydropem, alioſque chronicos morbos potenter ſanat. Radicis cortex cum ſantalo rubro in pulverem redactus, ex eoque cum lacte muliebri cataplaſma confectum, ac inguinibus impoſitum bubonibus venereis medetur.

Púrinſji. lat.
mal.
Urinti
bra.
Arab.

POERINSII.

TAB. 19.

ARbor hæc Malabarenſibus *Poerinſij* & *Vercoepoelongi*, Brachmanis *Ourinti* & *Damitaſſi*, Luſitanis *Sabao dos Canarins*, Belgis *Seepnooten* nuncupatur: Eſtque procera, caudice admodum craſſo, multiſque ramis in orbem diffuſis donato; qui cortice atro-purpureo, intus viridi obducti, ac medullâ intus fungosâ & albicante referti ſunt: Lignum flaveſcens, prædurum, cortice phœniceo, intus rufo cinctum, inodorum, inſipidum.

Radix flaveſcens, albicante cortice tecta, nec non fibris ſuis longè latéque per terram diffuſa; ſapor ſubdulcis.

Folia bina & bina ſibi invicem oppoſita tenerioribus ſurculis proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, denſa, ſeptem uncias longitudine, tres quatuorve latitudine plus minus æquantia, atro-viridia, ſupernè ſplendentia, infernè nequaquam; nervis aliquot in adverſa parte extuberantibus è media coſta in latera excurrentibus: odor ſuavis, ſapor ſubdulcis.

Floſculi in racemum oblongum digeſti extremis ramulis conveniunt, ſtellati, ſambuci floribus formâ haud abſimiles, quinque tenuibus, oblongo-teretibus, è rufo viridibus, nitentibus, intus candidis ac lanuginoſis foliolis conſtantes, ſtaminulis aliquot albicantibus, aureis apicibus dotatis, mediam floſculi cavitatem & umbilicum occupantibus; inter quæ ſtylus prodit flaveſcens, exiguus, ipſius fructus rudimentum. At vero exiguæ horum gemmæ vix quatuor menſium ſpatio in floſculos ſeſe expandunt, ſuntque rotundæ ac virides, nec non calyci viridi in quina ſubrotunda foliola diviſo inhærent: odor nullus, ſapor ſubadſtringens.

Fructus conſimili modo racematim frequentes ſuccreſcunt,

ſcunt, oblongo-rotundi, duo plerumque, treſve arctiſſimè ſimul juncti, virides primùm ac lanuginoſi, maturiores vero ſubflaveſcentes & rufi; at ſiccati duri, rugoſi, & fuſci. Teneriores autem hujuſmodi fructus carne intus albicante, molli, ac viſcoſa referti, quæ tandem mutatur in nucem rotundam & fuſcam, *Nucleum* intus continentem exiguum, candidum, durum, acrem, inodorum.

Creſcit variis in ſylvis Malabar; perpetuò viret, quotannis maturos exhibet fructus, atque à decimo ſationis anno ad centeſimum non rarò frugifera eſt.

Cæterum ex arboris hujus ligno citharæ conficiuntur, & pectines. Fructus pannis lavandis & abſtergendis inſerviunt: ii namque in aqua triti inſtar ſaponis albicantem eam reddunt, lixivialem, & ſpumoſam, qualis ad pannos lavandos & abſtergendos requiritur. Adhæc cum ſpumoſa & lixiviali hac aqua Anrifabri vaſa argentea decoquere ſolent, & depurare. Porro ejuſdem ſaponariæ aquæ ſpuma temporibus illita cephalalgiam, nec non febrem tollere dicitur. Fructuum in aqua communi infuſio aut decoctio ſpumeſcens, ſi exhibeatur, colicos cruciatus mitigat; nec non variis modis ad alios affectus intrinſecus & extrinſecus uſurpatur. E foliis in aqua communi coctis Balneum fit antiarthriticum: Ex iis pariter & recente zinzibere, ac cumini ſemine in aqua communi decoctio fit, ventris tormina ſedans, flatuſque diſcutiens. Radix cum oryzæ infuſo trita, & exhibita paralyſi, nec non ſævis articulorum doloribus medetur.

Tab. 19.

Fructus quibus ſaporis loco Indi utuntur, varii ſunt, ac diverſi. *Cluſius Exoticor. lib.* 2. *cap.* 16. ſimilem fructum deſcribit, isque à *Nicolao Monardo libr. de Medicam. ſimpl. ex Occidentali India delatis cap.* 65. vocatur *Sphærula ſaponaria.* Hujus quoque *Oviedus lib.* 9. meminit, ubi refert arboris folia Filicis foliis eſſe ſimilia: quod tamen falſum eſſe *αὐτοψία* me docuit. Etenim Anno 1660 è Barbados Inſulis ſaponarias quaſdam accepi ſphærulas, quibus ſatis tres prodibant arbuſculæ, per quadriennium ſuperſtites: earum cortex cinereus, folia phyllitis foliis ſimilia erant. *Rochefortius hiſtoriæ ſuæ part,* 5. *cap.* 7. duas ſphærulæ ſaponariæ proponit ſpecies, quarum alteram in horto meo per quadriennium colui. Hoc verò, quod Hortus Malabaricus proponit, genus nemo Botanicorum adhucdum deſcripſit,

Adamboe
Cadali-pua.
കദലിപൂവ *mal.*
قداطهلي پوو *Arab.*

doubtful

Adamboe

Cadali-pua.

കടലിപ്പൂ *mal.*

قَدَاطِحِلِيْ پُوْ *Arab.*

Calicut

ADAMBOE.

Tab. 20. 21.

ARbor hæc Malabarenſibus *Adamboe* & *Cadelipoea*, Brachmanis *Sotulari*, Luſitanis *Catupinaca da ſerra*, Belgis *Baak-rooſen* appellatur; eſtque humilior, ſeptem circiter pedes alta, caudice albicante, variis ramis in orbem diffuſis donato; qui cortice ſcabro, primum viridi, dein furvo obducti ſunt.

Radix albicans, cinereo cortice tecta, odoris gravis ac ſylveſtris, ſaporis unctuoſi.

Folia oblongo-rotunda, craſſa, denſa, ſine ordine brevibus ac nodoſis petiolis circa teneriores ramulos proveniunt, longitudine ſpithamam, latitudine palmum ſuperantia, ſupernè atro-viridia, infernè è viridi ruſeſcentia, tactu nonnihil aſpera, à media illa craſſa, albicante, & in adverſa parte altè extuberante coſta, folium per longitudinem mediam ſecante, plures aliæ minores ſuperiora verſus oriuntur coſtulæ, quæ arcuatim in ſe invicem deferuntur: odor ſylveſtris, ſapor ſubadſtringens.

Flores elegantes, purpurei, nitentes, roſis haud abſimiles, rotundis & hirſutis petiolis numeroſi circa ramulos proveniunt, ac ſex ſeptemve mollibus, ſubrotundis, expanſis, at nonnihil criſpis conſtant foliis; nec non calyci lato, profundo, craſſo, rugoſo, ſubviridi, in ſex ſeptémve lacinias acuminatas ſtellæ in modum ſecto, inhærent, qui plurima inſuper emittit ſtamina ſurrecta, infernè albicantia, ſupernè rubicunda, flaveſcentibus, nitentibus, ac planis apicibus ornata; inter quæ ſtylus prodit acuminatus, infernè rubicundus, ſupernè viridis: ſapor ſubſalſus & ſubadſtringens, odor nullus.

Fructus floribus ſuccedunt inodori, inſipidi, rotundi,

viridi-fuſci, nitentes in vertice oblongo ſtylo dotati; ad baſin vero calyce plano, craſſo, ac viridi excepti, qui cuſpides ſuos latè extendens, ac exteriora verſus reflectens, ſtellam quodammodo refert; intus porro carne albicante referti, intra quam numeroſa latitant *ſemina* plana, malvæ ſemini haud abſimilia, ſex ſeptemve loculamentis, membranaceis quibuſdam pelliculis à ſe invicem ſejunctis, concluſa.

Creſcit frequenter locis arenoſis & petroſis in Mangatti & Cranganoor, præſertim circa fluminum ripas; Julio & Auguſto menſibus floret, fructusque fert Novembri & Decembri: viret tamen perpetuò, ac diu ſuperſtes manet.

Cæterum ex arboris radice in aqua decocta Gargarisma conficitur, quod palati orisque ulcusculis, nec non quibuscunque faucium affectibus medetur. Ex eadem radice decocta, & dein contuſa cataplasma fit, quod tumoribus impoſitum potenter eos emollit ac maturat. Ex arboris cortice, foliis, ac floribus cum aqua communi decoctio paratur, quæ pota hepatis, lienis, aliorumque viſcerum obſtructiones aperit, & aquas hydropicorum per alvum ac urinam potenter ducit. Semen haud ſecus ac coriandri ſemen capiti infeſtum eſt, ac vertiginem, ebrietatem, ſimileſque affectus producit.

Adamboe. lat.

[illegible] mal.

[illegible] Arab.

KATOU-ADAMBOE.

TAB. 22.

ARbor quæ *Katou-adamboe* & *Katou-Cadeli-poea* Malabarenſibus, *Dava-ſotulari* Brachmanis, *Catupinaca-Brava* Luſitanis, *wilde Baak-rooſen* Belgis dicitur, præcedentis ſpecies ſylveſtris eſt, & major: altius namque excreſcit. Caudex alioquin rami, radix, folia, aliæque hujus arboris partes planè cum præcedente Adamboe conveniunt, præterquam quod hujus folia & rami lanuginoſi ſint, ac hirſuti.

Flores præcedentis *Adamboe*, ut & *Paretti*, part. 1. Tab. 30. deſcriptæ, floribus quoque ſimiles; mediam tamen floris cavitatem & umbilicum quinque tantnm ſtamina ſurrecta, candida, rubicundis apicibus ornata, occupant; inter quæ ſtylus prodit albicans, cacumine bifido.

Fructus ſimiliter fructuum alterius arboris æmuli, niſi quod pilis tenuiſſimis ſubaſperi.

Naſcitur locis montanis in Mala & Poiga, provinciis Malabar; Maijo, Junio, & Julio menſibus floret, Decembri vero maturos fert fructus; viret autem perpetuò.

Cæterum ex foliis hiſce contuſis cum Nucis Indicæ aqua Emplaſtrum conficitur, quod Bubonibus venereis, aliisque glandularum tumoribus impoſitum medetur.

Tab. 20. 21. 22.

Adamboe meritò ad *Pariti* (parte prima & ſecunda deſcriptæ) genera referri poteſt, quippe utræque ſunt ſpecies *Malvæ* ſeu *Altheæ arboreæ*, uti ex nota generica, floribus nimirum, fructibus, ſeminibuſve manifeſtum fit; partes tamen accidentales, folia vix inter ſeſe non conveniunt.

Karin-kára. lat.
mal.
Arab.

KARIN-KARA.

Tab. 23.

KArin-Kara Malabarenſibus, *Tamagali* Brachmanis, *Narilha*, Luſitanis, *Haan-ballen* Belgis, Arbor eſt mediocris magnitudinis, caudice mediocriter craſſo, candido, cortice furvo, ſcabro, inodoro ac amaro obducto, nec non ramis viridibus in orbem diffuſis donato.

Radix rufa, albicante cortice tecta.

Folia ſine ordine brevibus, rotundis, ac ſulcatis petiolis circa ramulos proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, denſa, glabra, colore atro-viridi ſupernè nitentia, infernè viridi-flaveſcente; nervis aliquot è coſta media albicante, ac in adverſa parte prominente, in latera oblique excurrentibus: ſapor amarus ac auſterus.

Flores albicantes, magnitudine Paënoe floribus, formâ verò Geniſtæ aut Laburni floribus ſimiles, aut in ramulorum extremis, aut è lateribus in tenui ligula dependent, atque calyci viridi, in quinque acuminata, magnitudine inæqualia foliola ſecto, inhærent, quinque oblongo-teretibus, craſſis, candidis foliolis conſtantes, quorum ſupremo reliquis multo majore, lato, ſurſum reflexo, at inferius aperto hiatu dehiſcente, è quo numeroſa prodeunt ſtaminula candida, apicibus ornata: odor ſuavis, ſapor amarus.

Fructus nucibus juglandibus magnitudine ſimiles, rotundi ſunt, globoſi, ac duabus protuberantiis ad verticem ſtriati, viridi-flaveſcente cortice cincti, carneque

intus albicante, primum denſâ, dein molli, pultaceâ, ac ſubdulci referti; intra quam Nucleus locatur rotundus, bifariam aut trifariam diviſus, ſubviridis rufâ pelliculâ tectus fabarum, ſapore æmulus.

Creſcit in locis ſylveſtribus Malabar; perpetuò viret, non raro bis in anno maturos fert fructus, menſibus viz. Aprili & Octobri, at non diu ſuperſtes manet.

In Medicina nullius eſt uſus.

Elæocarpus oblongus or serratus

Perim-kára. lat.

പെരിങ്കാര mal.

پِرِيمْ قَحَارَعْ Arab.

PERIN-KARA.

Tab. 24.

P*Erin-kara* Malabarenſibus, *Gali-douſa* Brachmanis, *Azeitones do Malavar* Luſitanis, *wilde Olyven* Belgis, Arbor eſt vaſtæ magnitudinis, caudice craſſo, cortice craſſo, cinereo, intus purpureo, cincto, nec non ramulis viridi-fuſcis, plurimiſque virgulis pullulantibus donato; lignum albicans, denſum, fibroſum.

Radix itidem albicans, rubicundo obducta cortice, qui cuticula nigricante inſuper tectus eſt; ſapor ſubamarus, odor terreſtris.

Folia quæ primo exortu ruſa ac plicata circa ramulos teneriores proveniunt, ubi excreverunt oblongo-rotunda ſunt, acuminata, in ambitu crenata, denſa, glabra, atro-viridia, ſplendentia; è coſta media craſſa, & in adverſa parte altè extuberante plures aliæ ſuperiora verſus oriuntur coſtulæ, quæ in ſe invicem arcuatim deferuntur: ſapor acidus primum, dein amarus.

Flores ſuaveolentes, candidi, extremis ſurculis inter folia proveniunt, caulibus nimirum ſpithamam longis, quibus brevibus petiolis adhærent, quinque oblongis ac in plurima tenuia filamenta, comæ inſtar, circa extremitates diviſis foliolis conſtantes, atque calyci viridi in quinque lacinias acuminatas ſecto inhærentes; ruſis aliquot ſtaminulis erectis mediam floris cavitatem occupantibus, inter quæ ſtylus prominet viridi-albicans, cujus baſis globulus exiguus, croceus.

Fructus pari fertilitate floribus ſuccedunt, cum formâ, tum ſubſtantiâ & magnitudine olivis majoribus ſimiles, ſimilem quoque continentes nucleum: Maturi cœru-

leo-purpurei, acido-dulces, gratique ſaporis; immaturi vero flaveſcentes, auſteri, ſubamari.

Provenit in Mangatti; aliisque Provinciis Malabar; quotannis bis floret, fructuſque fert, Martio viz. & Octobri menſibus, diuque ſuperſtes manet.

Cæterum fructus hi in deliciis comeduntur; nec non ſaccharo condiuntur, ac uti olivæ in muria & aceto ſervantur pro Achaar; iique cum cibis inter prandendum & cœnandum comeſti ventriculum roborant, ac alimentorum in eo fermentationem potenter juvant

Tab. 23. 24.

Quanquam ambæ hæ arbores *Karæ* nomine appellari ſoleant, diverſæ tamen ſunt ſpecies: quarum alteri, viz. *Perin-Karæ* ab olivis nomen perperam impoſuerunt Luſitani & Belgæ, ob fructuum cum olivis ſimilitudinem; cum pluribus hæc arbor à *vera* diſtinguatur *oka*.

M A-

Manil-kára. lat.

മനിൽ കാര *mal.*

Vanválli, *bra.*

ववळी

سَفْيِن قَحَاعْ *Arab.*

MANYL KARA.

TAB. 25.

M*Anyl-kara* Malabarenſibus, *Manil-gâle* Brachmanis, *Fruita Manilha* Luſitanis, *Loe-beſſen* of *Chineeſche pruymen* Belgis, Arbor eſt procera, caudice craſſo, multiſque ramis longè latéque diffuſis donato; qui cortice atro-viridi obducti, ubi inciduntur, liquorem exſudant unctuoſum, inſipidum, inodorum: Lignum cinereum, cortice obductum denſo, ſcabro, fuſco, intus rufo.

Radix flaveſcens, ſaporis acris, odoris ſylveſtris.

Folia craſſis, rotundis, ac viridibus petiolis circa extremos ramulos numeroſa proveniunt, oblongo-rotunda, atro-viridia, craſſa, denſa, glabra, ſplendentia; a medio illo, craſſo, rotundo, viridi-flaveſcente, ac in adverſa parte altè extuberante nervo, folium per longitudinem medium ſecante, plures alii minores, tenuioreſque ſuperiora verſus exoriuntur nervuli, qui in ſe invicem arcuatim deferuntur. Manibus vero ſi confricentur hæc folia viſcidum, lacteum, ac acrem fundunt liquorem, quo mediante eadem teneriora arctè complicata ſunt.

Flores magnitudine *Tiliæ* floribus haud abſimiles, itidem circa extremos ramulos inter folia rotundis, lanuginoſis, ac purpureis petiolis glomeratim, non ſparſim producuntur, ſenſimque porrectis columellis umbellæ ſpecie panduntur: triplici conſtant ordine foliorum acuminatorum ac ruforum, quorum ſinguli ordines ſex continent foliola, ac medius planè erectus eſt; inhærentque calyci craſſo, rufo, ac lanuginoſo, in ſex lacinias acuminatas ſecto; ſex candidis ſtaminibus, rufis apicibus dotatis, mediam floris cavitatem & umbilicum occupantibus, inter quæ ſtylus prodit, ipſius fructus rudimentum: odor ſuavis ac melleus, ſapor nullus.

Fructus cum formâ, tum magnitudine olivis ſimiles; immaturi virides, nitentes, ſuccoque viſcido ac lacteo referti; maturiores verò purpurei, intuſque rufâ, ſucculentâ, ac acido-dulci carne referti; intra quam bina (rarius unum) locantur oſſicula oblonga, glabra, rufa, nitentia, *Nucleum* continentia album, ac amariuſculum.

Arbor hæc nullibi, niſi ſobole aut ſeminibus in hortis ſata provenit, nec Regio Malabar natale ejus ſolum conſtituit; ſed è China, Manilhas Inſulis, aliiſque longinquis Regionibus prius in eam allata fuit, quapropter haud perperam Malabarenſibus, *Manyl-kara*, quaſi *Kara ex Manilhas* Inſulis appellatur. Quotannis maturos fert fructus, Auguſto viz. & Septembri menſibus, ſemper viret, diuque frugifera manet.

Fructus autem maturi inter Bellaria comeduntur, iique appetitum augent, ac alimentorum in ventriculo fermentationem non parum juvant. Ex arboris foliis cum radice curcuma, & zinziberis foliis coctis & contuſis, cataplaſma conficitur, quod tumoribus quibuſcunque impoſitum potenter eos maturat. Ex iiſdem foliis in ſeſami oleo coctis, addito cortice hujus arboris pulveriſato, litus præparatur, qui affectui paralytico Endemio, Indis *Beriberi* dicto, ſanando ſummopere conducit.

Tab. 25.

Caſparus Bauhinus pinacis lib. 11. *ſect.* 6. arboris hujus meminiſſe videtur, nomine *Pruno ſimilis fructus Chinenſis.* Enimvero ad pruniferas arbores merito refertur *Manyl-kara*, & noſtratibus apud Indos viventibus *Prunus Chinenſis* appellari ſolet. Etiam *in Itinerario Cornelii Matelief* Anni 1607. mentio fit pruni Chinenſis, *Lechyas* dictæ, at perfecta arboris ipſius non additur deſcriptio.

KARA-

Kara angolam. lat.

mal.

Arab.

Alangium 6-petalum

KARA-ANGOLAM.

Alangium ...

Tab. 26.

ARbor hæc Malabarenſibus *Kara-angolam*, Brachmanis *Namidou*, Luſitanis *e ſpinho Santo Bravo*; Belgis *wild Keyſers-vreught* nuncupatur; Eſtque altera *Angolam* ſpecies, procera itidem, altitudine quadraginta, craſſitie verò ſex pedum menſuram circiter æquans, multiſque ramis ſubcinereis ac viridibus, in orbem longè latéque diffuſis, donata; lignum albicans, denſum, cinereo cortice obductum, cujus matrix purpurea.

Radix craſſa, denſa, flaveſcens, furvo cortice tecta; necnon profundè terræ inhærens, fibriſque ſuis latè per eam diffuſa; ſapor acris & amarus, odor gravis.

Folia brevibus ramulis (qui in prima hujus arboris ſpecie perfectæ ſunt ſpinæ) inhærent, oblongo-teretia, glabra, mollia, ſupernè viridia, infernè ſubviridia, nervis aliquot è media coſta in latera excurrentibus; ſapor acris & amarus, odor nullus.

Flores brevibus ac viridi-fuſcis petiolis circa eoſdem cum foliis ramulos proveniunt, viridique ac profundo calyci inſident, è ſex teretibus, craſſis, denſis, acuminatis, candidis foliolis conſtantes, quæ (haud ſecus ac in præcedentis ſpeciei floribus cernere licet) extrorſum reflexa apicibus circa caulem coëunt; decem aut duodecim candidis & acuminatis ſtaminulis mediam floris cavitatem occupantibus, inter quæ ſtylus prodit albicans, apice ornatus oblongo-rotundo; odor ſuavis, ſapor amarus.

Floribus ſuccedunt *Fructus* globoſi, pomorum minorum magnitudine æmuli, exiguo in vertice præditi umbili-

bilico, cortice craſſo, molli, tomentoſo, purpureo, intuſque albicante cincti, nec non carne rubicundâ, ſucculentâ, viſcidâ, tenaci, acidique ſaporis, intus referti; intra quam oſſiculum locatur oblongo-rotundum, rubicundum, *Nucleum* includens candidum, amaro-dulcem.

Naſcitur locis petroſis, arenoſis, & montanis in Kandenate, aliisque provinciis Malabar; ſemper frondet, floret, frugetque, ac diu ſuperſtes manet.

Cæterum ex arboris foliis cum oleo coctis unguentum conficitur vulnerarium. Radix catarctica eſt, humoreſque ſeroſos ac pituitoſos per alvum educit. Fructus autem rarò comeduntur, quoniam impensè ſanguinem calefaciunt.

Tab. 26.

Arbor hæc ſpecies eſt *Angolam* Tab. 17 deſcriptæ, atque ideo malè huc relata eſt.

THEKA.

Tekka. lat.
തെക്ക mal.
Saiko. bra.
साइका
Arab.

THEKA.

Tab. 27.

THeka Malabarenſibus, *Sailo* Brachmanis, *Jati* Malaccis, *Teka* Luſitanis & Belgis, Arbor eſt præcelſa, atque ſpecioſa plurimum, caudice præcraſſo; cortice craſſo, ſcabro, ac cinereo obducto, nec non ramulis viridibus geniculatis, ac quadrangulis plurimis donato; lignum albicans, durum, glabrum, ſtriatum, quercino ligno haud abſimile.

Radix rufa, ſaporis adſtringentis & ſubamari, odoris ſubacidi.

Folia geminata ordine parallelo ramulis inhærent, oblongo-rotunda, acuminata, denſa, craſſa, ſupernè ſplendentia, infernè nequaquam, duas ſpithamas aut amplius longa, ſpithamam lata; à pediculo ad apicem folii nervus decurrit conſpicuus, rotundus, infernè eminens, è quo plures in latera obliquè excurrunt nervuli; odor acidus, ſapor auſterus. Manibus verò ſi confricentur hæc folia ſuccum fundunt, qui illicò ſanguinis inſtar atropurpureus evadit.

Flores exigui, ſuaveolentes circa ramulos teneriores ad foliorum exortum, petiolis longis, quadrangulis ac ſulcatis proveniunt, ſenſimque porrectis columellis umbellæ ſpecie panduntur: conſtant quinque vel ſex ſubrotundis, candidis, & extrorſum reflexis foliolis, inhærentque exiguo & acuminato calyci; foliola hæc intercedunt totidem ſtaminula alba, apicibus luteis donata, medium occupante ſtylo ſubviridi, acuminato. Tandem ſuperveniunt veſicæ magnæ virentes, ſuperius apertæ, in quibus tres quatuorve (ligneo tamen ſepimento ab invicem ſejuncti) locantur *Fructus* ſubrotundi, virides, lanugino-

ſi ac hirſuti, nec non carne virideſcente, inodorâ, ſaporiſque amari & adſtringentis, referti; intra quam oſſiculum continetur quadratum, ex albò rufeſcens, *Nucleum* includens exiguum, albicantem.

Creſcit ubique in Malabar, at præſertim in Provincia Atsjen Coyl, & Calicolan, ubi integræ ſylvæ ingentium harum arborum reperiuntur. Semper viret, quotannis floret frugetque; menſibus viz. Auguſto & Octobri; atque non rarò à decimo anno ad trecenteſimum frugifera manet.

Lignum vero hujus arboris, quercino ligno haud abſimile, operi fabrili accomodum, atque Naupegis ad navium fabricam in uſu eſt; ſed in aquis (præſertim dulcibus) teredini facilè obnoxium: Gentiles, neſcio qua ſuperſtitione ducti, hoc ſolummodo ligno ſua vel conſtruunt vel reparant templa. Et retulit Princeps Calicolan, ſe integrum templum ex unica hujuſmodi arbore ædificari curaſſe. E foliis tenerioribus purpureus conficitur color, quo panni ſericei & goſſypini tinguntur. Etiam tenera hæc foliola in deliciis indigenæ comedunt: ex iisque coctis cum ſaccharo ſyrupus fit, qui aphthis medetur. Ex floribus cum melle coctis medicamentum paratur, quod aſſumptum aquas hydropicorum educit. Radix ſiccata, contuſa, & in pulverem redacta, ſicque exhibita, ſanguinem ex caſu alicubi concretum diſſolvit. E fructibus tenerioribus contuſis unguentum conficitur, herpeti ſanando perquam utile.

Tab. 27.

Jacobus Bontius lib. 6. cap. 16. arborem hanc deſcribit, *Kyati* ſeu *Quercus Indicæ* nomine, quanquam nullam cum quercu ſimilitudinem habeat, niſi reſpectu ligni, quod ligno quercino ſimillimum eſt; quapropter Malaccis *Jati*, & Bontio *Kyati* ſeu *Kiati* nuncupatur, ſed malè: etenim *Kayo-jati* potius dicenda foret, cum *Kayo* lignum, *jati* vero quercum propriè ſignificet. Inſuper arboris hujus meminit *Joh. Nieuhof in itinerario pag.* 249. ubi exactè florem, fructumque ejus deſcribit

Catutekka. lat.
കാട്ടുതേക്ക mal.
Vana papalu. bra.
ग्रानपफका
فحاظ ءضحققحى Arab.

KATOU-THEKA.

Tab. 28.

ARbor quæ *Katou-theka* Malabarenſibus, *Dava-ſailo* & *Vana-papalou* Brachmanis, *Teka-Brava* Luſitanis, *wilde Teka* Belgis nuncupatur, præcedentis ſpecies eſt minor & humilior; craſſitie pruno haud abſimili caudice, cortice obducto cinereo, nec non ramulis viridibus, quadrangulis, ac ſulcatis plurimis itidem ornato; lignum albicans, inodorum, inſipidum.

Radix purpurea.

Folia geminata ordine parallelo ramulis inhærent, oblongo-teretia, craſſa, denſa, glabra, ſupernè colore atro-viridi nitentia, infernè viridi dilutiore, ſpithamam longa, tres quatuorve circiter digitos lata, inſipida, inodora; nervis aliquot in adverſa parte prominentibus, è coſta media flaveſcente in latera excurrentibus.

Flores è ſurculorum extremis inodori ac inſipidi oriuntur in Jubæ formam diſpoſiti, numeroſi; quorum ſinguli ad flores Liloc accedere videntur, oblongi, candidi, quinque teretibus, craſſis, mollibus, & extrorſum reflexis foliolis conſtantes; quinque albicantibus, erectis, & acuminatis ſtaminulis medium occupantibus.

Fructus nucum avellanarum magnitudine æmuli, oblongo-rotundi, exiguo in vertice umbilico præditi, glabro ac flaveſcente cortice cincti, nec non carne viridi-flaveſcente, ſucculentâ, dulci referti; intra quam oſſiculum continetur, nucleum includens candidum, dulcem.

Naſcitur ubique in Malabar, præſertim circa Warapoli; ſemper viret, quotannis floret, frugetque, menſibus viz. Auguſto, Septembri, & Octobri; at diu frugifera non eſt.

Cæterum fructus hi loco Arequæ ſeu Kaungæ cum folio Betel frequenter manducantur. Arboris cortex exſiccatus, & in pulverem redactus, ſicque exhibitus, bilis ardorem compeſcere dicitur.

Tsjéru-Téka. lat.
mal.
Sailò. bra.
साइलो
Arab.

TSJEROU-THEKA.

TAB. 29.

TSjerou-Theka Malabarenſibus, *Douda-Saila* Brachmanis, *Teka Creſpa* Luſitanis, *Netel-Teka* Belgis, Arbuſcula eſt humilis, ſeptem circiter pedes alta, caudice pedis menſuram craſſo, albicante, cortice obducto cinereo, amaro, multiſque ramulis viridibus, triangularibus, ac geniculatis donato.

Radix albicans, ſaporis amari, odoris terreſtris.

Folia terna ſimul circa ramulorum geniculos proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, in ambitu crenata, ſupernè colore atro-viridi nitentia, infernè ſubviridia & tomentoſa; coſta media craſſa, è qua plures ſuperiora verſus exoriuntur coſtulæ, in adverſa parte altè extuberantes ac lanuginoſæ: odor ſuavis, ſapor acris & amarus. Teneriora verò hujus arboris folia rubicunda ſunt.

Flores haud ſecus ac *Katou-Theka* flores, ſurculorum extremis racematim proveniunt, cærulei, foliolorum ſtipatu obvallati, viridique & acuminato calyci inhærent, è quinque oblongo-rotundis ac introrſum reflexis foliis conſtantes; quinque cæruleis ſtaminibus, flaveſcentibus apicibus ornatis, ac extra florem latè expanſis, mediam ejus cavitatem & umbilicum occupantibus, inter quæ ſtylus prodit ex albo cæruleus, ac in acumine diviſus: odor ſuavis, ſapor ſubamarus.

Fructus ſubrotundi, triquetri, in vertice exiguo umbilico præditi, glabri, nitentes, primum atro-purpurei, dein ſurvi, intus molli carne referti; cui tres includuntur Nuclei exigui, virides, ſapore fabaceo.

Creſcit locis arenoſis ubique in Malabar, præſertim in Provincia Moutan; ſemper viret, quotannis floret, frugetque.

Cæterum ex arboris foliis oleo butyroque incoctis unguentum conficitur, quod Cephalalgiæ, Ophthalmiæ, & aurium tinnitui medetur. E radice cum zinzibere & Coriandri ſemine aquæ incocta Apozema conficitur, quod exhibitum alimentorum in ventriculo fermentationem potenter juvat, & Nauſeam ſanat. Fructus contuſi & in lacte Ebutyrato cocti, vel infuſi alvum movent, & aquas hydropicorum ducunt.

BEN-

Ben-téka. lat.
വെന്തെക്ക mal.
Sailò. bra.
सादकी
وبن طحهقا ara.

BENTHEKA.

Tab. 30.

ARbor quæ Malabarenſibus *Bentheka*, Brachmanis *Kaſailo*, Luſitanis *Theka-Macho*, Belgis *wit Theka* nuncupatur, licet nullam cum *Theka* ſimilitudinem habere videatur, ejus tamen ſpecies Indis habetur; Eſtque procera, caudice denſo, albicante, cortice obducto cinereo, necnon ramulis cinereis ac glabris in orbem diffuſis donato.

Radix furva, odoris ſaporiſque ſylveſtris.

Folia inordinatè circa ramulos proveniunt, oblongo-rotunda ac in mucronem deſinentia, ſupernè atro-viridia & nitentia, infernè ſubviridia & lanuginoſa, craſſa, denſa, longitudine ſpithamam, latitudine palmum æquantia, inodora, inſipida, à pediculo ad apicem folii nervus decurrit conſpicuus, rotundus, infernè eminens, è quo plurimi ſuperiora verſus exoriuntur nervuli, qui in ſe invicem arcuatim deferuntur.

Flores exigui, viridi-albicantes, & ſuaveolentes racematim proveniunt, atque calyci inhærent exiguo, viridique; conſtant ii unico foliolo, ſed in quinque profundas lacinias diviſo, ſic ut plura videantur, quinque flaveſcentibus & acuminatis fibris mediam floſculi cavitatem occupantibus; intra quas ſtylus prodit erectus, capitulo viridi.

Floribus pari fertilitate ſuccedunt *Fructus* oblongo-rotundi, virides primum, dein rubicundi, glabri, ac nitentes, *Arequæ* fructibus tenerioribus haud abſimiles, ſimilique carne intus referti, intra quam plura continentur *ſemina* oblongo-rotunda, furva, glabra, nitentia, nec

minus dura, duplici ordine locata, ac membranaceo diſſepimento ſeu pariete integerrimo ſejuncta; ſapor auſterus, odor nullus.

Creſcit locis montanis & arenoſis in Teckenkour; ſemper viret, quotannis floret frugetque, ac diu frugifera manet.

Cæterum ex arboris foliis cum melle medicamentum paratur, quod exhibitum ſudores movendo æſtum febrilem temperat, & variolas expellit.

Tab. 28. 29. 30.

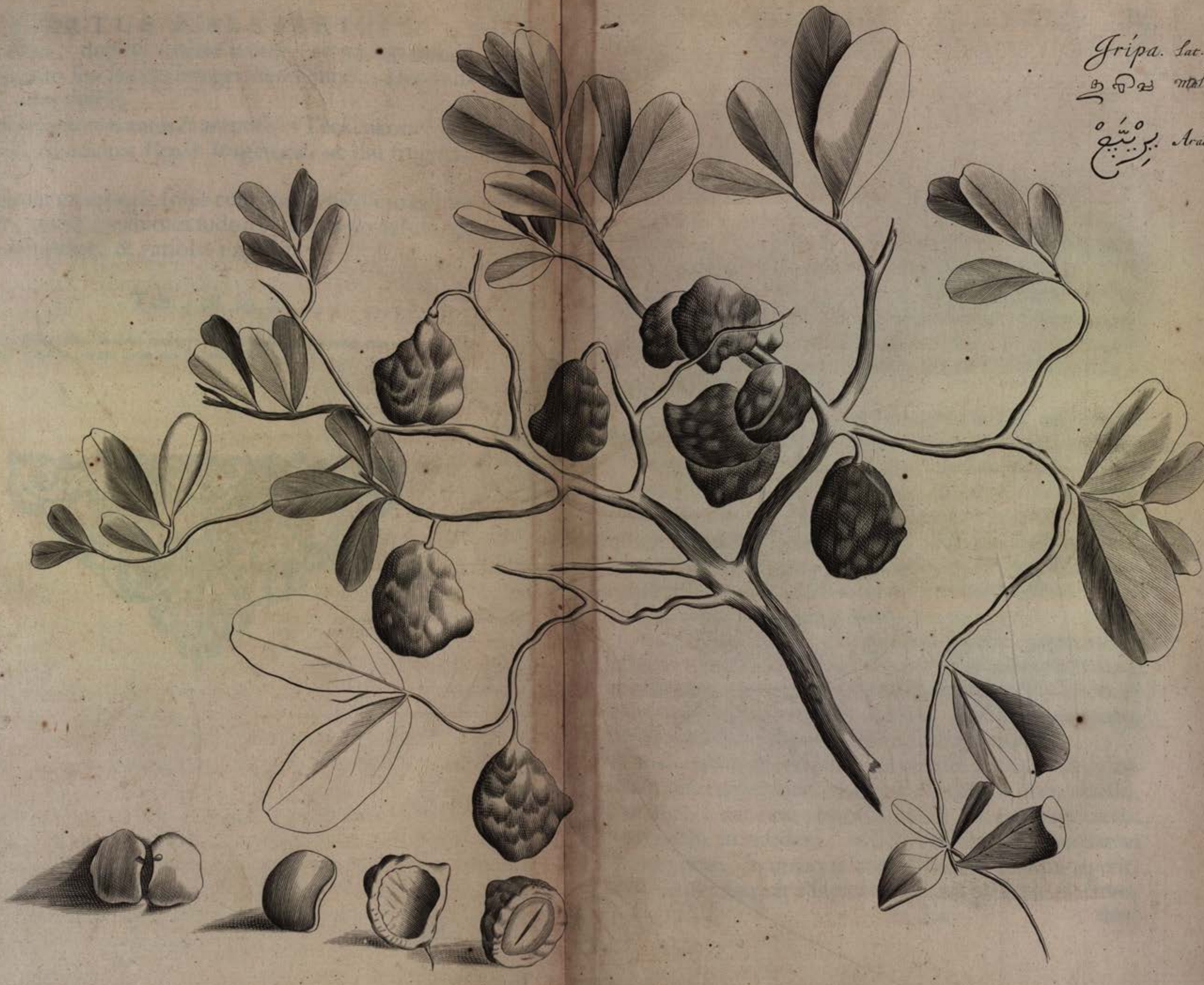
Katou-theka, *Tsjerou-theka*, *Bentheka*, quanquam cum *Theka* huc referantur, tamen ſpecies ejus haberi non poſſunt, quia nullam cum ea habent ſimilitudinem.

IRIPA.

Jrípa. lat.

mal.

Arab.

IRIPA.

Tab. 31.

I*Ripa* Malabarenſibus, *Iripou* Brachmanis, *Fruita Bolſa* Luſitanis, *Tas-noten* Belgis, arbor eſt procera, ſexaginta circiter pedes alta, caudice craſſo, denſo, cinereo, cortice obducto nigricante, intus rubicundo, nec non ramulis cinereis & ſubviridibus plurimis donato.

Radix rubicunda, flaveſcente cortice tecta; nec non fibris ſuis latè per terram diffuſa; ſapor acris, odor nullus.

Folia geminata ordine parallelo ramulis inhærent, oblongo-rotunda, glabra, denſa, ſupernè colore atroviridi nitentia, infernè viridi-dilutiore; nervulis exiguis plurimis è media coſta in parte adverſa quodammodo extuberante, & folium per longitudinem medium inæqualiter ſecante, obliquè in latera excurrentibus: odor nullus, ſapor ſubadſtringens.

Flores inter folia circa ramulos ſparſim proveniunt, exigui, candidi, inodori, è quatuor acuminatis foliolis conſtantes; hæcque foliola intercedunt octo ſtaminula alba, apicibus rubicundis donata, medium occupante ſtylo candido, qui ipſius fructus rudimentum eſt.

Fructus oblongo-rotundi, compreſſi, inæquales, ac ſulco ſtriati, cucurbitis formâ haud abſimiles, cortice craſſo, coriaceo, nec non carnoſo, molli, ac pulvinato tecti, amygdalæ in modum; qui, fructibus in maturitatem tendentibus, in utroque latere dehiſcit, ſeſeque aperit, ac *Nucleum* relinquit albicantem, tenui pelliculâ cinctum,

denſum, compactum, inodorum, ſaporiſque adſtringentis.
Creſcit circa Repolyn, aliiſque in locis Malabar, ſemper viret, quotannis floret; frugetque, Auguſto viz. & Novembri menſibus.

Cæterum arboris hujus radices alvum movent. E foliis in lotio vaccino coctis, addito melle, potio paratur, quæ ſcabiem, lepram, alioſque cutaneos affectus ſanare dicitur. Ex iiſdem foliis cum Mangas foliis in lacte dulci coctis Apozema conficitur, quod Ictero, Aſthmati, læſæ alimentorum in ventriculo fermentationi, indeque nato capitis dolori medetur. E fructibus oleum fit contra ſcabiem, alioſque cutaneos affectus.

Tab. 31.

Iripæ fructum deſcribit *Cluſius Exoticor. lib. 2. cap.* 25. ſed minus exactè; quod mirum videri non debet, cum non niſi exſiccatum eum viderit.

KA-

Caleſani. lat.
കലെശ. *mal.*
माई *bra.*
قَعْلاَجِبَاِمْ *Arab.*

KALESJAM.

Tab. 32.

K*Aleſjam* Malabarenſibus, *Mourmouratarum* Brachmanis, *Bainbero* Luſitanis, *Twee-beſſen* Belgis, arbor eſt præcelſa, atque ſpecioſa plurimum, altitudine ſexaginta, craſſitie vero ſeptem pedum menſuram circiter æquans, multiſque ramis cinereis, in orbem longè latéque diffuſis, donata; lignum atro-purpureum, glabrum, ac flexile, cortice obductum nigricante, craſſo, molli, intus albicante, qui inciſuris alicubi vulneratus illico purpureus evadit.

Radix fibrata, albicans, furvo cortice tecta, odoris ſaporiſque ſylveſtris.

Folia geminata ordine parallelo tenuioribus ramulis inhærent, oblongo-teretia, glabra, mollia, supernè colore atro-viridi nitentia, infernè viridi dilutiore, nervis aliquot è media coſta in latera excurrentibus; odor & ſapor ſylveſtris.

Flores ramulorum extremis racematim proveniunt, exigui, vitis viniferæ floſculis perſimiles, inodori, inhærentque calyci exiguo, ſubviridi, quatuor acuminatis ac viridi-flaveſcentibus foliolis conſtantes, octo ſtaminulis albicantibus, flaveſcentibus apicibus ornatis, medium occupantibus; inter quæ ſtylus prodit flaveſcens, ipſius fructus rudimentum.

Fructus pari fertilitate floribus ſuccedunt, ac itidem racematim proveniunt uvarum aut ribium adinſtar, ſuntque Baccæ oblongo-rotundæ, compreſſæ, virides, tenui cortice cinctæ, intuſque carne ſucculentâ ac inſipidâ refertæ; intra quam oſſiculum locatur viride, oblongum, compreſſum, *Nucleum* includens candidum, ac penè inſipidum.

Inſuper præter geminos hujus arboris fructus, qui floribus ſuccedunt, alii arboris caudici, & ramis undique adnaſcuntur, quique idcirco potius *Fungi*, quam *Fructus* dicendi: ii genuinis fructibus majores ſunt, rugoſi, formâ renali, viridi-diluto cortice tecti, carneque viridi; denſâ, at humidâ, ſaporiſque acerbi, intus referti; intra quam exiguus ac rubicundus vermiculus ſubinde hoſpitatur. Hi vero putatitii fructus non raro tam frequenter, & quidem racematim ramis adhærent, ut imperitior quis veros arboris fructus eſſe, facilè affirmaret.

Provenit ubique in Malabar, locis viz. petroſis, nec non in antiquiſſimarum ædium tectis; quotannis maturos exhibet fructus, Novembri ſc. & Decembri menſibus: cum vero floret, antiqua decidunt folia, iis præſertim in locis ubi flores erumpunt, atque ſobole ſata ab anno decimo ad quinquageſimum & ultrà frugifera manet.

Ex ligno autem hujus arboris enſium ac cultrorum vaginæ conficiuntur. Cortex pulveriſatus & cum butyro in unguenti formam redactus ſpaſmo cynico, aliiſque convulſionibus, è gravibus vulneribus ortis, medetur: item ulcera quævis maligna, doloreſque arthriticos ſanat. Inſuper corticis hujus ſuccus aphthas curat; & aſſumptus Dyſenteriæ remedium eſt. Idem cortex cum cortice Coddam-pulli in pulverem redactus & exhibitus alvum movet, humoreſque pituitoſos & atrabilarios educit. E foliis & cortice in aqua coctis Semicupium paratur fœminis parituris, ut facilior & felicior ſuccedat partus.

Tab. 32.

Secundum genus fructuum hujus arboris Excrementum potius dicendum eſt, quod ſimiliter in Quercu, Ilice aliiſque arboribus obſervare eſt.

Cátu-Calesjam. lat.

കാട്ടുകലെശം. mal.

قحاطحو قحالهشم Arab.

Garuga pinnata

KATOU-KALESJAM.

TAB. 33.

K*Atou-Kalesjam* Malabarenſibus, *Moemoe* Brachmanis, *Arvore da folha Parida Macho* Luſitanis; Arbor eſt mediæ magnitudinis, altitudine viginti, craſſitie vero ſeptem pedum menſuram raró ſuperans, multiſque ramis nodoſis donata, è quibus ramuli folioſi in orbem eleganter diffuſi demum emergunt; lignum albicans, prædurum, cortice munitum furvo, ſcabro, craſſo, molli, intus ſubviridi.

Radix albicans, furvo cortice tecta, inodora, inſipida.

Folia præcedentis arboris foliis ſimilia; at denſa, fragilia, & in ambitu ſerrata.

Flores ſurculis oblongis racematim inhærent, atque è calyce ſubflavo, in quinque lacinias acuminatas ſecto, prodeunt, quinque craſſis, denſis, acuminatis, flaveſcentibus, extrorſumque reflexis foliolis conſtantes, octo in medio citrinis, acuminatis ſtaminulis; inter quæ ſtylus prodit viridi-flaveſcens, capitulo viridi, globoſo.

Fructus globoſi, glabri, ſubvirides, tenui pellicula cincti, intuſque carne denſâ, ſucculentâ, ſubviridi, ſaporiſque adſtringentis, referti; intra quam quinque locantur rufa oſſicula, ſeu potius ſemina, formâ fabarum æmula, *Nucleum* continentia candidum, amaro-dulcem, acrem.

Creſcit locis arenoſis circa Cochin; quotannis maturos exhibet fructus, diuque frugifera manet: at flores cum fert, Septembri viz. & Octobri menſibus, antiqua decidunt folia, ut de *Kalesjam* dictum fuit.

Cæterum arboris hujus folia variis modis, tum intrinſecus, tum extrinſecus uſurpantur ad varios hepatis affectus, ex iiſque apozemata, cataplaſmata, ſimiliaque præparantur medicamenta.

Tab. 33.

Arbor hæc nullam in nota generica cum *Kalesjam* habet ſimilitudinem, ſed ad *Sorbum* potius referri poſſet; hinc *Sorbum Malabaricam* vocare licet.

Ben-Calesam. lat.

വെങ്കലശം *Mal.*

Zelára अळार *bra.*

Arab.

BEN KALESJAM.

Tab. 34.

ARbor hæc Malabarenſibus *Ben Kalesjam*, Brachmanis *Mourmoura*, Luſitanis *Arvor da folha Parida*, Belgis *Loof-appel* nuncupatur; Eſtque mediocris magnitudinis, caudice mediocriter craſſo, ſcabro, & nodoſo, multiſque ramis viridibus ac nodoſis, in orbem longè latéque diffuſis, donato; lignum albicans, odorum, cortice obductum craſſo, cinereo; intus candido.

Radix craſſa, fibrata, albicans, cortice rubicundo, ſquammoſo obducta; odor ſuavis, ſapor acris & aromaticus.

Folia geminata ordine parallelo ramulis inhærent, oblongo-teretia, glabra, ſupernè atroviridia & ſplendentia, infernè ſubviridia & lanuginoſa, in ambitu quodammodo crenata; nervis aliquot è media coſta, folium per longitudinem medium inæqualiter ſecante, in latera excurrentibus: odor ſuavis, ſapor adſtringens.

Flores hæc arbor aut nullos fert, aut ſaltem non conſpicuos. *Fructus* vero ad foliorum exortum oriuntur, ſeu potius ipſis foliis inſident (haud ſecus ac Gallæ in Quercu proveniunt) numeroſi, oblongo-rotundi, acuminati, primum virides, dein purpuraſcentes, glabri, nitentes, intus cavi, ac ſubſtantiâ farinaceâ referti, intra quam unum alterumve inſectum volatile è papilionum genere hoſpitatur; ſapor aqueus ac ſubadſtringens.

Naſcitur ubique in Malabar, & frequenter in agris colitur ob folia, quæ eum in finem colligi ſolent ut agri ac horti iis ſtercorentur: Sobole ſata anno quinto decimo de-

demum fructus in foliorum ſuperficie exhibet, ſemper viret, diuque ſuperſtes manet.

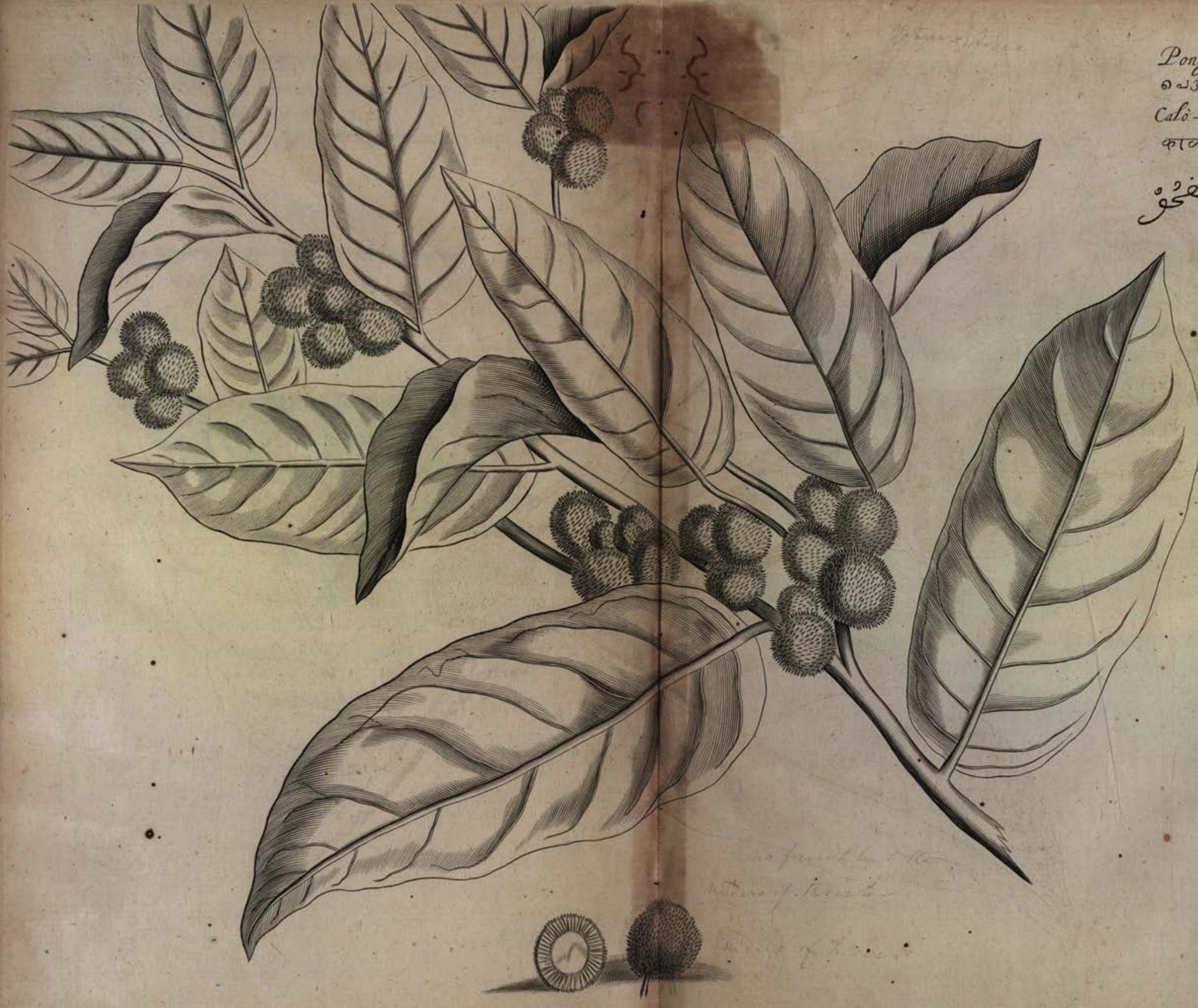
Uſus vero hæc arbor eoſdem habet in Medicina, ac Kalesjam.

Tab. 34.

Qui fructus hujus arboris deſcribuntur, excrementa ejus meritò haberi poſſunt.

PONGA

Pongù. *lat.*
പൊങ്ങു *mal.*
Calò-dumpù *bra.*
कालोदूंपर
بانفحو *Arab.*

PONGA.

Tab. 35.

PONga Malabarenſibus, *Helay* Brachmanis, *Maſao-Spinoſa* Luſitanis., *Boom-cliſſen* Belgis, Arbor eſt procera, quadraginta circiter pedes alta, caudice craſſo, præduro, cinereo, cortice furvo, glabro, inodoro ac inſipido obducto, nec non multis ramulis glabris, rufis, intus albicantibus ac duris, donato.

Radix rufa, inodora, inſipida.

Folia ſine ordine craſſis, rotundis, ac fuſcis petiolis circa ramulos proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, denſa, glabra, colore atro-viridi ſupernè ſplendentia; infernè viridi dilutiore; nervis aliquot è media coſta, in adverſa parte altè extuberante, in latera excurrentibus: odor ſylveſtris ac gravis, ſapor nullus.

Flores hæc arbor aut nullos fert, aut ſaltem non conſpicuos. *Fructus* vero ipſis ramis adhærent, & haud ſecus ac *Tsjaka* proveniunt, unde Luſitanis *Tsjakã do Mato* hoc eſt *Tsjaka ſylveſtris* dicuntur. Sunt autem Calyces echinati, pungentes, erinaceis ſimiles, primum virides, dein rufi; in quibus continentur plurima oblongo-rotunda, acuminata, ac rufa *ſemina*, odoris ſaporiſque ſylveſtris.

Creſcit locis arenoſis ac montanis circa Cranganoor; ſemper viret, frugetque.

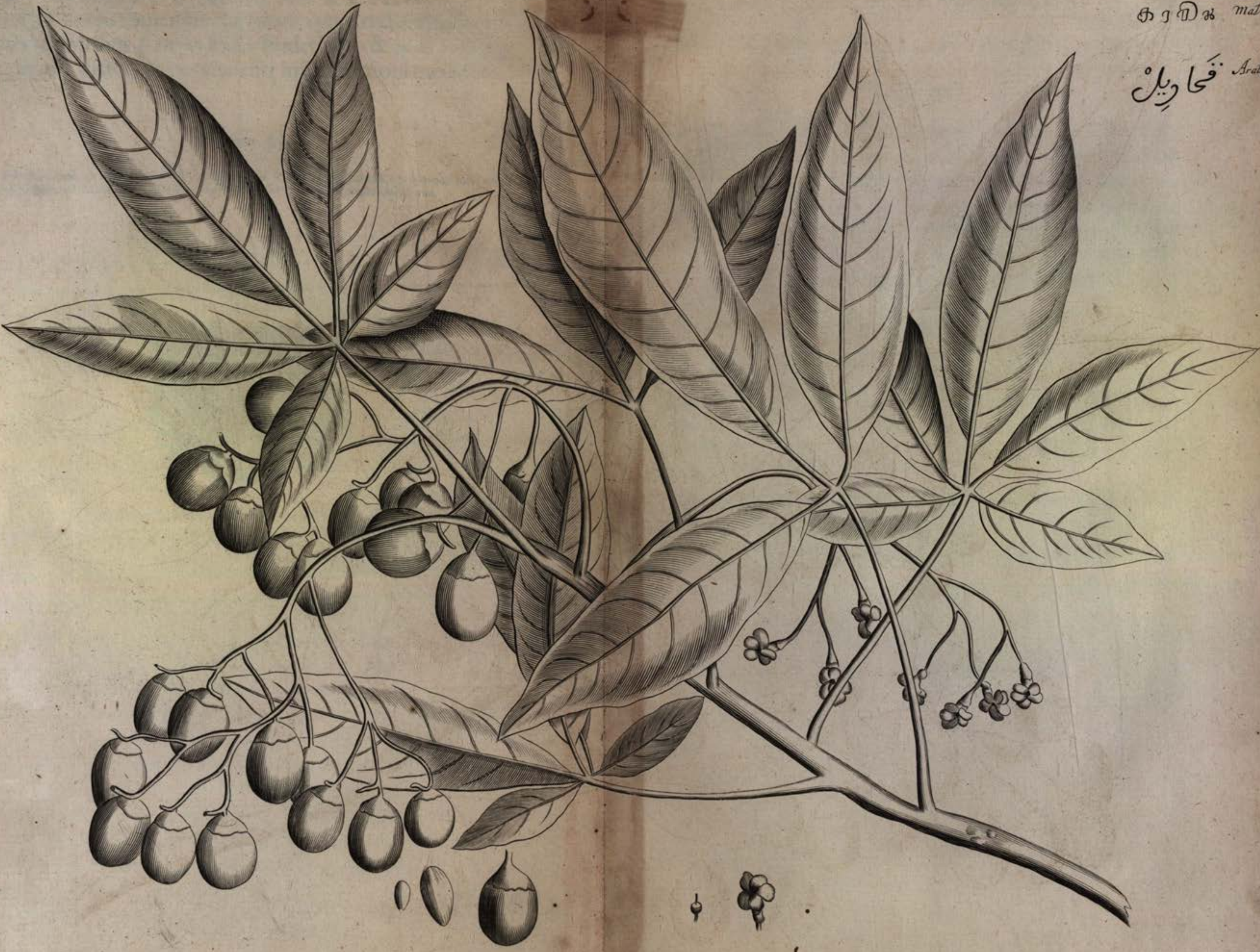
E viridibus vero hujus arboris fructibus contuſis cataplaſma conficitur, quod tumoribus impoſitum eorum ſuppurationem potenter promovet. E cortice & radice

in aqua coctis fomentum paratur, quod œdematoſis crurum tumoribus (malo Indis Endemio; & *pe do S^t. Thome* Luſitanis dicto) ſupervenienti inflammationi medetur.

Tab. 35.

Piſo hiſtor. natur. & med. Braſilienſ. lib. 4. cap. 25. arborem huic haud abſimilem deſcribit, nomine *Tataiiba.* Eſt hæc ſpecies *Jacæ*, atque ideo non malè vocari poſſet *Jaca minor ſylveſtris Malabarica.*

Káril. *lat.*
കാരിൽ *mal.*
فَحادِيلْ *Arab.*

K A R I I L

Tab. 36.

KAriil Malabarenſibus; *Zalico* Brachmanis *Satirao* Luſitanis; Arbor eſt vaſtæ magnitudinis, quinquaginta circiter pedes alta, caudice craſſo, denſo, albicante, cortice obducto craſſo, cinereo, ſaporiſque adſtringentis, nec non ramulis viridi-albicantibus, fungosâ intus medullâ (uti in Sambuco cernitur refertis, ornato

Radix furva, ſaporis amari, odoris terrei

Folia terna vel quina ſimul juncta petiolis longis circa ramulos proveniunt, oblongo-rotunda, ac in mucronen deſinentia, denſa, glabra, ſupernè atro-viridia & ſplendentia, infernè ſubviridia; nervis aliquot infernè eminentibus, è media coſta in latera excurrentibus; odo ſylveſtris, ſapor ſubamarus.

Flores ſimiliter petiolis longis circa ramulos racematin proveniunt, cærulei, ſuaveolentes, viridique ac rotundo calyci inhærent, quinque ſubrotundis & extrorſum reflexis foliolis conſtantes, cæruleo medium occupant ſtylo.

Fructus pari fertilitate floribus ſuccedunt, calycique glandium inſtar, inhærent, oblongo-rotundi, prunorum ſylveſtrium æmuli, ſubvirides, glabri, carnequ molli, humidâ, viſcidâ, ac albicante referti, quæ, fructibus diſſciſſis, mox inſpiſſatur ac purpurea evadit; odo ingratus, ſapor amarus: intra carnem oſſiculum locatu oblongo-rotundum, *Nucleum* continens candidum, amaro-dulcem.

Provenit variis in locis Malabar, præſertim circa Moutan; ſemper viret, quotannis floret frugetque, Julio viz & Auguſto menſibus.

Cæterum è radice, foliis, fructibus, aliiſve hujus arboris partibus in aqua coctis Balneum paratur; quibuſcunque articulorum doloribus tollendis utiliſſimum.

Tab. 36.

Kariil ad pruniferas arbores referri debet, atque hinc non malè dicitur *Arbor prunifera Malabarica pentaphylloides, fructu calyci inſidente*

Vidimaram. lat.

mal.

Salanti. bra.

Arab.

VIDIMARAM.

Tab. 37.

VIdimaràm Malabarenſibus, *Quarenna* Brachmanis, *Frutta d'entrude* Luſitanis, *Cleeſ-pruymen* Belgis, arbor eſt mediæ magnitudinis, caudice craſſo, albicante, cortice obducto craſſo, ſquammoſo, furvo, ac lineis purpureis ſtriato; odoriſque gravis & ſaponariam aquam referentis; nec non pluribus ornato ramulis cinereis.

Radix albicans, furvo cortice tecta, inodora, inſipida.

Folia inordinatè circa ramulos longioribus petiolis proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, ex parte leviter in ambitu crenata, denſa, ſupernè colore atro-viridi ſplendentia, infernè viridi dilutiore; nervus craſſior ſecundum folii longitudinem tranſit, ac præterea in quolibet latere unus tenuior, ita ut tres ſint in univerſum, è quibus transverſim exiles nervuli varii excurrunt: odor ingratus & lixivioſus, ſapor unctuoſus.

Flores candidi ac ſuaveolentes petiolis longis circa ramulos racematim proveniunt, viridique, oblongo, & acuminato calyci inhærent, ſex oblongo-teretibus, acuminatis, craſſis, & extrorſum reflexis foliolis conſtantes, totidem albicantibus ſtaminulis, flaveſcentibus apicibus ornatis, medium occupantibus; inter quæ globulus conſiſtit viridi-dilutus, è quo ſex ſeptemve tenuia ac albicantia filamenta plerumque prodeunt.

Floribus pari fertilitate *Fructus* ſuccedunt; calycique rotundo, craſſoque inhærent, oblongo-rotundi cum cuſpide in vertice, alioquin glandibus noſtratibus cum formâ, tum magnitudine haud abſimiles, ſubvirides, gla-

bri, molles, tenui pelliculâ cincti, carneque albicante, pellucidâ mucilaginoſâ, viſcidâ, ſaporiſque primum ſubacidi, dein dulcis intus referti; intra quam oſſiculum locatur rufum, oblongum, quadratum, Nucleum continens albicantem, amaro-dulcem.

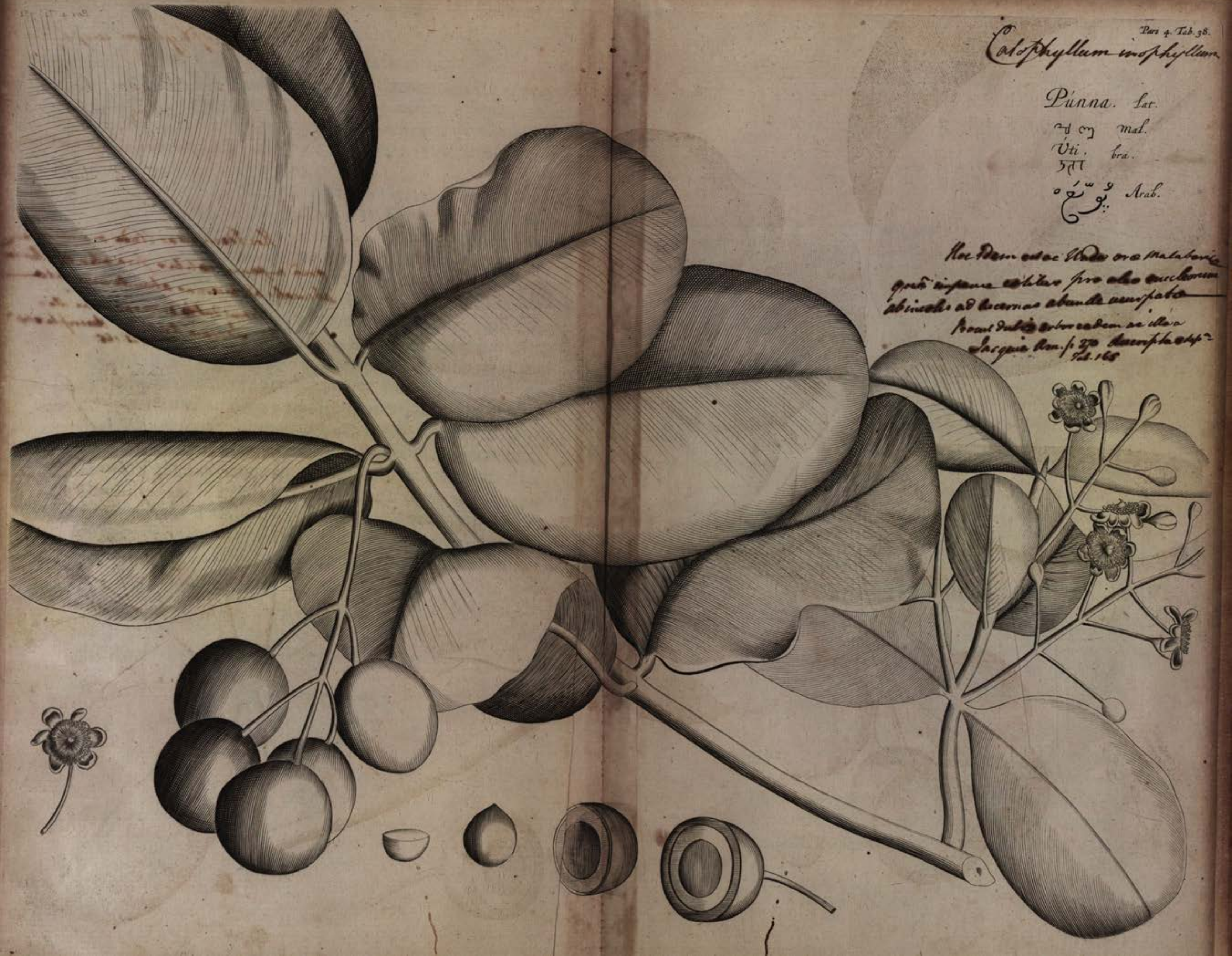
Creſcit variis in locis Malabar, præſertim circa Bardella, locis viz. paluſtribus ac uliginoſis; ſemper viret, quotannis maturos fert fructus, menſibus ſc. Julio & Auguſto, atque ad ſexageſimum annum non raro frugifera manet.

Cæterum fructus hi ſale & aceto condiuntur in *Atsjaar*; maturiores vero comeduntur, at alvum relinquunt adſtrictam. Ex arboris cortice ſuccus exprimitur, qui cum oryzæ infuſo & concreto Nucis Indicæ ſucco exhibitus, vehementes alvi cruciatus (quos *Tripas Subidas* hoc eſt *inteſtinorum ſpaſmum* dicunt Luſitani) ſedat: Idem ſuccus pedum clavis admotus eoſdem emollit, ſenſimque tollit: Radix quocunque modo ſumpta alvum movet. E foliis in aqua communi, aliis additis ſpecificis, coctis Apozema fit, quo Indiginæ plerique quotannis per quadraginta dies continuos uti ſolent, adverſus viſcerum quorundam obſtructiones & artuum dolores. Succus è foliis expreſſus, & cum conchylii cujuſdam pulvere in linimenti formam mixtus fœdas faciei, totiuſque corporis maculas delet, ſi eo illinantur.

Tab. 37.

Arbor hæc à nullo Botanicorum, quod ſciam, deſcripta eſt; videtur tamen ad pruniferas merito referri poſſe.

PONNA

Pars 4. Tab. 38.
Calophyllum inophyllum
Púnna. lat.
mal.
Úti. bra.
Arab.

PONNA.

Calophyllum inoph

TAB. 38.

ARbor hæc *Ponna* ſeu *Ponnamaram*, ejuſque fructus *Ponnaca* Malabarenſibus, uti & Luſitanis, *Oeti* Brachmanis, *Geele gom-appels* Belgis nuncupatur; Eſtque vaſtæ magnitudinis, altitudine nonaginta, craſſitie verò duodecim pedum menſuram circiter æquans, multiſque ramis in orbem longè latèque diffuſis donata; qui cortice glabro, primum viridi, dein rufeſcente muniti, ubi inciduntur, albicantem ſtillant liquorem: lignum albicans, cortice obductum craſſo, ſquammoſo, nigricante, intus purpuraſcente isque vulneratus lachrymam fundit flaveſcentem, viſcidam, ac tenacem, quæ ſolis ardore in gummi duritiem non rarò exſiccatur.

Radix fibrata, albicans, flaveſcente cortice cincta, odoris ſylveſtris & gravis, ſaporis adſtringentis.

Folia geminata ordine parallelo circa ramulos brevibus petiolis proveniunt, oblongo-rotunda, Nympheæ foliis haud abſimilia, craſſa, denſa, glabra, ſplendentia, ſupernè atro-viridia, infernè ſubviridia, in ambitu deaurata; coſta media craſſa, & in adverſa parte altè extuberans, è qua innumeri exiles, & penè inviſibiles nervuli ſuperiora verſus excurrunt, & ultra folii medium omnino evaneſcunt: odor ſylveſtris, ſapor acidus.

Flores racematim circa extremos ramulos petiolis longis proveniunt, Trifolii hepatici floribus cum formâ, tum magnitudine haud abſimiles, octo candidis, craſſis, rotundis, ac cochleato-cavis foliolis conſtantes; denſâ viridium ſtaminulorum, flaveſcentibus apicibus ornatorum, congerie mediam floſculi cavitatem & umbilicum occu-

pante; inter quæ albicans emergit ſtylus: odor ſuavis, ſapor nullus.

Simili planè modo *Fructus* ramulis adnaſcuntur, rotundi, glabri, virides, nitentes, maturiores verò rufeſcentes, cortice craſſo, carnoſo, molli, ac pulvinato, ſaporiſque acido-amari, tecti, nucis juglandis in modum: huic ſubeſt putamen, ſeu cortex lignoſus albicans, *Nucleum* includens oblongo-rotundum, ex albo flaveſcentem, ſaporis primum dulcis, dein valdè amari; qui diſſectus (haud ſecus ac arboris cortex) lachrymam fundit citrinam ac reſinoſam.

Provenit ubique in Malabar, locis nimirum arenoſis, præſertim circa Aregatti; quotannis bis fruget, Martio viz. & Septembri menſibus, atque trecentos non raro frugifera manet annos.

Porro è fructuum horum Nucleis ſiccatis oleum exprimitur, quod in lampade ad ellychnii flammam conſervandam cremari ſolet. Idemque oleum membris dolentibus illitum dolorem jucundè tollit. Inſuper ex veteri hujuſmodi oleo cum cera flava unguentum conficitur, quod ſcabiei medetur. Ex arboris cortice & foliis in aqua communi coctis egregium fit collyrium. E cortice radicibus detracto, & in aceto macerato extractum paratur, quod Cephalæam ſanat, ſi caput eo fricetur. Lachryma ex arbore & fructibus ſtillans, collecta, & exhibita vomitum ciet, alvum movet, adeoque humores vitioſos ſurſum deorſumque vehementer expurgat.

Tab. 38.

Jacobus Zanonius in Indice ſtirpium Malabaricarum hujus Arboris meminiſſe videtur, dum *Ponnam* inter cæteras enumerat. Lachryma reſinoſa, quam fundit hæc Arbor, haud malè ſpecies cenſetur Guttæ Gambæ, præſertim quum plurimas facultates cum Gummi Gotte communes habet.

TSJEROU-

Tsjéru-púnna. lat.
mal.
Vndi. bra.
Arab.
Calophyllum Calaba
Jacq.
l. 165.

TSJEROU-PONNA.

Tab. 39.

ARbor quæ Malabarenſibus *Tsjerou-ponnâ*; Brachmanis, *Cit-octi*, Luſitanis, *Ponnaca Pequeno*, Belgis *Cleyne geele gom-appelen* nuncupatur, quamquam minor præcedentis arboris dicatur ſpecies, tamen æquè procera eſt, frondibus umbroſis in latum diffuſis; lignum prædurum, rubicundum, craſſo aç nigricante cortice cinctum, ut Ponna.

Radix rufa, croceo intuſque rubicundo cortice tecta; odoris ſylveſtris & gravis, ſaporis adſtringentis: ea vero diſſecta lachrymam fundit flaveſcentem ac reſinoſam.

Folia præcedentis ſpeciei foliis ſimilia, at minora.

Similiter *Flores* Ponnæ floribus ſimiles, præterquam quod non ex octo, ſed è quatuor plerumque conſtent foliolis.

Fructus oblongo-rotundi, glabri, virides primum, dein rubicundi, acido-dulces, Cornis noſtratibus cum figurâ, tum magnitudine, & ſubſtantia haud abſimiles.

Creſcit locis arenoſis; quotannis fructus fert, Auguſto viz. & Septembri menſibus, diuque ſuperſtes manet.

Cæterum fructus hi ab Indigenis comeduntur. E nucleis horum ſiccatis quoque oleum exprimitur, quod in lampade comburi ſolet. At in Medicina arboris hujus partes nullum habent uſum.

Tab. 39.

Arboris hujus ramulus habetur in Horto Hyemali, ſeu Herbario vivo, à *Cl. Paulo Hermans*, nunc in celeberrima Academia Lugduno-Batava Profeſſore digniſſimo, ex Zeilan ad me transmiſſo, qui *Kina* ibidem appellatur.

Mallam-taddali. lat.
മല.തൊട്ടലി mal.
مَعَلَامْ طُاضحَغْلِيْ Arab.

MALLAM-TODDALI.

Tab. 40.

ARbor hæc Malabarenſibus, *Mallam-Toddali* id eſt *Toddali Montana*, Brachmanis *Chori-bori*, Luſitanis *Tarilla d'agoa*, Belgis *Narren-pluymen* vocatur; Eſtque mediæ magnitudinis, caudice craſſo, denſo, albicante, cortice obducto furvo ac glabro, necnon ramulis ſubviridibus & lanuginoſis ornato.

Radix albicans, rubicundo cortice cincta; ſapor acris & amarus, odor aromaticus.

Folia brevibus ac lanuginoſis petiolis alternatim ramulis inhærent, oblongo-rotunda, acuminata, in ambitu ſerrata & horrentia, ſupernè atro-viridia, infernè ſubviridia, nervis aliquot è media coſta in latera excurrentibus; ſapor acris & adſtringens, odor ſuavis.

Floſculi circa ramulos ad foliorum exortum racematim proveniunt, ſuntque gemmulæ parvæ, ſubvirides, è vertice duo candidiſſima ſtaminula, pilis plumatim obſita, velut duo exilia cornua, transverſim emittentes; odor nullus, ſapor acris. Hæ verò gemmulæ maturiores *Fructus* conſtituunt, iique ſunt Baccæ exiguæ, virides, carne ſucculentâ & amarâ refertæ, intra quam exiguum locatur oſſiculum glabrum, rubicundum, cum Nucleo intus, ſapore ceraſorum Nucleorum æmulo.

Provenit locis Montanis, attamen humidis ab imbribus frequentioribus, necnon in fluminum ripis circa Combotto; quotannis fructus fert, Septembri viz. & Octobri menſibus, atque per ſexaginta non raro frugifera manet annos.

Cæterum arboris hujus partes, radix viz. cortex, folia, & fructus, ſpecificum habeatur adverſus Epilepſiam, Phrenitidem, ſimileſque cerebri morbos remedium.

Tab. 40.

In indice ſtirpium Malabaricarum à Valerio di St. Gioſeppi ad Jacobum Zanonium miſſo Arboris hujus mentio fit nomine *Dudhali*, ſed nulla ejus addita eſt deſcriptio.

PERIN-

Zizyphus Jujuba.

Perim-toddali. lat.

പെരിംതൊടലി mal.

Bóri bram.
बोरे

پِهْرُوْزضُحَا فَحَالِيْ Arab.

PERIN-TODDALI,

ſeu Jujube Indica, B. Pin

TAB. 41.

PErin-toddali Malabarenſibus, *Bori* Brachmanis, *Tarilla* Luſitanis, *Doorn-kerſſen* Belgis, Arbor eſt procera, caudice craſſo, candido, fibroſo, ſurvo intuſque rubicundo cortice cincto, nec non ramulis primum viridibus & lanuginoſis, dein rubicundis, longè latéque in orbem diffuſis, donato; qui ad foliorum exortum acutis & rigidis ſpinis inſuper muniti ſunt.

Radix fibrata, albicans, cortice tecto purpureo, intus ſurvo, inodora, inſipida.

Folia petiolis rotundis alternatim circa ramulos, juxta ſpinas proveniunt, oblongo-rotunda, craſſa, denſa, ſupernè atro-viridia & ſplendentia, infernè ſubviridia & lanuginoſa, nervis aliquot è media coſta in latera excurrentibus; odor & ſapor ſylveſtris.

Floſculi plures ſimul juncti, ad foliorum exortum, circa ramulos proveniunt, quinque teretibus, candidis, è viridi ſtriatis, atque in orbem expanſis foliolis conſtantes; foliola hæc intercedunt totidem albicantia, flaveſcentibus apicibus ornata, ſtaminula, medium occupante viridi ac bifido ſtylo: odor gravis & fœtidus.

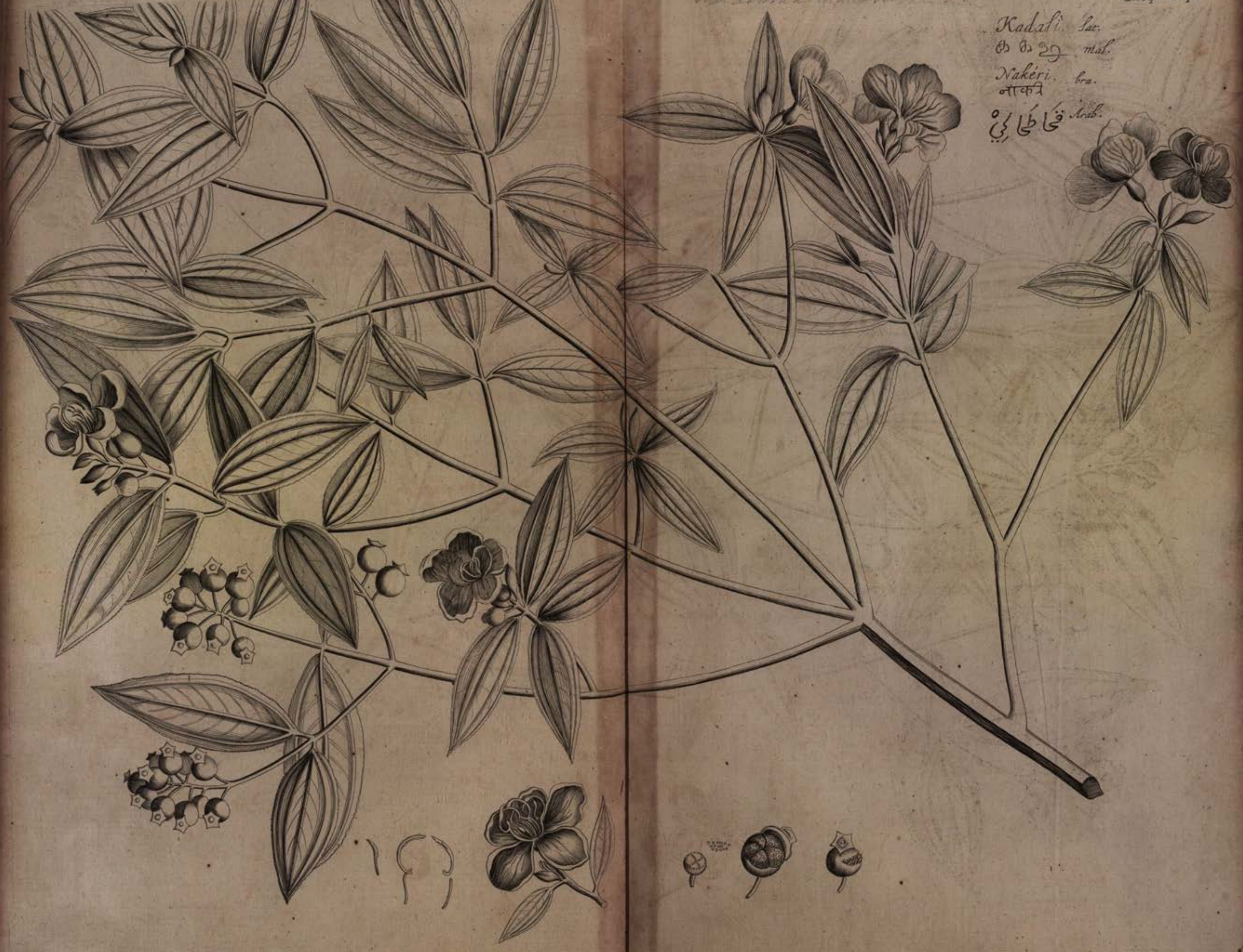
Fructus cum formâ, tum magnitudine olivis haud abſimiles, at exiguâ acutâque ſpinâ in vertice dotati, primum virides, dein maturiores facti rubicundi, ſimile quoque, ut olivæ, oſſiculum continentes, Nucleo intus albicante; ſapor acidiuſculus & gratus.

Creſcit locis arenoſis circa Paloerti; Quotannis bis fruget, Martio viz. & Septembri menſibus, atque à decimo ſationis anno ad centeſimum non rarò frugifera manet.

Cæterum fructus hi maturi ab Indigenis comeduntur; minus maturi vero ſale & aceto in *Aatsjaar* condiuntur. Arboris folia uſurpantur ad gemmas quaſcunque fricandas ac poliendas. E foliis in lacte dulci coctis Potio paratur, quæ Gonorrheæ virulentæ medetur. Ipſa vero folia cocta umbilico, cataplaſmatis in modum impoſita, dyſuriam & ſtranguriam tollunt. Corticis expreſſus ſuccus aphtharum perhibetur remedium. Succus è radice expreſſus, atque cum Ricini ſemine, & lactis ſero exhibitus potenter ventrem ſubducit, vitioſoſque humores expurgat. Ex radicis pulvere cum oryzæ farina, & butyro Cataplaſma fit, quod fronti admotum delirium compeſcit, & ſomnum provocat. E radice in ſeſami oleo cocta Balſamus conficitur, qui membris dolentibus illitus, arthriticum dolorem mitigat.

Tab. 41.

Perin-toddali quamquam proximè ſequatur *Mallam-toddali*, ejus tamen ſpecies non eſt. Caſparo Bauhino in Pinace dicitur *Jujube Indica*, Garciæ ab horto *Boræ* & *Ber*, Canarinis *Bor*, uti teſtatur Acoſta cap. 51. Joannes Bauhinus in hiſtoria Plantarum univerſali vocat *Ber-Indicam fructu jujubino*. Atque circa ramulos hujus arboris à formicis majoribus alatis Gummi Laccam ſormari nominati Auctores teſtantur. In memorato Herbario vivo Zeilanico hujus ſpeciei ramulus continetur nomine *Ziziphi Indicæ argenteæ totæ cariophylli aromatici flore*, Cingalenſibus *Walambilla* dictæ.

Kadali. lat.
mal.
Nakéri. bra.
Arab.

KADALI.

Tab. 42.

K*Adali* Malabarenſibus, *Naqueri* Brachmanis, *Katepinake* Cingalenſibus, *Fruita da Gralha* Luſitanis, *Craye - beſſen* Belgis, Frutex eſt, ſeu Arbuſcula humilis, caudice tenui, nodoſo, ramuliſque quadrangulis, viridibus, lanuginoſis & aſperis, ceu frondibus umbroſis in latum diffuſis, ornato: Lignum ex albo flaveſcens, prædurum, denſum, furvo, lanuginoſo aſperoque cortice cinctum, necnon fungosâ intus medullâ (uti in Sambuco cernitur) refertum.

Radix fibrata, albicans, rufo cortice tecta, inodora, ſaporis adſtringentis.

Folia bina & bina ſibi invicem oppoſita, ſupernè atro-viridia, infernè ſubviridia, foliis Malabatri haud abſimilia; præterquam quod ſint aſpera, exiguis ſpinulis horrida, maculata, & in ambitu leviter crenata, inodora, adſtringentique ſapore prædita; à pediculo ad apicem folii tres nervi craſſiores tranſeunt, è quibus transverſim multæ venulæ parallelæ excurrunt.

Flores ſummis ramis innaſcuntur, calycique croceo, hirſuto, profundo, & in quinque lacinias diviſo inhærent, Roſæ inſtar ampli, elegantes, quinque oblongo-rotundis, cœruleo - purpuraſcentibus ac nitentibus foliis conſtantes: Ex umbilico prodeunt decem ſtamina, quinque viz. viridi-flaveſcentia, apicibus luteis, plumatiſque ornata; quinque vero longiora, inferius flava, ſuperius purpurea & arcuatim inflexa, inter quæ ſtylus prodit purpureus: odor nullus, ſapor adſtringens.

Fructus rotundi, & in vertice calyce florum ſurrecto co-

ronati, croceo craſſoque cortice tecti, qui fructibus matureſcentibus dehiſcit & aperitur: intus referti ſunt carne molli, cœruleo-purpuraſcente, dulcis gratique ſaporis, atque in quinque diſtinctos loculos per membranulas intermedias nonnihil divisâ, intra quam minutiſſima albicantia continentur granula; adeo ut fructus hi Arbuti fructibus, aut Fragis noſtratibus haud abſimiles videantur.

Naſcitur locis arenoſis & montanis, præſertim circa Cochin; ſemper viret, floret, frugetque.

Cæterum ligni hujus arboris carbonibus utuntur in præparatione pulveris pyrii. Floribus gentiles litare ſolent in templis Veneri dicatis, ipſisque *Mogeni* dictis. Fructus maturi ab Indigenis comeduntur: hiſce quoque panni goſſypini purpureo tinguntur colore. E foliis tenerioribus in oleo coctis unguentum conficitur, aphthis, ſimilibuſque oris & gingivarum affectibus ſanandis conveniens. Foliorum ſuccus cum oryzæ infuſo exhibitus colicam paſſionem ſanat.

TAB. 42.

Cadali Cyſti ſpecies eſt; ejus mentio fit in *Jacobi Zanonii indice ſtirpium Malabaricarum*, ubi *Kata-pineka* nuncupatur.

KA-

BEN KADALI.

ALtera eſt Kadali ſpecies, eique valde ſimilis, quæ Malabarenſibus *BenKadali*, Brachmanis *Bel-naqueri*, Luſitanis, *Fruita da Gralha Branca*, Belgis *witte Kraye-beſſen* nuncupatur. *Flores* tamen albicantes, decem filamentis erectis, uniformibus, luteis, albicantibus apicibus ornatis, medium occupantibus. *Fructus* vero cortice viridi cincti, carneque albicante referti, intra quam minutiſſima, purpurea continentur granula; ab Indigenis comeduntur, at in Medicina nullius ſunt uſus.

Kalóu-Kadáli. lat.
mal.
Nakeri. bra.
Arab.

KATOU KADALI.

Tab. 43.

ARbuſcula hæc Malabarenſibus, *Katou-Kadali* hoc eſt *Sylveſtris Kadali*, Brachmanis *Cit-naqueri*, Luſitanis *Fruita da gralha do mato*, Belgis *wilde Craye-beſſen* appellatur; Eſtque tertia Kadali ſpecies, caudice tenui, ſpinulis exiguis horrido, nec non ramulis purpureis, aſperis ac hirſutis donato.

Folia Kadali foliis ſimilia; at majora, aſpera; & per folii longitudinem non tres, ſed quinque nervi craſſiores transeunt è quibus transverſim multæ venulæ excurrunt.

Flores inodori, calycique aſpero ac hirſuto inhærent, Kadali floribus haud abſimiles, ſed minores.

Fructus oblongo-rotundi, aſpero ac hirſuto cortice tecti, carneque intus ſucculentâ, purpureâ, dulcis gratique ſaporis referti, intra quam numeroſa, minutiſſima latitant granula, uti de Kadali fructibus dictum fuit.

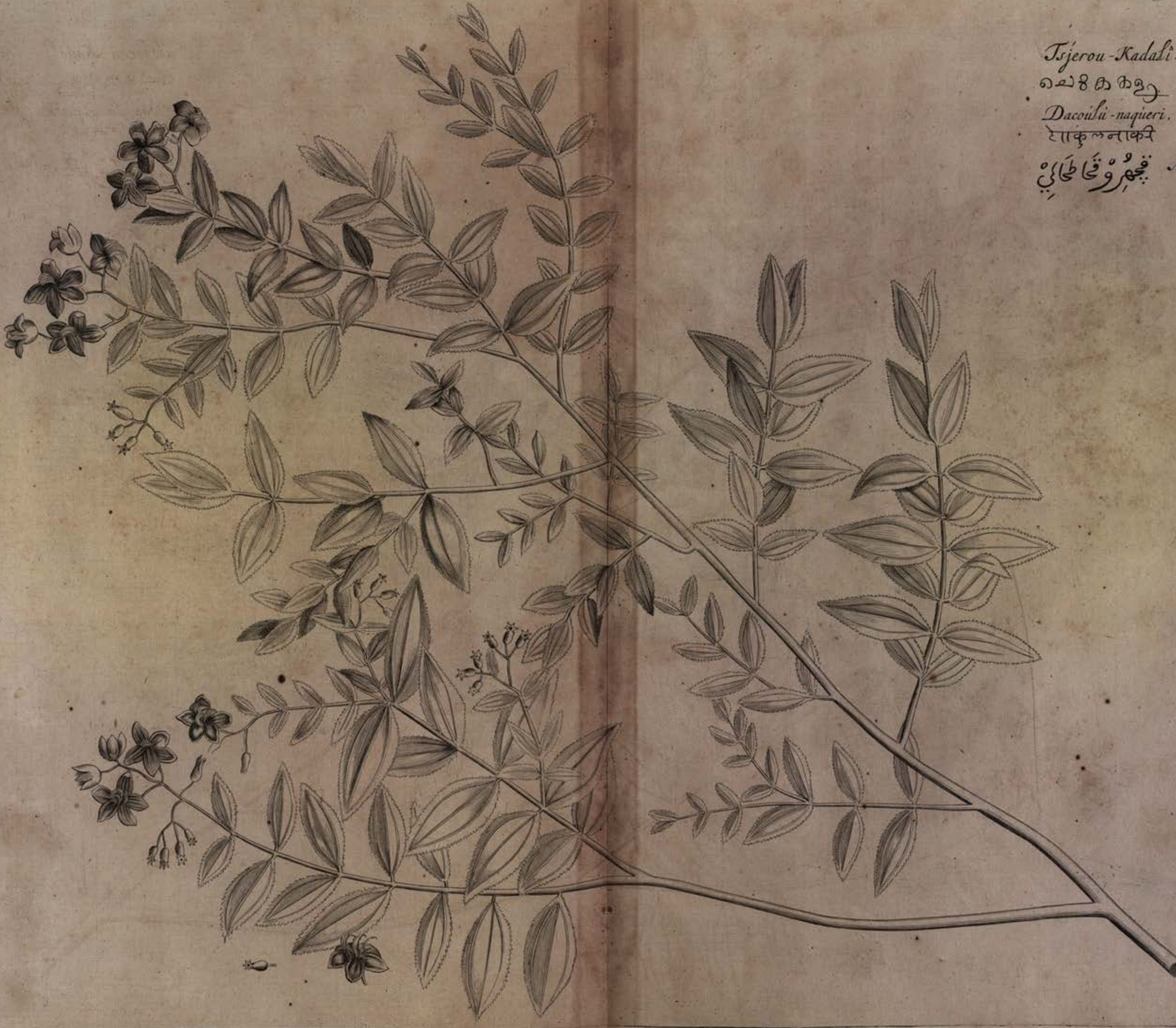
Creſcit locis montanis, quotannis floret, frugetque.

Folia autem hujus arboris contrita, & cum piperis foliis ſiccatis in pulverem redacta, atque cum ſaccharo exhibita, tuſſim ſedant, ac phlegmata è pulmone ejiciunt.

Tab. 43.

Katou-Kadali itidem Cyſti Malabarici genus eſt. Similis arbuſculæ ramulus conſpicitur in memorato Herbario vivo Zeilanico, ubi à Cl. Paulo Hermans vocatur *Cyſtus indicus quinque nervis, folio hirſuto & ſcabro, floribus roſeis amplis, capitulis ſericeis villoſis, pulpâ nigrâ refertis major*; Cingalenſibus *Mahabothya* dictus.

Tsjerou-Kadali. lat.
ചെറുകടലി mal.
Dacoulu-naquieri. bra.
टाकुलनाकरी
فجهرو قحاطي Arab.

TSJEROU KADALI.

TAB. 44.

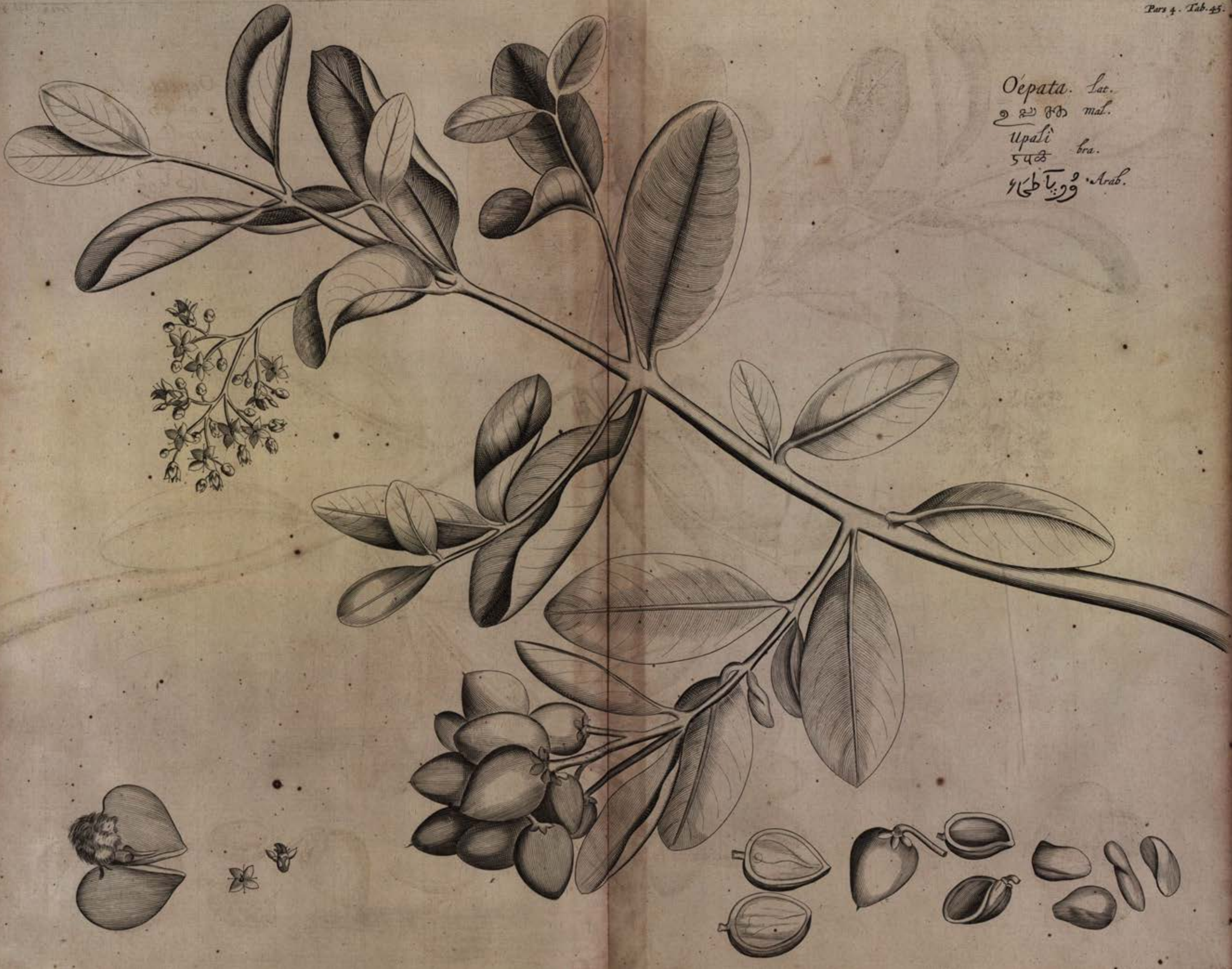
QUarta Kadali ſpecies Malabarenſibus *Tsjerou Kadali* hoc eſt *Kadali minor*, Brachmanis *Dacouli-Naqueri*, Luſitanis *Fruita da gralha pequeno*, Belgis *Cleyne Craye-beſſen* dicitur, eſtque humilis frutex, cum Kadali prorſus conveniens, niſi quod foliis, floribus, fructibusque ſit minoribus.

Naſcitur locis montanis & petroſis circa Kandenate; ſemper floret, frugetque.

Cæterum ex arboris cortice, foliis, floribus, fructibusque in ſeſami oleo coctis, oleum conficitur, quod Aphthis, linguæ fiſſuris, nec non palati gingivarumque puſtulis ac phlyctenis potenter medetur. Idemque Epilepſiam, ſpaſmum Cynicum, ſimileſque affectus curare dicitur, ſi caput eo illinatur.

Tab. 44.

Quarta hæc Cyſti Indici ſpecies ad præcedentes meritò refertur, quamquam folia quodammodo differant, & phyllireæ foliis haud abſimilia ſint.

Oépata. lat.
mal.
Upali
bra.
Arab.

O E P A T A

Tab. 45.

O*Epata* ſeu *Upata* Malabarenſibus, *Kandolu* & *Oepoli* Brachmanis, *Salgueira* Luſitanis, *Zout-boom* Belgis, Arbor eſt præcelſa atque ſpecioſa plurimum, altitudine ſeptuaginta, craſſitie vero ſedecim pedum menſuram circiter æquans, multiſque ramis cinereis, longè latéque in orbem diffuſis, donata: Lignum albicans, cortice munitum cinereo.

Radix fibrata, rubicunda, rufo cortice tecta, inodora, mucilaginoſa, ſaporiſque ſubſalſi.

Folia geminata ordine parallelo brevibus petiolis circa ramulos proveniunt, oblongo-rotunda, craſſa, denſa, glabra, nitentia, supernè viridia, infernè ſubcinerea, inodora, inſipida; coſta media in adverſa parte altè extuberans, è qua plures exiles nervuli ſuperiora verſus excurrunt.

Flores racematim proveniunt, exigui, ſuaveolentes, calycique viridi, in quinque lacinias acuminatas ſecto, inhærent, quatuor oblongo-rotundis, acuminatis, luteis, atque in ambitu albicantibus, foliolis conſtantes; foliola hæc intercedunt totidem albicantia, bifidis apicibus ornata, ſtaminula, medium occupante ſtylo exiguo, candido.

Pari fertilitate floribus *Fructus* ſuccedunt, coniformes ac plani, cum cuſpide in vertice, cortice viridi, craſſo, carnoſo, ac pulvinato tecti, amygdalæ in modum: huic includitur *Nucleus*, fabam majuſculam cum formâ, tum ſubſtantiâ, & odore referens, & ſaporis amari; qui dum

in involucro ſuo adhuc continetur, germinare incipit, ac radicis, foliorumque primordia emittit.

Provenit locis arenoſis ad ripas aquarum ſalſarum, præſertim circa Cochin; ſingulis annis maturos fert fructus, Auguſto viz. & Septembri menſibus, atque per ſeculum non rarò frugifera manet.

Cæterum è cineribus hujus arboris ligni acri-ſalſis lixivium conficitur, quo lotrices utuntur ad pannos goſſypinos eluendos & extergendos: Etiam pictores lixivium hoc coloribus admiſcere ſolent, ut picturis adhærere firmius queant. Fructuum Nuclei in Eduliis *Caril* ab Indigenis expetuntur, amaritudine per diutinam macerationem, & coctionem in aqua communi ſublatâ. Inſuper è fructibus hiſce viridibus, cum foliis Adamboe coctis, & addito butyro contuſis Cataplaſma fit, quod tumoribus impoſitum potenter eos emollit & maturat: eundem in finem Cataplaſma hoc variolis & morbillis imponi ſolet, ut citius vel maturentur, vel diſcutiantur.

Tab. 45.

Ospatæ fructus magnam habet ſimilitudinem cum *Anacardo*; pro certo tamen affirmare nequeo, ſitne eadem arbor nec ne?

Wadoúka. lat.
വടുകാ mal.
وَضُوكَا Arab.

WADOUKA.

Tab. 46.

V*Adouka* Malabarenſibus, *Adoulatti* Brachmanis, *Banhoeira* Luſitanis, *Smeer-appel* Belgis, Arbor eſt procera, caudice craſſo, denſo, albicante, cortice obducto furvo, craſſo, ſcabroſo, necnon viridibus, intuſque fungoſis ramulis plurimis donato, qui brevibus, rigidiſque ſpinis inſuper muniti ſunt.

Radix rufa, flaveſcente cortice tecta, inodora, inſipida.

Folia oblongo-rotunda, craſſa, denſa, glabra, supernè intenſiore virore tincta, infernè ſubviridia; à medio illo, craſſo, viridi-albicante, in parte ſuperiore ſulcato, in adverſa verò altè extuberante, nec non folium per longitudinem medium inæqualiter ſecante nervo, plures alii tenuiores, penéque inviſibiles obliquè excurrunt: odor nullus, ſapor amarus.

Flores petiolis longioribus racematim proveniunt, exigui, Tiliæ florum magnitudine æmuli, quatuor ſubrotundis, candidis, è purpureo ſtriatis, ac mollibus foliis conſtantes, calycique viridi quadripartito inhærentes, odoris amœni, ſaporis ſubamari.

Fructus Nyalel fructibus haud abſimiles, globoſi, glabri, rubro-flaveſcentes, carne intus mucilaginosâ, ex albo cœruleâ, inſipidâ, inodorâ, intra quam duo continentur *Nuclei* oblongo-plano-rotundi, ſubvirides, tenui pellicula cincti, ſaporis ſubadſtringentis, nec non diſſepimento membranaceo ab invicem ſejuncti.

Provenit ubique in Malabar, præſertim circa Cochin; quotannis bis fruget, Aprili viz. & Octobri menſibus, diuque frugifera manet.

In Medicina nullum habet uſum.

Ráva-pù. *lat.*

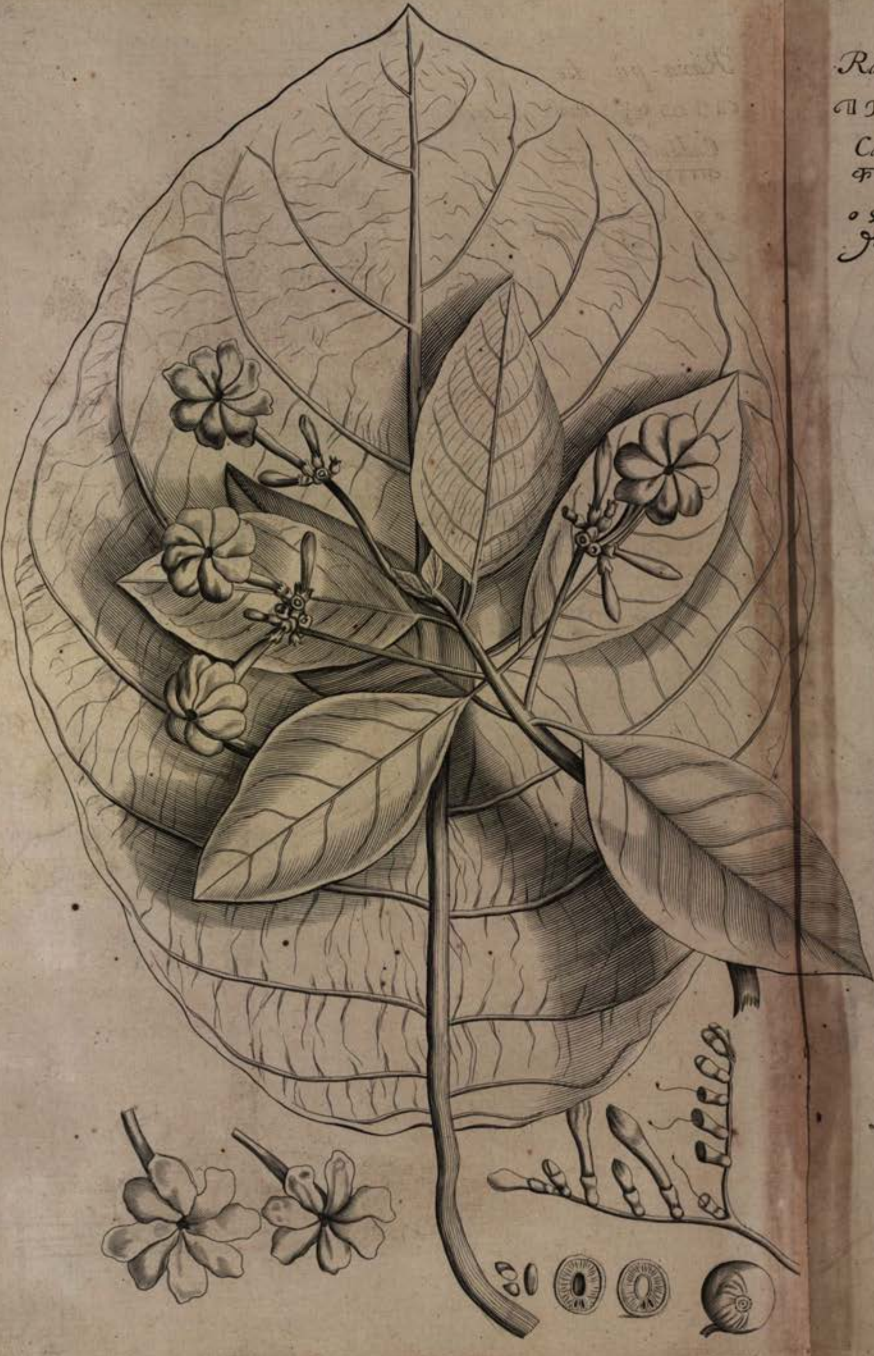
രാവപ്പൂ *mal.*

Cadámba *bra.*

काडंबा

رعوا پو *Arab.*

Ráva-pù. *lat.*

റാവപ്പൂ *mal.*

Cadámba. *bra.*
काउबा

رعوا بو *Arab.*

RAVA-POU

Seu Jaſminum Indicum bacciferum Flore albo majore, noctu olente; vel Arbor triſtis de die altera.

Tab. 47. 48.

R*Ava-pou* Malabarenſibus, *Marotani* Brachmanis, *Fula Bordao* ſeu *Arvore triſte de dia* Luſitanis, *Nacht-bloemen* Belgis, Arbor eſt procera, caudice craſſo, denſo, albicante, cortice obducto atro-purpureo, glabro, inodoro, inſipido; nec non ramulis atro-purpureis, intuſque fungoſis, ceu frondibus umbroſis in latum diffuſis, ornato.

Radix albicans, rufo cortice tecta, inodora, ſaporis adſtringentis.

Folia geminata ordine decuſſato rotundis, rufis, ac lanuginoſis petiolis circa ramulos proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, mollia, glabra, denſa, ſplendentia, ſupernè atro-viridia, infernè ſubviridia; è coſta media craſſa, rotunda, albicante, folium per longitudinem medium ſecante, & in adverſa parte altè extuberante, plures aliæ ſuperiora verſus exoriuntur coſtulæ, quæ in ſe invicem arcuatim deferuntur: ſapor ſubſalſus, odor nullus.

Flores in ramis tenerioribus naſcuntur, pediculis oblongis, rufis, ac lanuginoſis, ex foliorum interna ſede prodeuntibus inhærentes, copioſi, hoc eſt, terni, quaterni, aut plures ſimul ferè congeſti, candidi, Jaſmini aut potius Hyacinthi tuberoſæ floribus formâ, magnitudineque pares, ſimilibuſque foliis, ut illi, conſtantes, ſed pleniores, multiplicique foliorum texturâ, odoris fragrantiſſimi, & haud multum à Jaſmini aut Tuberoſæ florum odore diſſimiles. Solent autem noctu in flores explicari, & oriente ſole, ſimulatque ab ipſis radiis illu-

ſtrari incipiunt, illico decidere, vel antipathiâ quadam, vel præ nimia ſucci tenuitate, quem radii ſolares abſumunt: nam quos ſol non attingit, diutius in arbore hærent.

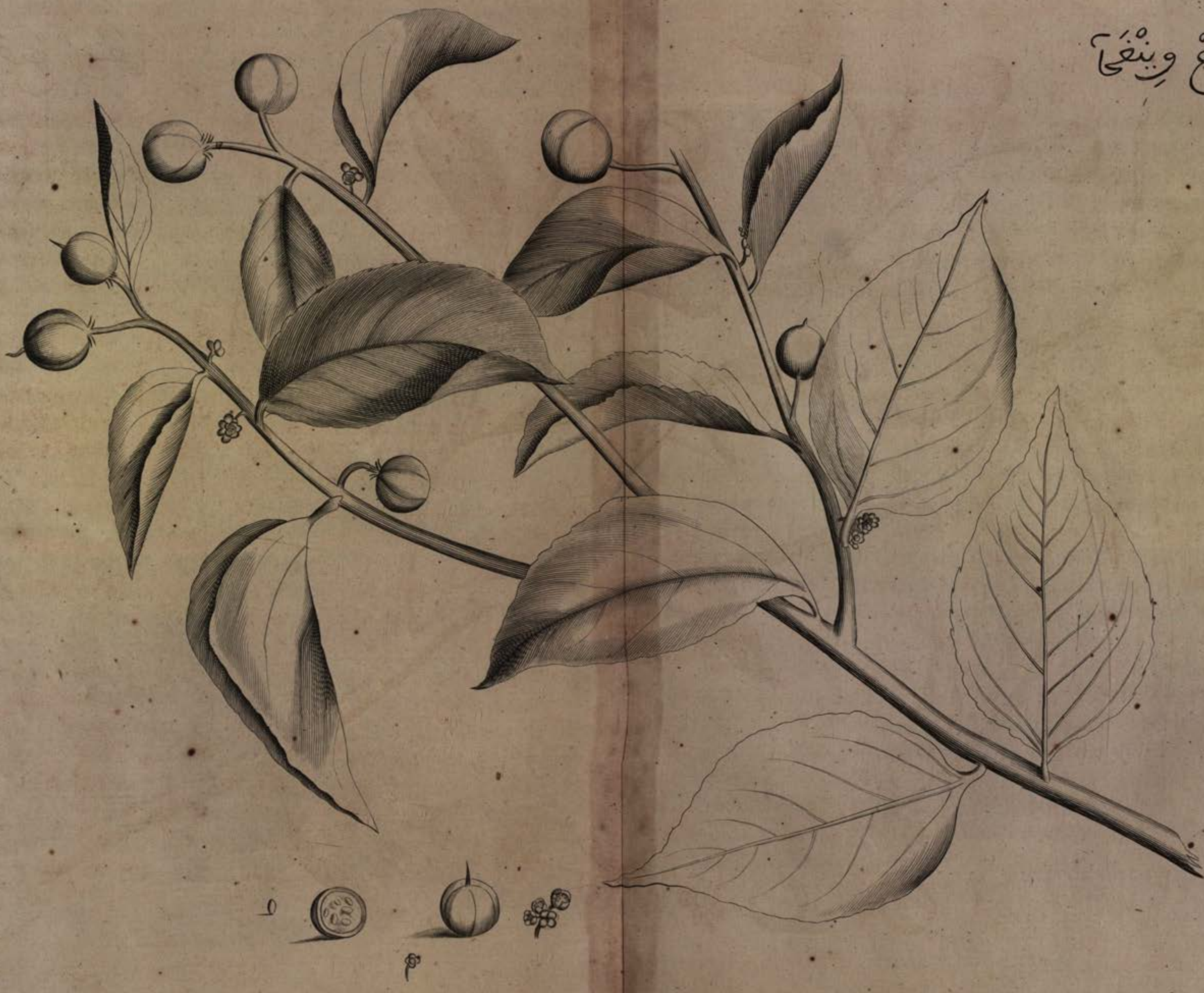
Floribus *Fructus* nonnunquam ſuccedunt, globoſi, virides, exiguo à latere umbilico præditi, tenuique cortice cincti: huic lignoſus ſubeſt cortex, *Nucleum* includens oblongo-rotundum, albicantem, ſaporis amaro-dulcis & adſtringentis.

Non provenit in Malabar niſi ſobole ſata; cum Regio hæc natale ejus ſolum non ſit; ſed aliundè eò adfertur. Semper viret, fragrantiſſimoſque flores fert, qui ſole occidente explicantur, & oriente decidunt. Species autem hujus arboris deſcribitur in parte prima, nomine *Manyapou-Maram.*

E foliis hujus arboris in aqua coctis potus conficitur, qui mulieribus parturientibus exhibitus, partum accelerare dicitur. Cortex in pulverem redactus, & ulceribus inſperſus luxuriantem ac fungoſam carnem exſiccat & tollit.

Tab. 47. 48.

Rava-pou alterum *Arboris triſtis* genus eſt, ejuſque nullus Botanicorum fecit mentionem. *Jaſmini* ſpecies meritò cenſetur, uti generica ejus nota indicat, unde haud abs re nominari poteſt *Jaſminum Indicum Bacciferum flore albo majore, noctu olente.* Seu *Arbor triſtis de die altera.* Prima ejus ſpecies delineatur & deſcribitur in Parte 1. Tab. 21. nomine *Manjapumeram*, eſtque hæc vera *Arbor triſtis Cluſii*, uti in Comment. *Cl. Syen* rectè obſervat: inter hanc tamen & *Rava-pou* magna non intercedit ſimilitudo.

Ana-vinga. Lat.
ആനവിങ്ങ Mal.
عَنْغْ وِينْغَا Arab.

ANAVINGA.

Tab. 49.

ANavinga Malabarenſibus, *Talana* Brachmanis, *Bringiela Falſa d'arbore* Luſitanis, *Granaat-pruymen* Belgis, Arbor eſt mediæ magnitudinis, altitudine viginti, craſſitie vero ſex pedum menſuram circiter æquans, multiſque ramis furvis, intuſque viridibus donata: lignum albicans, denſum, cinereo, glabro, ac amaro cortice munitum.

Radix rufa, fibroſa, nigricante cortice tecta, fœtida, amara.

Folia alternatim ramulis inhærent, oblongo-rotunda, acuminata, & in ambitu quodammodo crenata, glabra, denſa, colore atro-viridi ſupernè ſplendentia, infernè viridi-dilutiore, nervis aliquot è media coſta in latera excurrentibus; ſapor amarus, odor ſylveſtris ac ingratus.

Flores exigui, virides, inodori, ſaporiſque amari, brevibus petiolis ad foliorum exortum ramulis inhærent, atque è quatuor rotundis, cochleato-cavis conſtant foliolis, ſex viridi-flaveſcentibus ſtaminulis, rubicundis apicibus ornatis, medium occupantibus; inter quæ ſtylus prodit viridi-flaveſcens, capitulo rotundo.

Fructus globoſi cum cuſpide in vertice, ceraſorum magnitudine æmuli, virides, glabri, tenui pelliculâ cincti, carneque viridi, ſucculenta, ſaporiſque amari, intus referti; intra quam numeroſa ſemina rufa, mali punici in modum, diſponuntur.

Provenit locis arenoſis in Malabar, præſertim circa Cochin; ſemper viret, quotannis maturos fert fructus, menſe viz. Auguſto.

54760

Cæterum ſuccus è fructibus hujus arboris expreſſus, & exhibitus ſudores movet, ac morbis malignis medetur; nec non laxam ſervat alvum. E foliis in aqua coctis Balneum fit, quibuſcunque articulorum doloribus tollendis utile.

Tab. 49

Arboris hujus fructum *Etdemetha* dictum quondam ex India accepi, nullâ tamen nec ejus; nec arboris addità deſcriptione

Corondi. lat.
mal.
Arab.
Casearia esculenta.

COURONDI

TAB. 50.

COurondi Malabarenſibus, *Courdi* Brachmanis, *Aſotas* Luſitanis, *Grieten* Belgis, Arbor eſt procera, caudice craſſo, denſo, albicante, cortice obducto nigricante; ſcabro ac aſpero, ramuliſque plurimis, intus fungoſis donato.

Radix albicans, cinereo cortice tecta, acris, graveolens.

Folia geminata ordine parallelo circa ramulos proveniunt, oblongo-teretia, in ambitu leviter crenata, craſſa, denſa, glabra, ſplendentia, ſupernè viridia, infernè ſubviridia, nervis aliquot è media coſta in latera excurrentibus; ſapor adſtringens, odor nullus.

Flores exigui, viridi-flaveſcentes, vitis viniferæ floſculis haud abſimiles, ad foliorum exortum circa ramulos proveniunt, copioſi, hoc eſt, terni, quaterni, aut plures ſimul ferè congeſti, quinque ſubrotundis foliolis conſtantes, numeroſis ſtaminulis medium occupantibus, inodori, ſaporis adſtringentis.

Floribus pari fertilitate *Fructus* ſuccedunt, rotundi, purpurei, craſſo, carnoſo, molli, intuſque croceo cortice cincti, Glandi ſimilem *Nucleum* intus continentes, qui ruſâ pellicula tectus, odoris ingrati, ſaporiſque ſubadſtringentis eſt.

Naſcitur locis montanis & petroſis circa Paracaro; ſemper viret, ſingulis annis maturos fert fructus, Decembri viz. & Januario menſibus, diuque frugifera manet.

Porro ſuccus è foliis hujus arboris expreſſus, & cum ſero lactis calidè exhibitus DiarrhϾ ac Dyſenteriæ medetur: idem præſtant Nuclei fructuum quocunque modo ſumpti.

Tab. 50

Courondi meminit *Zanonius hiſt. Botanic. cap.* 13. ubi legitur *Corundi.*

BEN-

Bengiri. lat.
വെങ്കിറി Mal.
وِڠْكِيرِيْ Arab.

BENGIEIRI.

Tab. 51.

ARbor quæ Malabarenſibus *Bengiri* ſeu *Caremotti*, Brachmanis *Girimaſo*, Luſitanis *Nilica d'inferno*, Belgis *Nootjes craack myn niet* nuncupatur, mediæ eſt magnitudinis, caudice craſſo, albicante, cortice obducto nigricante; nec non multis ramulis cinereis, intus fungoſis, inodoris, ſaporiſque acris donato.

Radix albicans, flaveſcente ac lacteſcente cortice tecta, inodora, ſaporis acris & urentis.

Folia alternatim brevibus petiolis circa ramulos proveniunt, oblongo-teretia, acuminata, in ambitu ſerrata, craſſa, denſa, glabra, nervis aliquot è media coſta albicante, & infernè extuberante in latera excurrentibus; ſapor dulcis & adſtringens.

Floſculi exigui & penè inviſibiles ſurculorum extremis racematim proveniunt, calycique viridi-albicanti & exiguo inhærent, tribus ſtaminulis, luteis apicibus ornatis, conſtantes. At verò floſculi hi *Juli* potius dicendi ſunt, cum ex iis Fructus non enaſcuntur: ſed infra floſculorum analogicè dictorum racemos, ſeu potius ſpicas *Gemma* obſervatur oblongo-rotunda, tria emittens reflexa, albicantia, flaveſcentibus apicibus ornata, filamenta; quæ gemma inodora, inſipida, ipſius fructus rudimentum eſt.

Fructus rotundi, ſex angulis craſſioribus ſulcati, fructibus *Nilicamaram*, in parte prima deſcriptæ, haud abſimiles, virides, craſſo cortice cincti; cui ſubeſt putamen, ſeu cortex lignoſus, rufus, bina ternave includens *ſemina*, albicantia, dulcis gratique ſaporis, Ricini ſeminum formâ æmula. Craſſus autem, qui fructum hunc ambit, cortex levibus inciſuris vulneratus lachrymam fundit lacteſcentem, acrem, urentem; quam ob rem ſi quis fructus hoſce

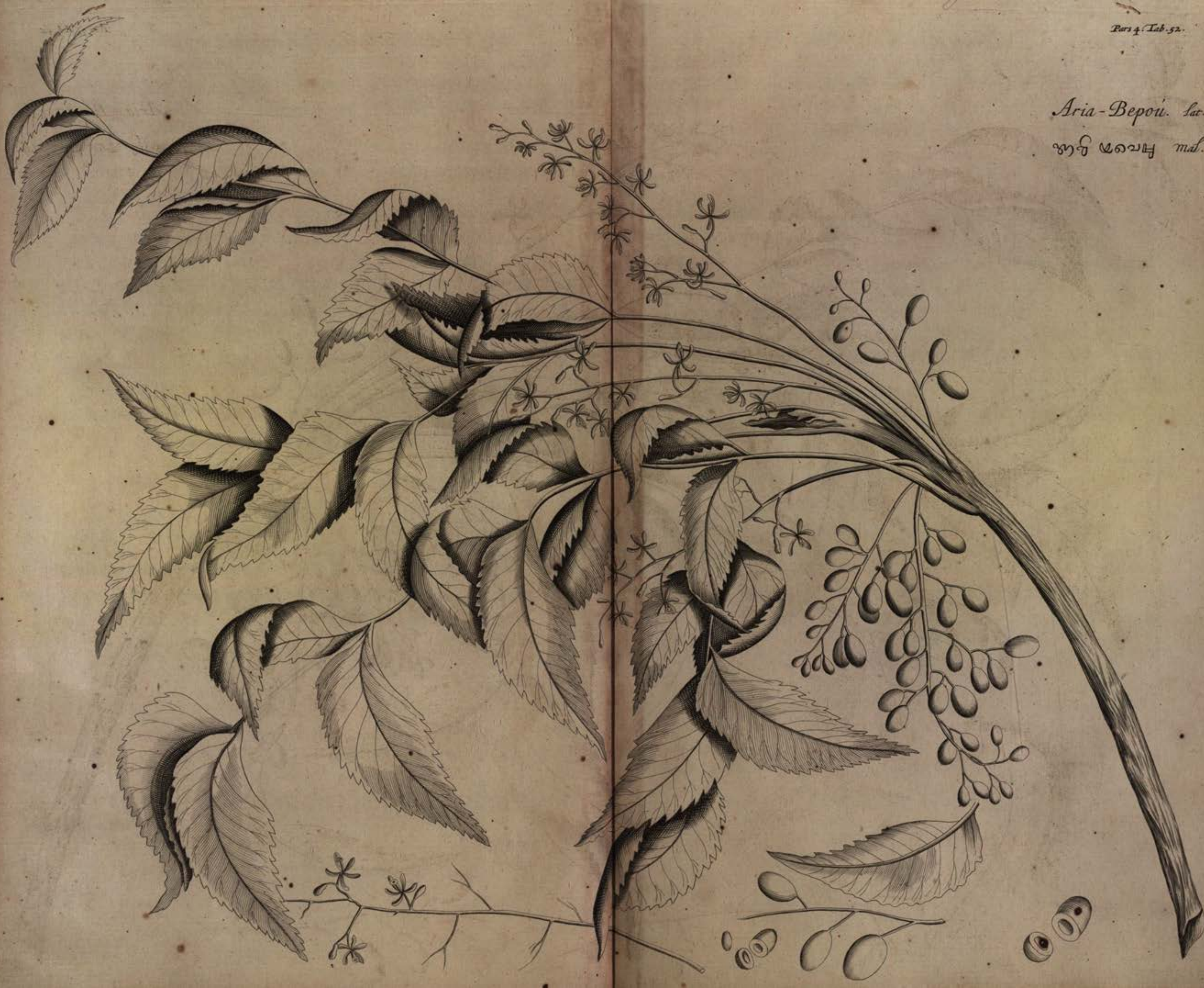
exſiccatos dentibus confringere conetur, mox inſigni acrimoniâ lingua, fauces, cæteræque oris partes vellicantur, intumeſcunt, inflammantur, quæ ſymptomata mors intempeſtiva non raro excipit.

Creſcit locis arenoſis & humidis in Malabar, præſertim circa Cochin; ſemper viret, quotannis maturos fert fructus, menſe viz. Septembri.

Cæterum contrita & pulveriſata hujus arboris folia ulceribus inſperguntur ad fungoſam, luxuriantemque carnem tollendam. Eadem folia conciſa, & cum Bubali fœcibus in nodulo conſuta, ac calefacta convulſis & ſpaſmo affectis partibus utiliter applicantur.

Tab. 51.

Bengieiri ſpecies eſt *Avenacou* ſeu *Ricini* part 2. Tab. 32. 33. 34. deſcripti. Diu anceps hæſi, nonne lignum hujus arboris ſit *Lignum Moluccenſe* ſeu *Panave*, de quo agit *Chriſtoph. Acoſta cap.* 34. quamquam folia illius cum *Bengieiri* foliis vix ullam habere videntur ſimilitudinem.

Aria-Bepou. lat.

ആരി വെപ്പു mal.

ARIA-BEPOU.

ſ: nimbo Acoſtæ.

Tab. 52.

ARia-bepou Malabarenſibus; *Nimbou* Brachmanis, *Amargoſeira* Luſitanis, *Gal-beſſen* Belgis, Arbor eſt procera, caudice craſſo, ex albo flaveſcente, cortice cincto nigricante; nec non ramulis ruſis, ceu frondibus umbroſis in latum diffuſis, ornato

Radix craſſa, albicans, atro-purpureo cortice tecta, graveolens, amara.

Folia numeroſa circa teneriores ramulos proveniunt, oblongo-teretia, acuminata, in ambitu profundè ſerrata, tennuia, glabra, nitentia, graveolentia, amara; nervis aliquot è media coſta, infernè altè extuberante, & folium per longitudinem medium inæqualiter ſecante, in latera excurrentibus.

Flores petiolis oblongis racematim proveniunt, exigui, candidi, inodori, calycique exiguo, viridi, in quinque lacinias acuminatas ſecto inhærent, quinque teretibus foliolis conſtantes, medium occupante calyce fimbriato, exiguo, ſubflavo, ſtaminula decem continente, necnon longum tenuemque ſtylum, extremas calycis oras quodammodo ſuperantem haud ſecus ac in Narciſſo juncifolio obſervare eſt.

Fructus ſimiliter racematim proveniunt, oblongo-rotundi, olivis minoribus formâ haud abſimiles, primum flaveſcentes, dein purpuraſcentes, tenui pelliculâ cincti, carneque oleosâ, acri ac amarâ intus referti; intra quam oſſiculum locatur oblongum, Nucleum includens albicantem.

Creſcit locis arenoſis circa Trevancoor, nec non in Tutucoryn, Jaffanapatuam, aliiſque Inſulæ Zeylan locis; ſemper viret, quotannis bis floret, frugetque.

E fructibus vero hujus arboris oleum exprimitur, è quo pictores colores conficiunt pannis goſſypinis pingendis. E foliis in aqua coctis Balneum paratur, variolis expellendis, & articulorum doloribus mitigandis utile. Ex iiſdem foliis ſiccatis, pulveriſatis, & cum oleo è fructibus expreſſo mixtis unguentum conficitur, quod partibus dolentibus, convulſis, & ſpaſmo affectis utiliter inungitur.

Tab. 52.

Quanquam in Comment. ad *Narum-panel* part. 2. Tab. 9. & 10 deſcriptæ, dubitavi, eſſetne *Nimbo* ſpecies; hæc tamen *Aria-bepou* vera *Nimbo* arbor eſt, cujus meminerunt *Acoſta cap.* 39. & *Garcias ab Horto lib.* 2. *cap.* 2. qui inſuper *Bepole* eam nuncupant. *Joh. Bauhinus in hiſtor. plantar. univerſali* vocat *Nimbo folio & fructu oleæ*. Et *Caſparus Bauhinus in Pinace Fraxino ſimilem oleæ fructu* eam dicit. *Jacobus Bontius lib.* 6. *cap.* 9. duas *Nimbo* ſpecies deſcribit nomine *Lauri Indicæ*: illarum tamen icones vix ullam cum *Nimbo Acoſtæ* habent ſimilitudinem; unde haud immeritò dubitatur, ſintne aliæ arbores, quas pro *Nimbo* ſpeciebus *Bontius* deſcribit.

KA-

Kari-bépu. *lat.*

കറിവെപ്പു *Mal.*

Cári-béu, *bra.*

करबेउ

قَارِبْ وِهْبُوْ *Arab.*

Bergera Koenigii.

KARIBEPOU

ſ. Nimbo altera.

Tab. 53.

ARbor quæ *Karibepou* Malabarenſibus, *Karabou* Brachmanis, *Amargoſeira Macho* Luſitanis, *ronde Gal-beſſen* Belgis nuncupatur, altera *Bepou* ſpecies eſt, præcelſa atque ſpecioſa plurimum, caudice præcraſſo, albicante, cortice obducto nigricante, graveolente, amaro; nec non plurimis donato ramulis rubicundis, ac lanuginoſis.

Radix albicans, atro-purpureo cortice tecta.

Folia præcedentis ſpeciei foliis haud abſimilia, at minora, odoris ingrati & ſulphurei, ſaporis acido-amari.

Flores haud ſecus ac Aria-bepou flores, racematim proveniunt, exigui, candidi, graveolentes, calycique exiguo, rufo, in quinque lacinias acuminatas ſecto inhærent, quinque acuminatis foliolis conſtantes: foliola hæc intercedunt decem ſtaminula candida, rufis apicibus ornata; medium occupante ſtylo tenui, albicante, capitulo viridi.

Fructus Aria-bepou fructibus ſimiles, at rotundi, & intenſiore purpurâ tincti.

Provenit pluribus in locis Malabar, præſertim circa Angiecaymaal; ſemper viret, quotannis bis floret, frugetque.

Porro è fructibus hiſce oleum exprimitur. Ex arboris foliis tenerioribus in lacte dulci coctis, & contuſis Cataplaſma conficitur, quod ſerpentum, aliorumque venena-

torum animalium morſibus medetur, ſi affectæ parti applicetur. Ex iiſdem cum Aria-bepou foliis in aqua coctis Apozema paratur, febribus peſtilentialibus, aliiſque morbis malignis perquam utile. Radix quocunque modo ſumpta alvum movet.

Tab. 53

Kari-bepou altera *Nimbou* ſpecies meritò cenſetur, quanquam figura cum *Nimbo altera Bontii* nullam habet ſimilitudinem; atque ideo nominari poteſt *Arbor Indica Fraxino ſimilis altera, flore albo, fructu rotund* *nigro*, ſeu *Nimbo altera.*

KAR.

Kari-vetti. lat.

കരിവെട്ടി mal.

Daliki. bra.

दाळक.

فعضي وهطي Arab.

KARI-VETTI.

TAB. 54

KAri-vetti Malabarenſibus, *Pada-daliqui* Brachmanis, *Querillas* Luſitanis, *Hartenhaver* Belgis, Arbor eſt mediocris magnitudinis, caudice craſſo, flaveſcente, cortice obducto cinereo, multiſque ramulis rufis ac quadrangulis donato.

Radix fibrata, albicans, cortice cinereo, intus rufo tecta, inodora, ſaporis acris.

Folia bina & bina ſibi invicem oppoſita, oblongo-teretia, acuminata, in ambitu ſerrata, craſſa, denſa, glabra, atro-viridia, ſupernè ſplendentia, infernè nequaquam, inodora, inſipida; coſta media albicans, & in adverſa parte alte extuberans, è qua plures exiles nervuli ſuperiora verſus exoriuntur, qui in ſe invicem arcuatim deferuntur. At vero tenella folia è ramis prodeuntia primum ſubcinerea ſunt, dein purpurea, tandemque atro-viridia evadunt.

Floſculi extremis ſurculis racematim proveniunt, exigui, ſuaveolentes, inſipidi, purpurei: conſtant ii unico foliolo, ſed in quatuor profundas lacinias diviſo, ſic ut plura videantur, binis ſtaminulis, luteis apicibus ornatis, medium occupantibus.

Floſculis pari modo ſuccedunt *Baccæ* oblongo-rotundæ, rubro-cœruleæ, intuſque carne ſucculentâ & amarâ refertæ, intra quam oſſiculum locatur candidum, glabrum, *Nucleum* includens albicantem, ac ſubamarum.

Naſcitur ubique in Malabar, præſertim circa Cochin; ſemper viret, quotannis fructus fert, menſe viz. Auguſto, diuque frugifera manet.

Porro ſuccus è foliis hujus arboris expreſſus, & cum ſero lactis exhibitus, egregium eſt vomitorium, humoreſque bilioſos ac pituitoſos per ſuperiora educendo, ventriculum potenter expurgat.

Tab. 54.

Quanquam *Kari-vetti* & *Pevetti* ex eodem cognomine conſimiles videntur ſpecies, multum tamen in notis genericis diſcrepant.

Physalis flexuosa

Pêe-vettì. lat.

പെവെട്ടി mal.

بيم وهطّي Arab.

P E V E T T I.

Tab. 55.

PEvetti Malabarenſibus, *Doudalaqui* Brachmanis, *Satilhas* Luſitanis, *Moorenkappen* Belgis, Arbor eſt juſtæ magnitudinis, caudice craſſo, candido, cortice obducto cinereo, multiſque ramulis cinereis donato.

Radix fibrata, albo-flaveſcens, rufo, intus purpureo cortice tecta, odoris ſaporiſque ſylveſtris.

Folia geminata ordine parallelo ramulis inhærent, oblongo-rotunda, ac in mucronem deſinentia, craſſa, glabra, mollia, nitentia; coſta media craſſa, & in adverſa parte altè extuberans, è qua plures exiles nervuli ſuperiora verſus excurrunt: ſapor acido-adſtringens, odor nullus.

Floſculi plures ſimul juncti ad foliorum exortum ramulis inhærent, exigui, inodori, inſipidi, ſex teretibus, acuminatis, ſubflaveſcentibus, ac extrorſum reflexis foliolis conſtantes, medium occupante ſtylo exiguo, candido, capitulo flavo.

Floſculis ſuccedunt *Baccæ* plano-rotundæ, acuminatæ, decem angulis ſulcatæ, purpureæ, glabræ, nitentes, intuſque in decem loculamenta per membranaceas quaſdam pelliculas diſtinctæ, in quibus totidem locantur *Acini* oblongo-rotundi, triquetri, crocei, glabri, intus candidi, amaro-dulces; ita ut ſinguli in ſingulis latitent cellulis.

Provenit ubique in Malabar, præſertim circa Paloerti; ſemper viret, quotannis fructus fert, menſe viz. Auguſto, atque per octoginta non raró frugifera manet annos.

Cæterum ex arboris foliis unguentum conficitur vulnerarium.

Tab. 55.

Proſper Alpinus de plantis exoticis libr. 1. *cap.* 33. deſcribit & delineat *Solanum ſomniferum antiquorum* ex Creta Inſula, quæ magnam cum *Pevetti* habet ſimilitudinem; hoc ſolo diſcrimine, quod *Pevetti* in juſtæ magnitudinis excreſcat arborem, at *Solanum ſomniferum antiquorum* humilis tantum ſit arbuſcula, ſeu potius frutex; quod tamen pro loci natalis, aliorumque accidentium varietate contingere poteſt, uti in aliis ſtirpibus id obſervar...

Antidesma Alexiteria

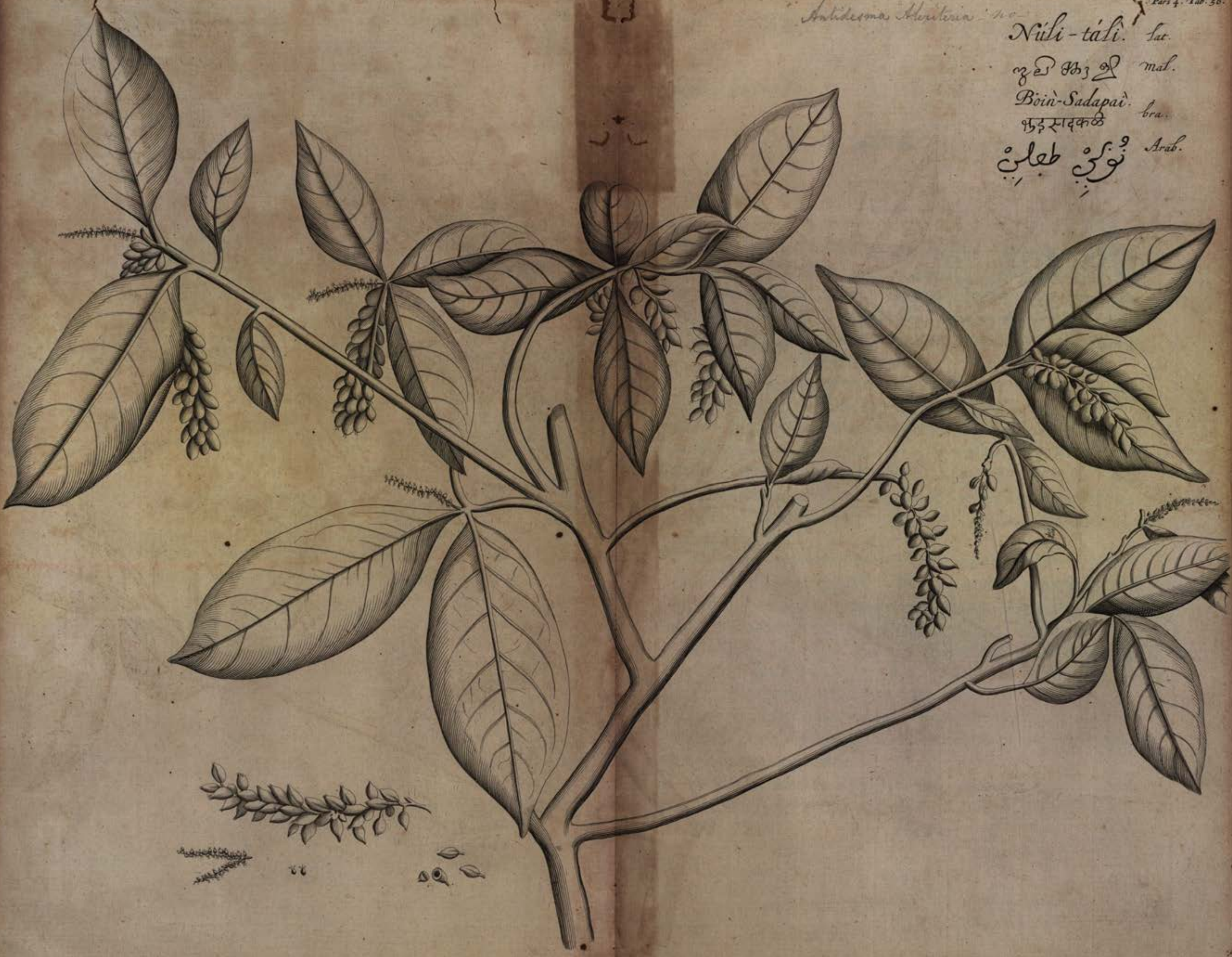
Núli-táli. *lat.*

നൂലി താലി *mal.*

Bòin-Sadapaì. *bra.*

भुइसादकळि

نُوْلِيْ طعلِيْ *Arab.*

NOELI-TALI,

ſeu Berberis Indica aurantiæ folio.

Tab. 56.

Noeli-Tali Malabarenſibus, *Beſtram* Brachmanis, *Cordoeira* Luſitanis, *Vlashout* Belgis, Arbor eſt mediæ magnitudinis, caudice mediocriter craſſo, albicante, denſo, cortice obducto cinereo, multiſque ramulis viridibus donata.

Radix rufa, nigricante cortice tecta, nec non fibris ſuis latè per terram diffuſa; ſapor adſtringens, odor ſylveſtris.

Folia ſine ordine ramulis inhærent, oblongo-rotunda, ac in acumen deſinentia, mali aurantiæ foliis haud abſimilia, exceptâ illa appendice, qua hujus arboris folia carent, craſſa, glabra, denſa, atro-viridia, ſplendentia, inodora, inſipida, nervis aliquot è media coſta in latera excurrentibus.

Floſculi racematim cohærent plurimi ex pediculo tenui, unciali & ſeſquiunciali, aciduli, inodori; conſtant ii è gemmulis exiguis, pallidè virentibus, ſtaminulis tribus exiguis; albicantibus ſupereminentibus.

Floſculis ſuccedunt *Baccæ* cylindraceæ, tenues, per maturitatem pulchrè rubentes, ſapore acido & ſubadſtringente, Berberis fructibus perſimiles.

Creſcit ubique in Malabar, præſertim circa Repolyn; ſemper viret, frugetque, & per ſeptuaginta non raròfrugifera manet annos.

Porro ex arboris hujus cortice, haud ſecus ac è cannabe, funes texuntur. Fructus in deliciis comeduntur,

iique impensè refrigerant, uti Berberes. Folia antidotum habentur morſui Colubri *Heretimandel* Malabarenſibus dicti; cujus morſu homines quidem non ſtatim intereunt, ſed interim totius corporis carnes corrumpuntur, computreſcunt, decidunt, tandemque poſt tot miſerias debitum naturæ perſolvunt; niſi utantur potu, qui ex foliis hiſce cum ſalito mangæ fructu in aqua coctis conficitur.

Tab. 56.

Noeli-tali Berberis ſpecies meritò cenſetur, atque ideo dici poteſt *Berberis Indica aurantiæ folio.*

POU-

Callicarpa Hamilton

Poútaletsje. lat.

mal.

Arab.

POUTALETSJE.

Tab. 57.

Poutaletſje Malabarenſibus, *Barſoti* Brachmanis, *Ilata* Luſitanis, *Waak-blad* Belgis, Arbuſcula humilis eſt, caudice tenui, ex albo flaveſcente, cortice obducto furvo, multiſque ramulis viridibus, quadrangulis, ac geniculatis donato.

Radix albicans, cinereo cortice tecta, ſaporis unctuoſi & ſubadſtringentes, odoris ſylveſtris.

Folia geminata ordine parallelo circa ramulos proveniunt, oblongo-teretia, acuminata, craſſa, denſa, glabra, ſupernè viridia, nervis aliquot è media coſta albicante in latera excurrentibus, odor & ſapor ſylveſtris.

Flores exigui, inodori, inſipidi, extremis ſurculis proveniunt, porrectiſque columellis umbellæ ſpecie panduntur, ac collo longiori inhærent calyci candido, lanuginoſo, quadripartito, quatuor cœruleo-purpureis, acuminatis, & extrorſum reflexis foliolis conſtantes; foliola hæc totidem intercedunt ſtaminula alba, cœruleis apicibus ornata, medium occupante ſtylo purpuraſcente.

Floſculis decidentibus ſuccedunt *Baccæ* oblongæ, ſubcœruleæ, intuſque ſeminibus numeroſis, ac furvis refertæ, aromaticæ, inodoræ.

Creſcit ubique in Malabar; præſertim circa Cochin; ſemper viret, Julio & Auguſto menſibus flores fert, at diu ſuperſtes non eſt.

Porro ex arboris foliis in lacte coctis potus paratur, qui ſomnum prohibet, nec non Lethargo, aliove ſoporoſo af-

fectu laborantibus prodeſt. E foliis, floribus, cortice, radice, aliiſve ejus partibus in aqua coctis Balneum fit, Epilepſiæ, aliique ſpaſmodicis affectibus curandis utile.

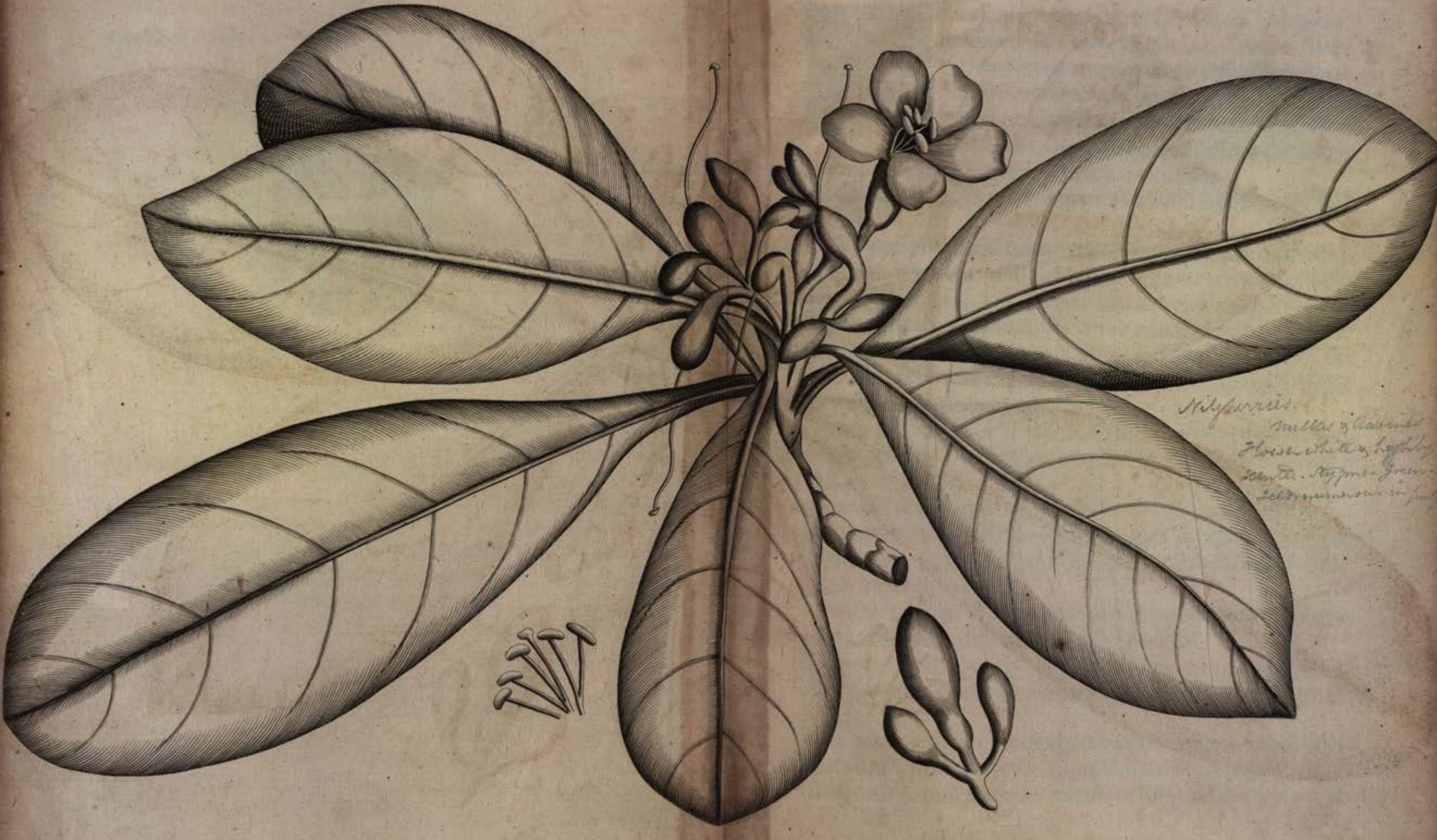
Tab. 57.

Pomalatsje ſpecies eſt *Liguſtri.*

MO-

Módagam. lat.

Mal.

MODAGAM.

TAB. 58.

ARbuſcula quæ Malabarenſibus *Modagam*, Brachmanis, *Corotha*, Luſitanis, *Ammaco*, Belgis *Hondts-tongh* nuncupatur, altitudine duodecim, craſſitie verò quatuor pedum menſuram circiter æquat, ramuliſque albo-viridescentibus, in orbem latè diffuſis donatur; Lignum albicans, cinereo cortice cinctum.

Radix albicans, furvo cortice tecta, odoris & ſaporis ſylveſtris.

Folia petiolis alatis circa extremos ramulos proveniunt, oblongo-rotunda, craſſa, denſa, glabra, ſupernè atro-viridia & ſplendentia, infernè ſubviridia, nervis aliquot è coſta media craſſa, albicante in latera excurrentibus, odore & ſapore ſylveſtri. At vero folia hæc cum decidunt, ſui ſtigmata relinquendo circularibus, prominentibuſque annulis arboris ramos cingunt.

Flores plures ſimul juncti extremis ramulis proveniunt, odori, candidi, Rhododendri floribus ſimiles, calycique viridi, in quinque lacinias ſecto inhærent, quinque ſubrotundis foliis conſtantes, totidem albicantibus, luteis apicibus ornatis, ſtaminibus mediam floris cavitatem & umbilicum occupantibus; inter quæ ſtylus prodit albicans, capitulo viridi.

Fructus pyriformes, virides, intus fungoſi, adſtringentes, numeroſi, minutiſſimiſque granulis referti.

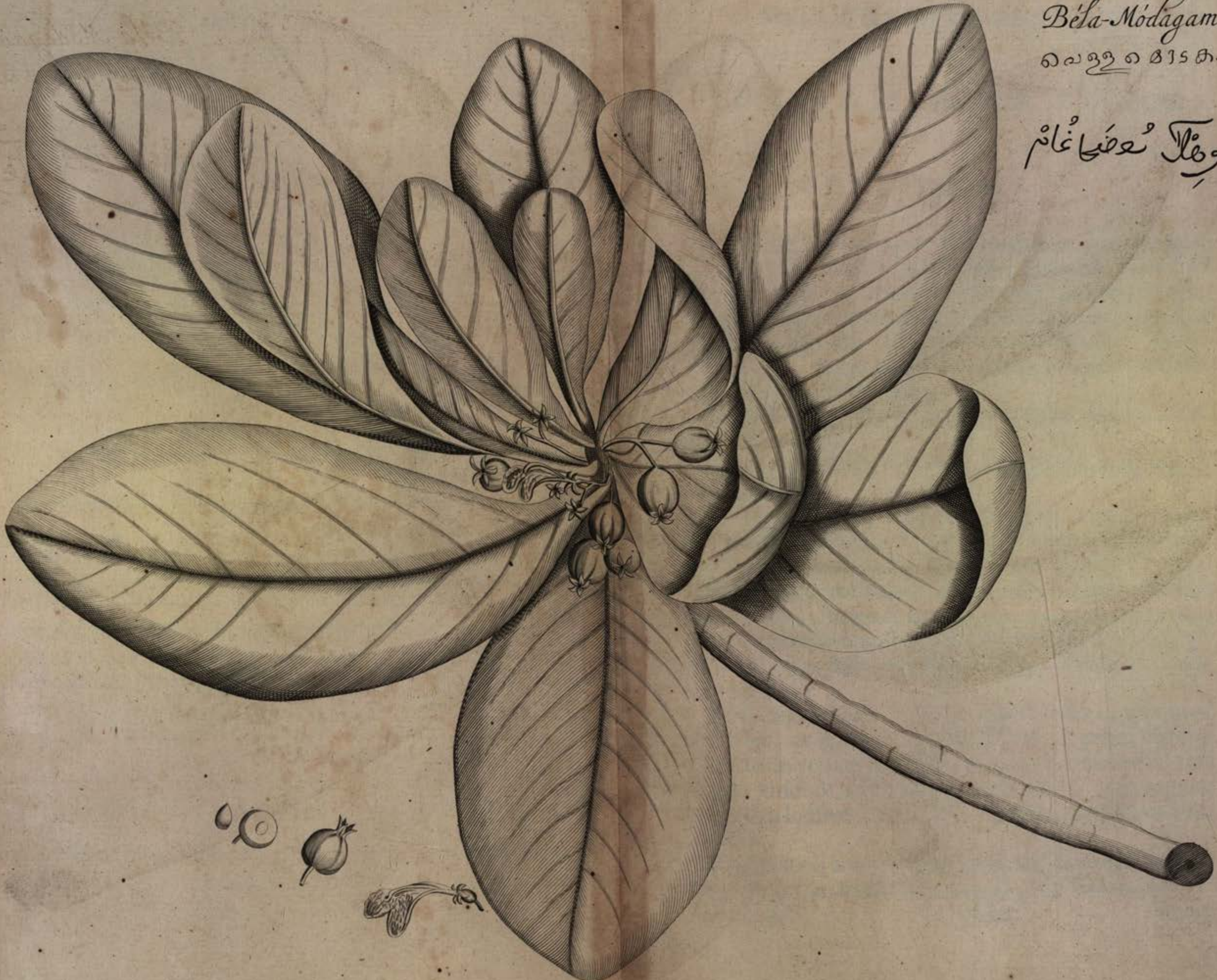
Provenit ubique in Malabar, præſertim circa Kandenate; ſemper viret, floret, ac fructus fert, ſed diu frugifera non manet.

Cæterum ex arboris cortice & radice in aqua coctis Apozema paratur, inveterato capitis dolori tollendo utile. E foliis potio conficitur ad menſtrua ſuppreſſa provocanda.

Béla-Módagam. lat.

വെള്ളമൊടക. mal.

وِلّامُوضَغام Arab.

BELLA MODAGAM.

Tab. 59.

ARbor quæ Malabarenſibus *Bella Modagam*, Brachmanis *Tacorotha*, Luſitanis *Ammaco Macho*, Belgis *Groot herts-tongh* nuncupatur, ſpecioſa eſt atque præcelſa plurimum, caudice craſſo, albicante cortice obducto, ramuliſque viridibus, fungoſa intus medulla refertis, plurimis donato.

Radix albicans, flaveſcente cortice tecta, ſaporis acris, odoris ſylveſtris.

Folia præcedentis arboris foliis cum formâ, tum magnitudine ſimilia.

Flores ſuaveolentes, inſipidi, plures ſimul juncti extremis ramulis proveniunt, calycique viridi, in quinque lacinias acuminatas ſecto inhærent; conſtant ii ex unico folio oblongo-rotundo, bifido, & aliquando trifido, ſupernè albo-ſtriato & lanuginoſo, infernè viridi-albicante, quinque tenuibus ſtaminulis medium occupantibus, inter quæ ſtylus prodit candidus, oblongus, capitulo rotundo.

Fructus ſubrotundi, virides, glabri, uvis criſpis haud abſimiles, at quinque angulis ſulcati, & calyce florum ſurrecto in vertice coronati, tenui pelliculâ cincti, carneque viridi & adſtringente intus referti, intra quam oſſiculum locatur candidum, Nucleum includens albicantem.

Creſcit locis arenoſis & montanis in Mangatti; ſemper viret, floret, ac fructus fert, diuque frugifera manet.

Porro ex arboris foliis Cataplaſma conficitur, quod tumoribus impoſitum potenter eos emollit & maturat. Ex iisdem in aqua coctis Apozema præparatur, quod urinam movet & menſtrua obſtructa provocat.

Tab. 58, 59.

Quanquam *Modagam* & *Bella-Modagam* ex eodem cognomine conſimiles videntur arbores, ad diverſas tamen ſpecies referri debent.

TON-

Fóndi-Teregam. lat.
mal.
Arab.

TONDI TEREGAM.

Tab. 60.

ARbor hæc Malabarenſibus *Tondi Teregam*, Brachmanis *Tondi Karàvatti*, Luſitanis *Folhas da raſpa Mâcho*, Belgis *Groot Rijf-blad* appellatur; Eſtque procera, ſexaginta circiter pedes alta, caudice craſſo, ramulis rectis, longis, atro-viridibus, lanuginoſis, aſperis, fungosâ intus medulla refertis, plurimis donato; lignum albicans, nigricante cortice cinctum.

Radix fibrata, albicans, lacteſcens, ruſo, intus croceo cortice tecta, inodora, ſaporis acris.

Folia geminata ordine parallelo petiolis longis circa ramulos proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, in ambitu crenata, craſſa, mollia, glabra, ſupernè viridia, & nitentia, infernè ſubviridia & lanuginoſa, nervis aliquot è coſtâ mediâ craſsâ, in adverſa parte extuberante & lanuginosâ, in latera excurrentibus; odor ſuavis, ſapor aromaticus.

Floſculi pediculis oblongis ex foliorum interna ſede circa ramulos proveniunt, terni, aut plures ſimul congeſti, purpurei, manubus confricti ſuaveolentes, calycique viridi, lanuginoſo, ac quadripartito inhærent, quatuor acuminatis foliolis conſtantes; foliola hæc intercedunt totidem ſtaminula purpuraſcentia, medium occupante ſtylo pulchrè rubente, capitulo albicante.

Fructus hanc arborem nullos ferre Malabarenſes teſtantur.

Creſcit locis arenoſis & petroſis in Mangatti; ſemper

viret, Julio & Auguſto menſibus flores fert, diuque ſu-perſtes manet.

Porro ex arboris foliis in lactis ſero coctis fit oris collutio pro Aphthis. E cortice, & Radice in aqua decoctis Apozema conficitur, quod æſtum febrilem temperat, hepatis oſtructiones reſerat, nec non herpeti, ſcabiei, ſimilibuſque affectibus medetur.

Ramena-pú-maram. lat.

mal.

RAMENA-POU-MARAM.

TAB. 61.

R*Amena-pou-Maram* Malabarenſibus, *Brampou* Brachmanis, *Eſtrela d'alva* Luſitanis, *Morgenſterren* Belgis, Arbor eſt procera, ſeptuaginta circiter pedes alta, caudice craſſo, denſo, albicante, cortice obducto furvo, ſcabroſo, ramuliſque plurimis, in orbem longè latéque diffuſis, donato.

Radix flaveſcens, nigricante cortice tecta, odora, aromatica.

Folia petiolis oblongis circa extremos ramulos proveniunt, oblongo-rotunda, craſſa, glabra, ſupernè atro-viridia & ſplendentia, infernè ſubviridia, nervis aliquot è coſta media, & in adverſa parte altè extuberante, in latera excurrentibus; odor ſuavis, ſapor ſylveſtris. Porro folia hæc cum decidunt, haud ſecus ac Modagam folia, ſtigmata ſui relinquendo circularibus, prominentibuſque annulis arboris ramulos cingunt.

Flores extremis ramulis racematim inhærent, ſuaveolentes, quinque acuminatis, pallidè rubentibus, intus lanuginoſis, ac ſtellæ in modum expanſis foliolis conſtantes, medium occupante ſtylo candido, apice ornato tripartito, ſupereminente in extremitate plumulâ albicante.

Floribus rarò Fructus ſuccedunt; teſtantur tamen Malabarenſes nonnunquam *Baccas* ferre hanc Arborem oblongo-rotundas, flavo-purpuraſcentes.

Creſcit locis Montanis in Berkencour.

De viribus nihil conſtat.

INDEX.

A.

Adamaram pag. 5.
Adamboe 45.
Anavinga 101.
Angolam 39.
Aria-bepou, ſeu Nimbo à coſta 107.

B.

Bella-modagam 121.
Bengieiri 105.
Ben-kadali 89.
Ben-kalesjam 71.
Ben-theka 63.

C.

Courondi 103.

I.

Idou-moulli 41.
Iripa 65.

K.

Kadali 87.
Kalesjam 67.
Kara-angolam 55.
Kari-bepou ſ. Nimbo altera 109.
Kariil 75.
Karin-kara 49.
Kari-vetti 111.
Katou-adamboe 47.
Katou-kadali 91.
Katou-kalesjam 69.
Katou-naregam 29.
Katou-Theka 59.
Katou-Tjeroe ſeu Cheru 19.

M.

Malla-katou-tsjambou 17.
Mal-naregam, ſeu Malus limonia Pumula Sylveſtris Zeylanica 27.
Mallam-toddali 83.
Manyl-kara 53.
Mao ſeu mau vel mangas 1.
Modagam 119.

N.

Nyalel 37.
Noeli-tali 115.

O.

Oepata 95.

P.

Paenoe 33.
Panem-palka 9.
Perin-kara 51.
Perin-toddali ſeu Jujube Indica 85.
Pevetti 113.
Poerinsij 43.
Ponga 73.
Ponna 79.
Poutaletsje 117.

R.

Rana-pumaram 125.
Rava-pou 99.

S.

Samſtravadi, ſeu Caipa-Tsambu 11.

T.

Tani 23.
Theka 57.
Tondi-teregam 123.
Tseria-Samſtravadi 15.
Tsjem-Tani 25.
Tsjerou-kadali 93.
Tsjerou-katou-naregam 31.
Tsjerou-ponna 81.
Tsjerou-theka 61.

V.

Vidi-maram 77.

W.

Wadouka 97.

00054760

Digitized with financial assistance from
Observer Research Foundation
on 17 May, 2019